a
8

6
3
21
M

6-3 E. 21

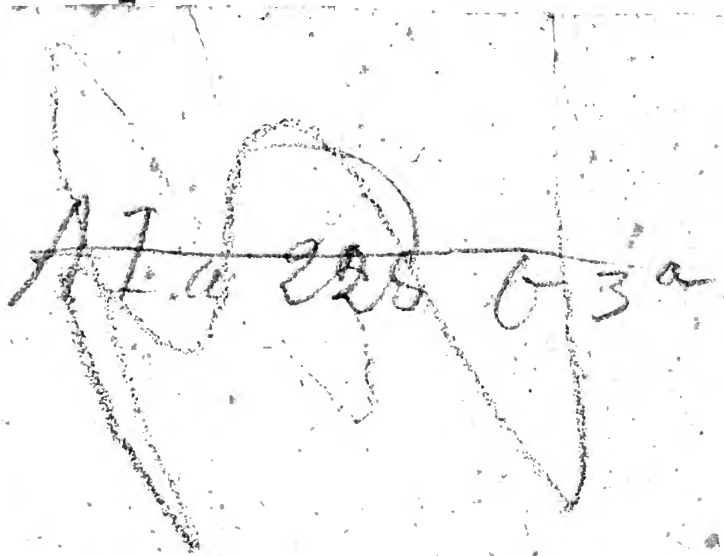

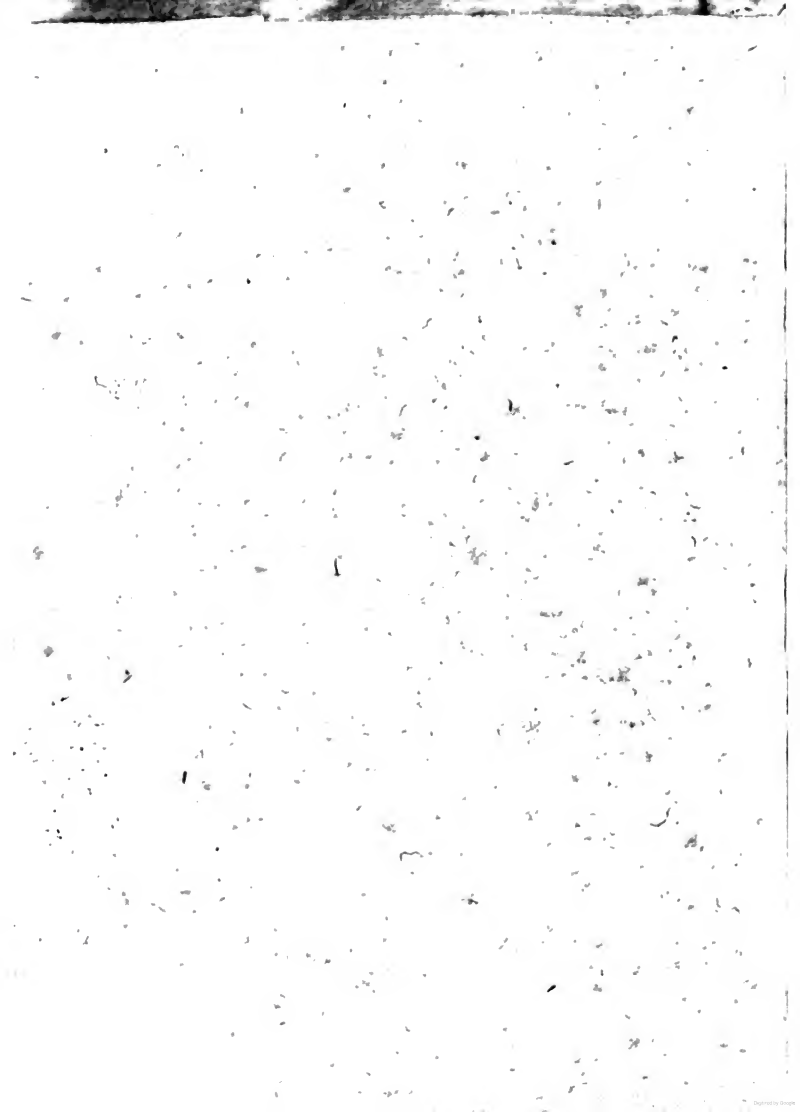

RUDIMENTA LINGUÆ GRECÆ,

Ex primo Libro Institutionum

JACOBI GRETSERI SOCIETATIS JESU,

Aucta & recognita sub accurata correctione Reverendissimi D. Ambrosii Gradenici Abbatis, & Bibliophylacis Serenis. Republic. Venet.

Pro infima, & pro media Schola Grammatices.

Accesserunt & quædam alia, non plus in hoc Libello insculpta, nec edita.

VENETIIS, M.DCCI.
Sumptibus Petri Antonii Brigonci.

SUPERIORUM PERMISSU.

S. [redacted] della Valle

BIBLIOTECA NAZIONALE ROMA VITTORIO EMANUELE

[illegible]

AD LECTOREM.

EXcerpſimus hæc Rudimenta Græcæ linguæ ex primo Inſtitutionum Libro, pro ſecunda & tertia Grammatices Schola. Nuda ferè, ſed tamen integra propemodum ubique paradigmata propoſuimus, omiſſis plerumque accuratioribus formandorũ caſuum temporumque præceptionibus: Nam ſecundæ quidem, ſive penultimæ Claſſis auditores, ſatis ſuperque præſtiterint, ſi, antequam ad altiora, & ad Syntaxeωs Scholam gradum faciant, memoria teneant, quæ in hoc Libello traduntur. Diſcipuli verò Rudimentorum, ſive infimæ Claſſis, omnes officii ſui partes explebunt, ſi accuratè legere Græcos characteres pingere, & nomina verbaq; ſimplicia inflectere condiſcant. Vt autem Tyronibus materia ſuppetat, in qua legenda, & relegenda, &, ſi ita neceſſe ſit, deſcribenda, ſeſe exerceant, adjecimus ſub finem hujus Epitomes brevem Cathecheſin Chriſtia-

ſtianam cum Hymnis nonnullis, aliisque Oratiunculis; itemque Catone Græcolatino cum quibuſdam Epiſtolis, in quibus ſat manifeſta diligentiæ, & profectus ſui documenta edere poterunt. Quocirca, ſi, donec in duabus hiſce Claſſibus verſantur adoleſcentes, nonnihil quotidie temporis atque operæ in his paucis Elementis diligenter percipiendis ac recolendis ponant, ne illi certiſſimam ſibi viam ad Græciam munient, & ad ſuperiores Claſſes provecti, pedem, difficultate territi, minimè referent; ſed perceptæ jam linguæ Græcæ dulcedine, illecti, ſponte ſua, & alacres, Magiſtri ad laudem, & decus præeuntis veſtigia perſoquentur, Græca olim & Latina Laurea decori: Quæ eò erit amabilior atque optabilior, quò magis etiam exornabitur pietate, morumque bonitate; cui ſtudioſus juvenis non ſegniùs, quàm ipſis liberalium Artium diſciplinis operam navabit, ſi verè doctus fieri velit.

EPI-

EPIGRAMMA.

AD

STVDIOSVM ADOLESCENTEM.

EXilem cernis Librum, ſed ſpernere noli:
Parnæ etenim non ſunt, quas tibi ſpondet opes.
Hellada promittit totam, gazaſque repoſtas.
Argolicæ linguæ, ſi accipere ipſe velis.
Abnuis? es fatuus: renuis? piger? expetis? aude.
Dona labor ſolus tam tibi largā dābit.
Sed duraturum noctesque dieſque laborem.
Quis tolerare poteſt? quis, niſi ſolus amor?

INDEX CAPITUM

Hujus Epitomes.

Cap. I. De Literis & ratione legendi.
II. De partibus Orationis apud Græcos, & primùm de articulo.
III. De Nomine & Declinationibus Simplicibus.
IV. De Declinationibus Cõtractis.
V. De Formationibus Adiectivorũ.
VI. De Gradibus Comparationis.
VII. De Pronomine.
VIII. De Conjugationibus Barytonis.
IX. De Conjugationibus Circũflexis.
X. De Conjugationibus Verborum in μι.
XI. De Adverbio, Præpositione, & Conjunctione.
XII. Catechesis Christiana, Hymni, Cato Græcolat. Epist., & Alia.
XIII. Compendiariæ notæ, nexusque literarum pro ratione legendi.

DE

DE LITERIS, & ratione legendi.

CAPUT PRIMUM. pro infima Claſſe.

Literas habent Græci vigintiquatuor; quarum figuras, nomina, poteſtateſq; ſubjecta Tabula oſtendit.

Α α	ἄλφα	A'lpha	a
Β β	βῆτα	Víta	u, b
Γ γ	γάμμα	Gámma	g
Δ δ	δέλτα	Dhe'lta	d
Ε ε	ε, ψιλὸν	Epſilòn	e tenue
Ζ ζ	ζῆτα	Zíta	z
Η η	ἦτα	I'ta	i
Θ ϑ θ	ϑῆτα	Thíta	th
Ι ι	ἰῶτα	Ióta	i
Κ κ	κάππα	Cáppa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lámda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n

	ξῖ	Xi	x
Ο ο	Ο,μικρὸν	Omicròn	o parvum
Π π	πῖ	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῆγμα	Sígma	ſ
Τ τ ϯ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	υ,ψιλὸν	Ypſilòn	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	Ω,μέγα	Oméga	o magnum.

1 Ex his ſeptem ſuntvocales α,ε,η,ι,ο,υ,ω. Reliquæ ſeptendecim conſonantes, β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Poteſtas literarum. (*buono.*

Α α, valet a, ut ἀγαθὸς, agathòs, bonus, *il*

Β β, valet u, conſonans, ut βάρβαρος, varvaros, barbarus, *il barbaro.*

Γ γ, valet g, ut γέγραφα, ge'grapha, *ſcripſi.*

Δ δ, valet dh, ut Δαίδαλος, Dhe'dhalos, Dædalus, *il Dedalo.*

Ε ε, valet e, ut ἐγὼ, egò, ego, *io*.

Ζ ζ, valet z, ut ζάθεος, za'theos, prædivinus, *il predivino*.

Η η, valet j longū, ut φήμη, phími, Fama, *la Fama*.

Θ ϑ. valet th; ut ϑάνατος, tha'natos, Mors, *la Morte*.

Ι ι, valet i, ut ἴακχος. iacchos, Iacchus, *l'Iacco*.

Κ κ, valet c, ut κορυδὼν, Corydhòn, Corydon, *il Coridone*.

Λ λ, valet ut λάλος, la'los, loquax, *il ciarlatore*.

Μ μ, valet m, ut μορμὼ, mormò, strix, *la Strega, uccello notturno*.

Ν ν, valet n, ut ναὶ, næ, utiq; *certamente*.

Ξ ξ, valet x, ut ξανθόθριξ, xanthóthrix, pilos habens flavos, *chi hà biondo, ò giallo il pelo*.

Ο ο, valet o, parvum, ut ὀβελισκὸς, oveliscòs, Obeliscus, *la Guglia, ò Piramide*.

Π π, valet p, ut Πάπα, Pa'pa, *il Papa*: overo Πάππα, Pa'ppa *la prima voce de' fanciuli*,

ciuli, chiamando il Padre, Pappa, come la Madre, Mamma.

Ρ ρ, valet r, ut Ῥώμη, Rho'mi, *Roma*: ouero robur, *la forza*.

Σ σ, valet ſ, ut σάρξ, ſârx, caro, *la carne*.

Τ τ, valet t, ut πάλας, tálas, miſer, *l'infelice*.

Υ υ, valet y, ut ὕμνος, hymnos, hymnus, *l'hinno, l'a laude*.

Φ φ, valet ph. ut φίλος, phílos, amicus, *l'amico*.

Χ χ, valet ch, ut χάος, cha'os, *confuſione uniuerſale di tutte le coſe*.

Ψ ψ, valet pſ, ut ψίξ, psìx, mica, *la mica, ogni pezzo di pane*.

Ω ω, valet o, longum, ut ὠκὺς, oKy's, celer, *il celere*.

Diuiſio uocalium.

Lõgæ sũt, η, ω. Breves, ε, ο. Ancipites, α, ι, υ,

2 Ex his Vocalibus fiunt Diphthõgi duodecim. Quarum ſex dicuntur propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriæ, α, η, ω, ηυ, ιυ, ωυ.

Poteſtas Diphthongorum propriarum.

ΑΙ, αι, facit, ae, ut αἰγὶς, ægìs, pellis caprina, *la pelle di capra*.

ΑΥ, αυ, facit, au, ut ἀυλὴ, aulì, aula, *la corte del Palazzo*.

Ει, ει, facit, j, longum, ut χεὶρ, chìr, manus, *la mano*.

ΕΥ, ευ, facit, eu, ut εὖγε, e'uge, rectè, *bene*.

Οι, οι, facit, j, longum, ut οἴμοι, ìmi, heu, *ohimè*.

ΟΥ, ου, facit, u, ut ὠκεῦν, ucùn, igitur, *adunque*.

Poteſtas Diphthongorum impropriarum.

ᾳ, cum jota ſubſcripto, facit, a, longum, ut ᾄδω, a'dho, *canto*.

ῃ, cum jota ſubſcripto, facit, j, longum, ut τῇ μούσῃ, tì mu'ſi, Muſæ, *alla Muſa*.

ῳ, cum jota ſubſcripto, facit, o, longum, ut παλινῳδία, palinodia, recantatio, *il canto di nuovo*.

ῃ, cum jota adſcripto, facit, j, longum, ut ἅρπυια, ha'rpia. harpyia, *l'Arpìa*.

ῦυ, facit, iu, ut νῆυς, nius, navis, *la nave*.

ωυ,

ωυ, facit, ou, ut ὠυπὸς, outòs, ipſe, *egli ſteſſo*.

3 Vocalis y pſilòn poſtpoſita in diphthongis, αυ, ευ, ηυ, ωυ, jam fermè pronunciatur, ut, V, conſonans in his vocibus Avarus, Evander, iverunt, ovare vua.

SCHOLION.

Quanquam y pſilòn ante literas, θ, κ, ξ, π, τ, φ, χ, videtur interdum proferri, ut F, ut ἐυθετέω, efchetéo, *pongo in ordine:* εὐκαιρία, efcheria, *l'opportunità:* ἐυξεστὸς, efxeſtòs, *polito:* ἐυπράττω, efprátto, *ſon felice:* ἐυφημία, efphimía, *l'applauſo:* ἐυτράπελος, eftrápelos, *faceto:* ἐυχάριστος, efchariſtos, *gratioſo. Efficiendum tamen videtur in his quoque, ut, quoad ejus fieri poteſt, V, potiùs conſonans, quàm f, exprimatur.*

4 Vtraque vocalis Diphthongi per ſe ſyllabā efficit, cum poſterior duobus ſupernè punctis notatur, παΐς, pro παῖς, pais, puer, *il fanciullo:* ἐΰφωνος, eifonos, ſonorus, *il ſonoro, che rende grato ſuono.*

Di-

Divisio Consonantium.

5 Consonantes septemdecim, partim sunt Mutæ, partim Semivocales.

6 Mutæ novem dividuntur in { Tenues, π, κ, τ, / Medias, β, γ, δ, / Aspiratas, φ, χ, θ,

7 Semivocales octo dividūtur in quatuor Liquidas, seu Immutabiles, λ, μ, ν, ρ & in tres Duplices, ζ, ξ, ψ. Sic dictas, quòd duabus aliis Cōsonātibus æquivaleant.

8 Valent autem { ζ, δσ, vel σδ. / ξ, κσ, γσ, χσ, / ψ, πσ, βσ, φσ.

9 At σ, ἄσημον, sive μοχλικὸν, vocatur, hoc est, sui quodammodo juris.

10 Γ. ante γ, ξ, χ. sonat ut ν, Ἄγγελος, Angelos, Nuntius, *l'Ambasciatore*: λύγξ lynx, singultus, *il singhiozzo*: ἔγχος, enchos, lancea, *la lancia*.

11 Idē fit cū γ, ante κ, ponitur; sed ipsū κ, tū pronūciatur, ut γ, πέφαγκα, péphanga, apparuit, *apparue*: à φαίνω, appareo.

12

12 π post μ proferendum censetur, ut b, Latinum πέμπω, pémbo, mitto, *mando*; etiam post ν, in diversis dictionibus, τὸν πίθον, ton bíthon, dolium, *la botte*.

13 τ post ν, ad d, Latinum plerique efferunt, tum in eadem dictione, tum in diversis, τὸν Τάνταλον, ton Tandalon, Tantalum, *in Tantalo*: ἐν τοῖς, en dìs, *nelli*.

DE ACCENTIBUS.

1 AD rationẽ legendi spectat quoque Accentus, qui triplex est.

2 Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta à dextra ad sinistram, deorsum vergens, hoc modo. Potest autem esse in ultima syllaba, penultima, & antepenultima. Quamobrem vox Oxytona dicitur, ut Θεὸς, Theòs, Deus, *Iddio*: paroxytona, ut λόγος, logos, sermo *il ragionamento*: proparoxytona, ut τύπτομεν, týptomen, verberamus, *battiamo*.

3 Gra-

3 Gravis deprimit vocē, & notatur lineola recta à siniſtra ad dexterā deorſum vergens hoc modo. ` Is autem in ultima tantùm ſcribi poteſt, ut τιμὴ, timì, honor, *l'honore*: ultima enim acuta fit gravis ob conſequentem dictionem, ut Θεὸς ἡμῶν, Theòs imòn, Deus noſter, *Dio noſtro*.

4 Quæcunque ſyllaba nullo accentu notata intelligitur habere gravem.

5 Circumflexus, ſive inflexus conſtat ex acuto, & gravi, ideoque ſimul acuit ſyllabam ac deprimit, atque ita notatur, vel hoc modo. ^ Poteſt autem eſſe aut in ultima, ut φιλῶ, filò, amo: dicitur-que vox periſpomena, ideſt circumflexa; aut in penultima, ut Μοῦσα. Múſſa, *la Muſa*: & appellatur properiſpomena, ideſt antecircumflexa.

ADMONITIO.

Hoc loco Præceptoris erit pueris Alphabetariis figuras accentuum in tabula depingere: sic enim citiùs, quàm multis, & longis definitionibus rationem accentuum discent; cum quæ sunt oculis subjecta fidelibus, acriùs irritent animum, quàm quæ per aures demissa.

2 *Illud etiam monebit, legendo semper, notati accentus rationem haberi, non Latinæ consuetudinis.*

3 *Præterea diligentem operam dabit, ut pueri rectè pronunciare condiscant, tum ipsas Græcas literas separatim, tum inter se conjunctas. Recta autem pronunciatio illa censeri debet, quam hodie Græcè docti usurpant (cùm veterem illam & genuinam restituere non liceat) & quam tum in Alphabeticis, tum in aliis Diphthongorum tabulis, appositisque exemplis ostendimus. Ex quibus non modò singularum literarum ac Diphthongorum, sed etiam syl-*

syllabarum rationem ac pronunciationem intelligere discipulis, Magistri præsertim adhibita voce, atque opera, licebit.

4 *Formationes faciliores, exceptiones, atque observationes, quæ hoc Libello perstringuntur, in infima Schola à rudibus adhuc ac planè Tyronibus ne attingentur quidem. In penultima tamen, seu paulò provectioribus Discipulis, quammaximè rudi Minervæ poterunt, ubi videbitur, explicari.*

DE SPIRITIBUS.

Spiritus duplex est. (Lenis, *sive* Tenuis: ἐγὼ, egò, ego, *io*.
(Asper, *sive* Densus: ἅμα, áma, simul, *insieme*.

Locus spirituum est vocalis, aut Diphthongus initio dictionis: itemq. consonans, ῥ, quæ in principio vocis aspiratur, ῥώμη, rhómi, robur, *la forza*: in medio autem si duplicetur, priori loco lenem, posteriori asperũ spiritum habet,

πόῤῥω, pórro, longè, *lontano*: ἄῤῥωστος, árrostos, infirmus, *malsano*: aliàs nullum.

DE APOSTROPHO.

1 APostrophus est nota rejectæ, & elisę vocalis brevis, & diphthongi, cum sequens dictio à vocali, aut diphthongo inchoatur.

2 Eliduntur ex vocalibus, ε, ο, Item α, & ι, cum corripiuntur; παντ' ἔλεγον, pand'élegon, omnia dicebant, *il tutto dicevano*: pro πάντα ἔλεγον, pánda élegon.

3 Ex Diphthongis, αι, οι, βούλομ'ἐγὼ, vúlom'egò, volo ego, *Voglio io*: pro βούλομαι ἐγὼ, vúlomæ egò: οἴμ'ἐγὼ, ím'egò, heu mihi. *hoimè*: pro οἴμοι ἐγὼ, ími egò.

4 Quod si vocalis, aut Diphtpongus sequentis dictionis aspiretur, tunc Tenuis præcedens mutatur in suam aspiratam, ἀφ'ἑ, af'hù, pro ἀπὸ ἑ, a quo, *dal quale*: νύχθ'ὅλην, ny'cth'hólin, pro νύκτα ὅλην, nycta hólin, totam noctem, *tutta la notte*.

No-

Notæ Arithmeticæ Græcorum.

	10	20	30	40	50	60	70	80	90
	ι.	κ'.	λ'.	μ'.	ν.	ξ'.	ο.	π'.	ϟ.
1 α'.	ια'.	κα'.	λα'.	μα'.	να'.	ξα'.	οα'.	πα'.	ϟα'
2 β'.	ιβ'.	κβ'.	λβ'.	μβ'.	νβ'.	ξβ'.	οβ'.	πβ'.	ϟβ'
3 γ'.	ιγ'.	κγ'.	λγ'.	μγ'.	νγ'.	ξγ'.	ογ'.	πγ'.	ϟγ'
4 δ'.	ιδ'.	κδ'.	λδ'.	μδ'.	νδ'.	ξδ'.	οδ'.	πδ'.	ϟδ'
5 ε'.	ιε'.	κε'.	λε'.	με'.	νε'.	ξε'.	οε'.	πε'.	ϟε'
6 ϛ'.	ιϛ'.	κϛ'.	λϛ'.	μϛ'.	νϛ'.	ξϛ'.	οϛ'.	πϛ'.	ϟϛ'
7 ζ'.	ιζ'.	κζ'.	λζ'.	μζ'.	νζ'.	ξζ'.	οζ'.	πζ'.	ϟζ'
8 η'.	ιη'.	κη'.	λη'.	μη'.	νη'.	ξη'.	οη'.	πη'.	ϟη'
9 θ'.	ιθ'.	κθ'.	λθ'.	μθ'.	νθ'.	ξθ'.	οθ'.	πθ'.	ϟθ'

100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000
ρ'.	σ'.	τ'.	υ'.	φ'.	χ'.	ψ'.	ω'.	ϡ'.	͵α'.

DE PARTIBUS ORATIONIS APUD GRÆCOS; & primùm de Articulo.

CAPUT II.

Pro infima Claſſe.

PArtes Orationis apud Græcos ſunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Prepoſitio, Conjunctio.

2 Caſus quinq; Rectus, ſeu Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus, Vocativus. Ablativo carent Græci.

3 Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Duali utimur, cū de duob. ſermo eſt, quāquam id nō ſemper obſervatur.

4 In Duali eadem eſt Nominativi & Accuſativi & Vocativi vox & terminatio: itidemque Genitivi & Dativi: & in plurali Vocativus ſemper eſt ſimilis Nominativo.

DE

DE ARTICULO.

ARticulorum alius est præpositivus, qui, præter cætera officia, declinandis nominibus præponitur; ut apud Latinos *hic*, *hæc*, *hoc*; & apud Italos, *il*, *la*, *lo*.

ADMONITIO TYPOGRAPHI.

Quoniam Italis potissimùm nostra hac in hisce Rudimentis edendis desudat industria, commodiùs visum est, ut in Latinis interpretandi causa fieri solet, ita in Græcis, Italicas etiam voces, simul cum Latinis adjungere; præsertim, quòd pueris nostratibus in inferioribus classibus, quibus hæc Rudimenta proponuntur, paulò minùs ferme Latinæ sint, quàm Græcæ voces ignotæ.

2 Alius est Subjunctivus; qui vocabulis subjungitur, ut Relativum Pronomen *qui*, *quæ*, *quod*, cui etiam respondet.

3 Carent Articuli Vocativo, cujus vicem explet Adverbium vocandi, *O*.

omnia genera & numeros Articuli præpositivi.

DECLINATIO PRÆPOSITIVI.

Articuli Masculini.

Masc. Sing. Nom. ὁ, hic, *il.* Gen. τοῦ, hujus, *del.* Dat. τῷ, huic, *allo.* Accus. τὸν, hunc, *il.* Voc. ὦ, o.

Dual. Nom. & Acc. τώ. hi, hos, *li.* Gen. & Dat. τοῖν, horum, *delli*, & *alli.* Voc. ὦ, o.

Plur. Nom. οἱ, hi, *li.* Gen. τῶν, horum, *delli.* Dat. τοῖς, his, *alli.* Accus. τοὺς, hos, *li.* Voc. ὦ, o.

DECLINATIO FOEMININI.

Fem. Sing. Nom. ἡ, hæc, *la.* Gen. τῆς, hujus, *della.* Dat. τῇ, huic, *alla.* Accus. τὴν, hanc, *la.* Voc. ὦ, o.

Dual. Nom. & Accus. τά, hæ, has, *le.* Gen. & Dat. ταῖς, harum, his, *delle*, & *alle.* Voc. ὦ, o.

Plur. Nom. αἱ, hæ, *le.* Gen. τῶν, harum, *delle.* Dat. ταῖς, his, *alle.* Accus. τὰς, has, *le.* Voc. ὦ, o.

DE-

DECLINATIO NEUTRI.

Neut. Sing. Nom. τό, hoc, *il.* Gen. τοῦ, hujus, *del.* Dat. τῷ, huic, *allo.* Accuſ. τό, hoc, *lo.* Voc. ὦ, o.

Dual. Nom. & Accuſ. τώ, hæc, *li.* Gen. & Dat. τοῖν, horū, his, *delli*, & *alli.* Voc. ὦ, o.

Plur. Nom. τά, hæc, *li.* Gen. τῶν, horum, *delli.* Datiu. τοῖς, his, *alli.* Accuſat. τά, hæc, *li.* Voc. ὦ, o.

Sic declinantur quoq. compoſita, ὅδε, ἥδε, τόδε, & ὅγε, ἥγε, τόγε, hic, hæc, hoc, *queſto, queſta, queſto.* Gen. τοῦδε, τῆσδε, τοῦδε, &c.

ADMONITIO.

Declinatio hujus Articuli diligenter eſt memoriæ mandanda; & à ſtudioſis adoleſcentulis ſæpius etiam propria manu deſcribenda, ut literarum & accentuum diſcrimina eò meliùs notent. Inde enim non tantùm Articuli ſubiunctivi, ſed etiam nominum primæ, ſecundæ, ac tertiæ Declinationis ſimplicium inflexio pendet. Nam λόγος, *verbi gratia, eandem in omnibus*

obliquis terminationem habet, quam Articulus præpositivus masculinus τοῦ, eandem, quam fœmininus; & cum eodem conveniunt in duali certè & plurali nomina primæ Declinationis. Qua convenientia & similitudine animadversa, facilius multò discentur, & memoria retinebuntur sequentium Declinationum paradigmata.

DECLINATIO RELATIVI.

Articuli Masculini pro infima Classe.

Masc. Sing. Nom. ὅς, qui, *il quale*. Gen. οὗ, cujus, *del quale*. Dativ. ᾧ, cui. *al quale*. Accus. ὅν, quem, *il quale*.

Dual. Nom. & Accus. ᾧ, qui, quos, *i quali di due*. Gen. & Dat. οἷν, quorum, quibus, *de i quali*; & *a i quali di due*.

Plur. Nom. οἵ, qui, *i quali*. Gen. ὧν, quorum *de i quali*. Dat. οἷς, quibus, *a i quali*. Accus. οὕς, quos, *i quali di due*.

Declinatio Fœminini.

Fœm. Sing. Nom. ἥ, quæ, *la quale*. Gen. ἧς,

cujus,

cujus, *della quale*. Dat. ᾧ, cui, *alla quale*. Accuſ. ἥν, quam, *la quale*,

Dual. Nom. & Acc. ᾱ, quæ, quas, *le quali di due*. Gen. & Dat. αἷν, quarum, quibus, *delle quali*, & *alle quali di due*.

Plur. Nom. αἱ, quæ, *le quali*. Gen. ὧν, quarum, *delle quali*. Dat. αἷς, quibus, *alle quali*. Accuſ. ἅς, quas, *le quali*.

DECLINATIO NEVTRI.

Neut. Sing. Nom. ὅ, quod, *il quale*. Gen. οὗ, cujus, *del quale*. Dat. ᾧ, cui, *al quale*. Accuſ. ὅ, quod, *il quale*.

Dual. Nom. & Accuſ. ᾧ, quæ, *i quali di due*. Gen. & Dat. οἷν, quorum, quibus, *de i quali*, & *a i quali di due*.

Plur. Nom. ἅ, quæ, *i quali*. Gen. ὧν, quorum, *de i quali*. Datiu. οἷς, quibus, *a i quali*. Accuſ. ἅ, quæ, *i quali*.

Eodem modo inflectuntur compoſita hujus Articuli, ὅςπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod, *il quale, la quale, il quale*. Gen. οὑπερ, ἧς περ, οὗπερ, &c.

DE

DE NOMINE, & Declinationibus ſimplicibus.

CAPVT III.

Pro infima Claſſe.

1 DEclinationes Nominũ dividuntur in Simplices, & Contractas.

2 Simplicium ſunt quinque; quorum quatuor primæ ſunt pariſyllabæ, quinta impariſyllaba:

3 Pariſyllabæ ſunt quorũ Genitivus non creſcit: Singulariſque Dativus in Diphthongũ impropriã deſinit, α, η, φ, Accuſat. in ν, cum vocali Nominativi.

ADMONITIO.

Cum in Declinationibus neceſſariò interdum mutanda ſit accentuum ſedes, &, quod hinc ſequitur, vocabulorum pronunciatio, obiter & rudi Minerva indicabit Magiſter tyronicus, qua ratione id fiat, ne malè pronuntiare flectendo conſueſcant. Tribus autem verbis explicare, et in tabulâ

quo-

quoq. demonſtrare poterit, quæ ſint Voces oxytonæ, paroxytonæ, aut proparoxytonæ. Et in oxytonis pueri mouerit poſſent, nuſquam quidem ſedem accentus in eis eſſe mutandam; ſed Genitiuum ac Datiuum primæ ſecundæ ac tertiæ cujuſuis generis in omnibus numeris circumflecti, τῆ μαθητῆ, τῷ μαθητῇ τοῖν μαθηταῖν, τῆς μαθητῆς, τοῖς μαθηταῖς: τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, &c. *ſic* σοφῆς, σοφῇ, σοφοῖν, σοφῶν, σοφοῖς; *qua in re hujuſmodi caſus imitantur Articulos. De reliquis has poſſet tradere regulas.*

1 *Genit. pluralis primæ Declinationis circumflectit ultimam: Quod etiam fit in ſecunda, exceptis fœmininis adiectiuis a proparoxytonis in* ος, *ut* ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, **ſanctus, ſancta, ſanctum.** *De quibus in Grammatica.*

2 *Proparoxytona tertiæ, ut* ἄνθρωπος, **homo:** φρόνιμος, **prudens,** *habent accentum in penult. in Genitiuo, & Datiuo ſingulari; in toto duali, & in Genitiuo, Datiuo,*

vo, & Accusativo plurali, τῶ ἀνθρώπω, τῷ ἀνθρώπω· τὼ ἀνθρώπω, τοῖν ἀνθρώποιν· τῷν ἀνθρώπων, τοῖς ἀνθρώποις, τοὺς ἀνθρώπους. Quod etiam de proparoxytonis secundæ intelligendum est, excepto Genitivo plurali, qui circumflectitur, ut dictum est. Paroxytona autem tertię nusquam mutant sedem accentus, ut λόγος, sermo: Neque paroxytona, vel perispomena, ac properispomena secundæ, & primæ, nisi quòd in Genitivo plurali circumflectuntur, ut dictum est: Χρύσης, Μῶσα, φιλία, Chrysses, Musa, amicitia, &c.

3 *In quarta Declinatione non mutatur accentus.*

4 *In quinta trahitur accentus ad penultimam in Genitivo duali, & plurali, si Nominativus singularis habuerit accentum in penultima:* ἄνθραξ, carbo, *il carbone:* τοῖν ἀνθράκοιν, τῷν ἀνθράκων: ὁ Φιλόπατρις, studiosus Patriæ, *l'amatore della Patria:* τοῖν φιλοπατρείδοιν, τῷν φιλοπατρίδων.

3 Quan-

3 Quanquam fortaſſe ſatis erit haſce Regulas proponere, ubi ſemel ſimplices Declinationes decurrerint, ac ſingularum paradigmata hìc propoſita, memoria commendarint.

PRIMA DECLINATIO.

COntinet hęc tantùm maſculina in ας, & ης, ὁ Αἰνείας, Æneas: ὁ Τελώνης, publicanus; quorum Genitivus definit in ου, Dativus in α, vel η, cum jota ſubſcripto: Accuſativus in αν, vel ην. Vocativus in α, vel in η, pro terminatione Nominativi: Nam quæ deſinunt in ας, ea retinent α, in Dativo, Accuſativo, & Voc. quæ autē deſinunt in ης, retinent, η. In duali, & plurali omnia ſequuntur Articuli fęm. terminationē, ablato τ.

PARADIGMA in ας.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, *Enea*. Gen. τοῦ Αἰνείου, *di Enea*. Dat. τῷ Αἰνείᾳ, *ad Enea*. Accuſ. τὸν Αἰνείαν, *Enea*. Voc. ὦ Αἰνεία, *ò Enea*. Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ. Gen. & Dat.

Dat. τῶν Αἰνείαν. Voc. ὦ Αἰνεία.

Pl. No. οἱ Αἰνεῖαι. Gen. τῶν Αἰνειῶν. Dat. τοῖς Αἰνείαις. Accuſ. τοὺς Αἰνείας. Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

PARADIGMA in ης.

Sing. Nom. ὁ Τελώνης, *Publicanus, il Gabelliere.* Gen. τοῦ Τελώνου, *del Gabelliere.* Dat. τῷ Τελώνῃ, *al Gabelliere.* Acc. τὸν Τελώνην, *il Gabelliere.* Voc. ὦ Τελώνη, *ò Gabelliere.*

Dual. No. τὼ Τελώνα, *i due Gabellieri.* Gen. & Dat. τοῖν Τελώναιν, *delli & alli due Gabellieri.* Voc. ὦ Τελώνα, *ò due Gabellieri.*

Plur. Nom. οἱ Τελῶναι, *i Gabellieri.* Gen. τῶν Τελωνῶν, *de i Gabellieri.* Dat. τοῖς Τελώναις, *à Gabellieri.* Accuſ. τὰς Τελώνας, *i Gabellieri.* Voc. ὦ Τελῶναι, *ò Gabellieri.*

ALIUD in της.

Sing. No. ὁ Προφήτης, Propheta, *il Profeta.* Gen. τοῦ Προφήτου, *del Profeta.* Dat. τῷ Προφήτῃ, *al Profeta.* Accuſ. τὸν Προφήτην, *il Profeta.* Voc. ὦ Προφῆτα, *ò Profeta.*

Dual. No. & Acc. τὼ Προφήτα, *i due Profeti.* Gen. & Dat. τοῖν Προφήταιν, *delli, & alli*

due

due Profeti. V. ὦ Προφῆτα, *ò due Profeti.* Plur. Nom. οἱ Προφῆται, *i Profeti.* Gen. τῶν Προφητῶν, *de i Profeti.* Dat. τοῖς Προφήταις, *a i Profeti.* Accuſ. τοὺς Προφήτας, *gli Profeti.* Voc. ὦ Προφῆται, *ò Profeti.*

ADMONITIO.

Exceptiones, & Appendices Capitum, quę a capite in ultima Claſſe proponuntur, ſi minùs enucleandæ viderentur initio: tum certè poterunt explicari, cum in eadem Claſſe peractus hic Rudimentorum curſus iteratur.

Exceptio pro infima Claſſe.

Nomina in της, & πης, & ea, quæ gentem ſignificant, & compoſita à verbis, μετρῶ, metior, πωλῶ, vendo, τρίβω, tero, vocativum in α, breve formant; ὁ Τοξότης, jaculator, *l'arciero*, ὦ τοξότα: Ἱππότης, Eques, *il Cavalliere*, ὦ Ἱππότα: Ποιητὴς, Poeta, *il Poeta*, ὦ Ποιητά. Προφήτης, Propheta, *il Profeta*, ὦ Προφῆτα: ὁ Κυνώπης, impudens, *l'impudente*, ὦ κυνῶπα: ὁ Γλαυκώπης, glaucos habens oculos, *chi hà gli occhi*

verdeggianti, ὦ γλαυκῶπα: ὁ Σκύθης, Scyta, *il Scyta*, ὦ Σκύθα: ὁ Πέρσης, Persa, *il Persa*, ὦ Πέρσα: ὁ Γεωμέτρης, ὦ Γεωμέτρα, Geometra, mensor terræ, *il misurator della terra*: ὁ Βιβλιοπώλης, ὦ Βιβλιοπῶλα, Librorum venditor, *il venditor de i Libri*: ὁ Παιδοτρίβης, ὦ παιδοτρίβα, Pædotríba, qui pueris exercendis præest, *chi essercita li fanciulli*.

SECUNDA DECLINATIO.

HAbet fœminina in α, & η, ἡ Μοῦσα, Musa, ἡ τιμὴ, honor. Genitivus desinit in ης. Dativus in η. Accusativus in αν, vel ην. Vocativus in α, vel η. Ergo nomina in η, sequuntur terminationem Articuli fœminini, etiam in singulari, ablato τ: At quæ desinunt in α, retinent α, in Accusativo, & Vocativo. In duali & plurali omnia imitantur Articulum femininum.

PARADIGMA in α.

Sing. Nom. Μοῦσα, Musa, *la Musa*. Gen. τῆς Μούσης. Musæ *della Musa*, Dat. τῇ Μού-

σῃ,

σῃ, Muſæ, *alla Muſa*. Acc. τὴν Μοῦσαν, Muſam, *la Muſa*. Voc. ὦ Μοῦσα, ò Muſa. Dual. Nom. & Acc. τὼ Μούσα, Muſæ, Muſas, *le due Muſe*. Gen. & Dat. ταῖν Μούσαιν, Muſarum, Muſis, *delle, & alle due Muſe*. Voc. ὦ Μούσα, Muſæ, *ò due Muſe*. Plur. Nom. αἱ Μοῦσαι, Muſæ, *le Muſe*. Gen. τῶν Μουσῶν, Muſarum, *delle Muſe*. Da. ταῖς Μούσαις, Muſis, *alle Muſe*. Acc. τὰς Μούσας, Muſas, *le Muſe*. Voc. ὦ Μοῦσαι, ò Muſæ.

PARADIGMA in η.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, honor, *l'honore*. Gen. τῆς τιμῆς, *dell'honore*. Dat. τῇ τιμῇ, *all' honore*. Accuſ. τὴν τιμὴν, *l'honore*. Voc. ὦ τιμὴ, *ò honore*.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ τιμά, *i due honori*. Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, *delli, & alli due honori*. Voc. ὦ τιμά, *ò due honori*.

Plur. Nom. αἱ τιμαὶ, *gli honori*. Gen. τῶν τιμῶν, *de gli honori*. Dat. ταῖς τιμαῖς, *à gli honori*. Accuſ. τὰς τιμὰς, *gli honori*. Voc. ὦ τιμαὶ, *ò honori*.

Exceptiones pro infima Claſſe.

1 *Finita in δα, θα, ρα, et α, purum hoc eſt, quod ante ſe habet vocalem, aut diphthongum, retinent α, in toto ſingulari, ut* Λήδα, Λήδας, Λήδᾳ, Leda: Μάρθα, Μάρθας, Μάρθᾳ, Martha: ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ, dies: φιλία, φιλίας, φιλίᾳ, amicitia.

2 *His hadde* Ἀθηνᾶ, Ναυσικᾶ, μνᾶ, *contracta ex* Ἀθηνάα, Ναυσικάα, μνάα, Minerva, Nauſicaa, mina.

TERTIA DECLINATIO.

COmplectitur maſculina, fœminina, & communia in ος. & neutra in ον, & quædam in ε: ὁ λόγος, ratio, ſermo, *il parlare*: ὁ ἡ ἄνθρωπος, hic, & hæc homo: ὁ ἡ νόσος, morbus, ὁ ἡ ἵππος, equus: ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, utilis: ὁ ἡ φρόνιμος, prudens: τὸ ξύλον, lignum: ἄλλο, aliud.

2 Porrò Neutra habent etiam in ſingulari tres caſus ſimiles, ut apud Latinos; cęterùm ſequuntur ejuſdē Articuli terminationē. Reliqua verò, maſculinum

linũ Articulũ imitántur, ablato τ, excepto Vocativo singulari, qui desinit in ε.

Paradigma Masculini.

Sing. Nom. ὁ λόγος, ratio, sermo, *la ragione, & il sermone.* Gen. τοῦ λόγου, *del sermone.* Dat. τῷ λόγῳ, *al sermone.* Accus. τὸν λόγον, *il sermone.* Voc. ὦ λόγε, *ò sermone.*

Dual. Nom. & Accus. τὼ λόγω, *due sermoni.* Gen. & Dat, τοῖν λόγοιν, *delli & alli due sermoni.* Voc. ὦ λόγω, *ò due sermoni.*

Plur. Nom. οἱ λόγοι, *i sermoni.* Gen. τῶν λόγων, *de i sermoni.* Dat. τοῖς λόγοις, *a i sermoni.* Accus. τοὺς λόγους, *i sermoni.* Voc. ὦ λόγοι, *ò sermoni.*

Paradigma fœminini.

Sing. Nom. ἡ νόσος, morbus, *la malattia.* Gen. τῆς νόσου, *della malattia.* Dat. τῇ νόσῳ, *alla malattia.* Accus. τὴν νόσον, *la malattia.* Voc. ὦ νόσε, *ò malattia.*

Dual. Nom. & Accus. τὼ νόσω, *le due malattie.* Gen. & Dat. τοῖν νόσοιν, *delle, & alle due malattie.* Voc. ὦ νόσω, *ò due malattie.*

Plur. Nom. αἱ νόσοι, *le malattie*. Gen. τῶν νόσων, *delle malattie*. Dat. τοῖς νόσοις, *alle malattie*. Accuſ. τὰς νόσους, *le malattie*. Voc. ὦ νόσοι, *ò malattie*.

Eodem modo declinatur, ὁ ἢ τὸ χρήσιμος. hic, & hæc utilis, *utile*: τοῦ ἢ τοῦ χρησίμου, *dell'utile*, &c. *Paradigma neutri*.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, lignum, *il legno*. Gen. τοῦ ξύλου, *del legno*. Dat. τῷ ξύλῳ, *al legno*. Acc. τὸ ξύλον, *il legno*. Vo. ὦ ξύλον, *ò legno*.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ ξύλω, *i due legni*. Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, *delli, & alli due legni*. Voc. ὦ ξύλω, *ò due legni*.

Plur. Nom. τὰ ξύλα, *le legna*. Gen. τῶν ξύλων, *delle legna*. Da. τοῖς ξύλοις, *alle legna*. Acc. τὰ ξύλα, *le legna*. Voc. ὦ ξύλα, *ò legna*.

Appendix pro infima Claſſe.

Neutra in o, hujus Declinationis hæc ſunt ex nominibus, ἄλλο, aliud: τηλικοῦτο, tantum: τοιοῦτο, tale: τοσοῦτο, tantum. Ex pronominibus, τοῦτο, hoc: ἐκεῖνο, illud; αὐτὸ, ipsũ. Ex Articulis, τὸ, ἢ ὅ, hoc, & quod.

QVAR-

QVARTA DECLINATIO.

ATticorum est propria: Eadem cõtinet genera, quæ tertia, habetq; terminationes ως, & ων; in ultima syllaba semper est ω, & in Dativo singulari cum jota subscripto. Itemque in Genitivo duali, & Nominativo plurali, exceptis neutris, quæ in plurali Nominativo nõ habent jota subscriptum. Vocativus etiã singularis similis est Nominativo.

Paradigma masculini generis.

Sin. No. ὁ Μενέλεως, Menelaus, *il Menelao.* Gen. τοῦ Μενέλεω, *di Menelao.* Dat. τῷ Μενέλεω, *à Menelao.* Acc. τὸν Μενέλεων, *il Menelao.* Voc. ὦ Μενέλεως, *ò Menelao.*

Dual. No. & Ac. τὼ Μενέλεω, *i due Menelai.* Ge. & Da. τοῖν μενέλεων, *de i due, & à i due Menelai.* Voc. ὦ Μενέλεω, *ò due Menelai.*

Plur. Nom. οἱ Μενέλεω, *i Menelai.* Gen. τῶν Μενέλεων, *de i Menelai.* Dat. τοῖς Μενέλεως. *à i Menelai.* Accus. τοὺς Μενέλεως, *i Menelai,* Voc. ὦ Μενέλεω, *ò Menelai.*

Paradigma fœminini.

Sing. Nom. ἡ ἅλως, Halos, *ideſt* area, *ſive* Corona Lunæ, *il giro della Luna.* Gen. τῆς ἅλω. Dat. τῇ ἅλῳ. Accuſ. τὴν ἅλων. Voc. ὦ ἅλως.

Dua. Nom. & Accuſ. τὼ ἅλω. Gen. & Dat. ταῖν ἅλων. Voc. ὦ ἅλω.

Plur. Nom. αἱ ἅλῳ. Gen. τῶν ἅλων. Dat. ταῖς ἅλῳς. Accuſ. τὰς ἅλως. Voc. ὦ ἅλῳ.

Paradigma neutri.

Sing. No. τὸ ἔυγεων, ferax, *il fertile.* Gen. τοῦ ἔυγεω, *del fertile.* Dat. τῷ ἔυγεῳ, *al fertile.* Accuſ. τὸ ἔυγεων, *il fertile.* Voc. ὦ ἔυγεων, *ò fertile.*

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ ἔυγεω, *due coſe fertili.* Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν. Voc. ὦ ἔυγεω.

Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, *le coſe fertili.* Gen. τῶν ἔυγεων. Dat. τοῖς ἔυγεῳς. Accuſ. τὰ ἔυγεω. Voc. ὦ ἔυγεω.

QVIN-

QVINTA DECLINATIO.

COmplectitur hæc Declinatio omnia Genera, ejuſque Nominativus exit,

- Vocalem
  - α, τὸ σῶμα, τος, corpus, *il corpo.*
  - ι, τὸ μέλι, τος, mel, *il mele.*
  - υ, τὸ δόρυ, υος, ἡ δόρατος, haſta, *la lancia.*
  - ω, ἡ λητὼ, όος, ῦς. Latona, *la Latona.*
- vel in
  - Conſonantē
    - ξ, ὁ κόραξ, κος, corvus, *il corvo.*
    - ψ, ὁ Κύκλωψ, πος, Cyclops, *il Cyclope.*
    - ν, ὁ Ἕλλην, νος, Græcus, *il Greco.*
    - ρ, ὁ μάκαρ, ρος, beatus, *il felice.*
    - σ, ἡ λαμπὰς, δος, lampas, *la Lampada.*

Appendix pro infima Claſſe.

Appellatur hæc Declinatio Imparisyllaba, quòd Gentivus creſcat, & ſuperet rectum unâ ſyllabâ: Deſinit autem in ος, Dativus in ι. Accuſat. in α. Voc. ferè, ut rectus. Dual. Nom. in ε. Gen. in οιν. Plur. No. in ες. Gen. ων. Dat. in σι. Ac. in ας. Neutra habent tres caſus ſimiles, qui in plurali deſinunt in α, ut in tertia.

Paradigma maſculini.

Sing. Nom. ὁ Τιτὰν, Titan, *il Titane*, Gen. τοῦ Τιτάνος, *di Titane*. Da. τῷ Τιτάνι, *à Titane*. Accuſ. τὸν Τιτᾶνα, *il Titane*. Voc. ὦ Τιτὰν, *ò Titane*.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ Τιτᾶνε, *li due Titani*. Gen. & Dat. τοῖν Τιτανοῖν, *delli, & alli due Titani*. Voc. ὦ Τιτᾶνε, *ò due Titani*.

Plur. Nom. οἱ Τιτᾶνες, *i Titani*. Ge. τῶν Τιτάνων, *delli Titani*. Dat. τοῖς Τιτᾶσι. *alli Titani*. Accuſ. τοὺς Τιτᾶνας, *li Titani*. Voc. ὦ Τιτᾶνες, *ò Titani*.

Pa-

Paradigma fœminini.

Sin.No. ἡ λαμπὰς, lampas, *la facella.* Gen. τῆς λαμπάδος, *della facella.* Dat. τῇ λαμπάδι, *alla facella.* Accuſ. τὴν λαμπάδα, *la facella.* Voc. ὦ λαμπὰς, *ò facella.*

Dual. No. & Accuſ. τὼ λαμπάδε, *le due facelle.* Gen. & Dat. ταῖν λαμπάδοιν, *delle, & alle due facelle.* Voc. ὦ λαμπάδε, *ò due facelle.*

Plur. Nom. αἱ λαμπάδες. *le facelle.* Gen. τῶν λαμπάδων, *delle facelle.* Dat. ταῖς λαμπάσι, *alle facelle.* Accuſ. τὰς λαμπάδας, *le facelle.* Vo. ὦ λαμπάδες, *ò facelle.*

Paradigma neutri.

Sing. No. τὸ σῶμα, corpus, *il corpo.* Gen. τοῦ σώματος, *del corpo.* Dat. τῷ σώματι, *al corpo.* Accuſ. τὸ σῶμα, *il corpo.* Voc. ὦ σῶμα, *ò corpo.*

Dual. No. & Accuſ. τὼ σώματε, *i due corpi.* Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, *delli, & alli due corpi.* Voc. ὦ σώματε, *ò due corpi.*

Plur. Nom. τὰ σώματα, *i corpi.* Gen. τῶν σω-

μά-

μάτων, de i corpi. Dat. τοῖς σώμασι, à i corpi. Accuſ. τὰ σώματα, i corpi. Voc. ὦ σώματα, ò corpi.

APPENDIX.

De Terminatione Accuſativi, & Vocativi ſingularis, & dativi pluralis, pro infima Claſſe.

DE ACCUSATIVO:

Accuſativus definit in α.

Excipe gravitona in ις, & υς, declinata purè, quæ faciunt Accuſativum in ν. ὁ ὄφις, ſerpens, τοῦ ὄφιος, τὸν ὄφιν: ὁ βότρυς, botrus, *il graſpo*, τοῦ βότρυος, τὸν βότρυν.

Sic γραῦς, vetula, *la vecchiarella*: ναῦς, navis, *la nave*: βοῦς, bos, *il bove*: γραῦν, ναῦν, βοῦν: rarò, βόα.

Declinata verò non purè in ν, & in α, exeunt, ἡ ἔρις, cõtentio, *la conteſa*, τῆς ἔριδος, τὴν ἔριν, & ἔριδα: ὁ νέηλυς, alienigena, *ſive* qui recens advenit, *il foraſtiere*, ò *habitator nuovo*, τοῦ νεήλυδος, τὸν νέηλυν, & νεήλυδα.

De

De Vocativo.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Exceptiones.

1 Excipiuntur flexa per ντος. quæ ablato, τος, faciunt Vocativum, ὁ Αἴας, Ajax, *l'Ajace*: τοῦ Αἴαντος, ὦ Αἶαν: ὁ Λέων, τοῦ Λέοντος, ὦ Λέων, Leo, *il Leone*.

2 Adiectiva in ην, & ης, quorum neutrum in εν, exit, faciunt Vocativum quoque per εν, ὁ ἢ τέρην, & τὸ τέρεν, ὦ τέρεν, tener, ra, rum. ὁ ἡ χαρίεις, & τὸ χαρίεν, ὦ χαρίεν, & χαρίες, gratioſus, ſa, ſum.

3 Gravitona in ηρ, in Vocativo faciunt ερ. Μήτηρ, Mater, ὦ Μῆτερ. Sic acuta quatuor, ὁ Πατὴρ, Pater. ὁ δαὴρ, levir, *il cognato*. ἀνὴρ, vir, *l'huomo*. Σωτὴρ, Salvator, *il Salvatore*. retracto accentu: ὦ πάτερ, δάερ, ἄνερ, σῶτερ.

4 Deſinentia in δς, & θς, item gravitona in ις, & υς, reiiciunt, σ, ὁ Βασιλδς, ὦ Βασιλεῦ, ὦ βοῦ. ὦ ὄφι. ὦ βότρυ. Quibus adde παῖς, puer, *il fanciullo*, ὦ παῖ. Hæc tamen

duo.

duo. πούς, pes, *il piè.* ὀδούς, dens, *il dente* retinent ſuum figma.

Dativus pluralis.

1 Dativus pluralis fit à ſingulari, poſito, σ, ante ultimum jota; & rejectis δ, θ, ν, τ, ſi in ſingulari ante illud jota occurrat, ἡ λαμπάς, τῇ λαμπάδι, ταῖς λαμπάσι.

2 Quæ in ſingul. habent, οντι, in plural. habent, ωσι, quæ verò, εντι, ᾶσι. ὁ λέων, λέοντι, λέωσι. τυφθεὶς, τυφθέντι, ᾶσι.

3 Finita in ξ, ψ, aut diphthongum habentem, σ, Dativum pluralem formant, aſſumpto jota, ὁ κόραξ, *il corvo*, κόραξι. ὁ ἄραψ, ἄραψι, *l'Arabo*. ὁ Βασιλεύς, *il Rè*, Βασιλεῦσι.

4 Quę ſincopen patiuntur, Dativum formant in άσι, ὁ Πατὴρ, *il Padre*, Πατέρος, Πατρὸς. Πατέρι, Πατρὶ, Πατράσι. ἡ Μήτηρ, *la Madre*, Μητέρος, Μητρὸς, Μητέρι, Μητρὶ, Μητράσι. ὁ ἀνὴρ, *l'huomo*, ἄνέρος, ἀνδρὸς, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι.

DE

DE CONTRACTIS Declinationibus.

Pro media seu penultima Classe.

CAP. IV.

ADMONITIO.

QVantum hoc de Contractis Nominibus caput videtur commodius, ut Tyronibus saltem, postquam verba barytona didicerint, proponatur: Hic tamen est propositum, ut methodus naturalis conservetur. Ergo ad secundam sive mediam Grammaticæ Classem pertinebit.

Quinq; sunt præcipuæ Declinationes Contractę ex quinta simplicium ortæ; cujus ferè terminationum sequuntur etiã in obliquis casibus. Prima cõtinet masculina, fœminina, & communia in ης, & neutra in ες, & ος. ὁ Δημοσθένης, Demosthenes. ἡ τριήρης, triremis, *la Gallera*, ὁ ἡ ἀληθὴς, verus, & vera, τὸ ἀληθὲς, verum. τὸ τεῖχος, murus, *il muro*. Patitur autem contractionem in omnibus Casibus,

bus, excepto Nominativo ſingulari, & Dativo plurali. *Paradigma maſculini.*
Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Demoſtenes, *il Demoſthene.* Ge. τοῦ Δημοσθένεος, Δημοσθένους, *di Dimoſthene.* Dat. τῷ Δημοσθένεϊ, Δημοσθένει, *à Demoſthene.* Accuſ. τὸν Δημοσθένεα, Δημοσθένη, *il Demoſthene.* Voc. ὦ Δημόσθενες, *ò Demoſthene.*
Dual. No. & Accuſ. τὼ Δημοσθένεε, Δημοσθένη. Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, Δημοσθενοῖν. Voc. ὦ Δημοσθένεε, Δήμοσθένη.
Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, Δημοσθένεις. Gen. τῶν Δημοσθενέων, Δημοσθενῶν. Dat. τοῖς Δημοσθένεσι. Accuſ. τοὺς Δεμοσθένεας, Δημοσθένεις. Voc. ὦ Δημοσθένεες, Δημοσθένης.

Paradigma Communis.

Plur. No. ὁ ἡ ἀληθὴς, hic verus, & hæc vera, *il vero, & la vera.* Gen. τοῦ ἧς τῆς ἀληθέος, ἀληθοῦς, *del vero, et della vera.* Da. τῷ ἧ τῇ ἀληθέϊ, ἀληθεῖ, *al vero, & alla vera.* Accuſ. τὸν ἣν τὴν ἀληθέα, ἀληθῆ, *il vero, & la vera.* Voc. ὦ ἀληθὲς, *ò vero, & ò vera.*

Dual

Dual. Nom. & Ac. τώ ἐ τά ἀληθέε, ἀληθῆ *li due veri.* Gen. & Dat. τοῖν ἢ ταῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν, *de' due, & a' due veri.* Voc. ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ, *ò due veri.*

Plur. No. οἱ ἢ αἱ ἀληθέες, ῆς, *i veri, & le vere.* Ge. τῶν ἀληθέων, ῶν, *de i veri, & delle vere.* Dat. τοῖς ἢ ταῖς ἀληθέσι, *alli veri, & alle vere.* Acc. τὲς ἢ τὰς ἀληθέας, ῆς, *i veri, & le vere.* Vo. ὦ ἀληθέες, ῆς, *ò veri, & ò vere.*

Paradigma neutri.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, murus, *il muro.* Ge. τοῦ τείχεος, τείχους, *del muro.* Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, *al muro.* Accuſ. τὸ τεῖχος, *il muro.* Voc. ὦ τεῖχος, *ò muro.*

Dual. Nom. & Accuſ. τώ τείχεε, τείχη, *le due mura.* Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν, *delle, & alle due mura.* Voc. ὦ τείχεε, τείχη, *ò due mura.*

Plur. No. τὰ τείχεα, τείχη, *le mura.* Gen. τειχέων, τειχῶν, *delle mura.* Da τοῖς τείχεσι, *alle mura.* Accuſ. τὰ τείχεα, τείχη, *le mura.* Voc. ὦ τείχεα, τείχη, *ò mura.*

SECUNDA DECLINATIO.

ESt masculinorum, fœmininorum, & communiū in ις, & neutrorum in ι, ὁ ὄφις, serpens. ἡ πόλις. civitas. ὁ ἢ ἡ νῆ-στις, jejunus, jejuna. τὸ σίνηπι, sinapi. Admittit autem contradictionem tantùm in Dativo singulari, & tribus casibus pluralibus. *Paradigma Masculini.*

Sin.No. ὁ ὄφις, *il serpe.* Ge. τοῦ ὄφιος, *del serpe.* Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, *al serpe,* Accus. τὸν ὄφιν, *il serpe.* Voc. ὦ ὄφι, *ò serpe.*

Dual. No. & Accus. τὼ ὄφιε, *i due serpi.* Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, *delli, & alli due serpi.* Voc. ὦ ὄφιε, *ò due serpi.*

Plur.No. οἱ ὄφιες, ὄφις, *i serpi.* Ge. τῶν ὀφίων, *de i serpi.* Dat. τοῖς ὄφισι, *alli serpi.* Acc. τοὺς ὄφεις, ὄφις, *i serpi.* Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις, *ò serpi.* *Paradigma Fœminini.*

Sing.Nom. ἡ Πόλις, Civitas, *la Città.* Ge. τῆς Πόλεως, *della Città.* Dat. τῇ Πόλει, Πόλι, *alla Città.* Accus. τὴν Πόλιν, *la Città.* Voc. ὦ Πόλις, *ò Città.*

Dual.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ Πόλιε, *le due Citta.* Ge. & Dat. τοῖν Πολίοιν, *delle & alle due Città.* Voc. ὦ Πόλιε, *ò due Città.*

Plur. Nom. αἱ Πόλιες, Πόλις, *le Città.* Gen. τῶν Πολίων, *delle Città.* Dat. τοῖς Πόλισι, *alle Città.* Accuſ. τὰς Πόλιας, ις, *le Città.* Voc. ὦ Πόλιες, ις, *ò Città.*

Sic inflectuntur, & in iiſdem caſibus contrahuntur communia, ſi qua ſunt.

Paradigma Neutri.

Sing. Nom. τὸ σίναπι, *la ſenape.* Gen. τοῦ σινάπιος, *della ſenape.* Dat. τῷ σινάπιϊ, σινάπι, *alla ſenape.* Accuſ. τὸ σίναπι, *la ſenape.* Voc. ὦ σίναπι, *ò ſenape.*

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ σινάπιε, *li due ſenapi.* Gen. & Dat. τοῖν σινάπιοιν, *delli due ſenapi.* Voc. ὦ σινάπιε, *ò due ſenapi.*

Plur. No. τὰ σινάπια, σινάπι, *li ſenapi.* Gen. τῶν σινάπιων, *delli ſenapi.* Da. τοῖς σινάπισι, *alli ſenapi.* Accuſ. τὰ σινάπια, σινάπι, *li ſenapi.* Voc. ὦ σινάπια, σινάπι, *ò ſenapi.*

Appendix pro eadem media Claſſe.

Genitivus ſingularis Ionicè exit in εος. Atticè in εως, & in duali in εων, cum jota ſubſcripto, in plur. in εων, eſtque etiã uſitatior: in his Nominibus fit autem Contractio, ut in prima Declinatione, τῷ ὄφεϊ, ὄφει. Dual. τὼ ὄφεε, ὄφη, τοῖν ὄφεων. Plur. οἱ ἡ ὦ ὄφεες, ὄφεις: τοὺς ὄφεας, ὄφεις.

Eodem modo, τῇ πόλεϊ, πόλει. Dual. τὼ πόλεε, η. Plur. αἱ ἡ ὦ πόλεες, εις: τὰς πόλεας, πόλεις.

Reliqui caſus non contrahuntur.

Tertia Declinatio.

COntinet maſculina in ὺς: Contrahuntur autem ſolùm in Dativo ſingul. in Genitivo, Accuſativo, & Vocativo duali, ac tribus caſibus pluralibus, ut hic cernis.

Sin.No. ὁ Βασιλεύς, Rex, *il Rè*. Ge. τοῦ Βασιλέως, *del Rè*. Da. τῷ Βασιλεϊ, Βασιλεῖ, *al Rè*. Ac. τὸν Βασιλέα, *il Rè*. Vo. ὦ Βασιλεῦ, *ò Rè*. Du.N. & Ac. τὼ Βασιλέε, Βασιλῆ, *i due Regi*.

Gen.

Ge. & Da. τοῖν Βασιλέοιν, *delli & alli due Regi.* Vo. ὦ Βασιλέε, Βασιλῆ, *ò due Regi.* Plur. No. οἱ Βασιλέες, Βασιλεῖς, *i Regi.* Gen. τῶν Βασιλέων, *de i Regi.* Dat. τοῖς Βασιλεῦσι, *a i Regi.* Acc. τὲς Βασιλέας, Βασιλεῖς, *i Regi.* Voc. ὦ Βασιλέες, Βασιλεῖς, *ò Regi.*

Ionicè ita declinatur.

Sing. No. ὁ Βασιλεύς. Ge. τοῦ Βασιλῆος. Da. τῷ Βασιλῆι. Ac. τὸν Βασιλῆα. Vo. ὦ Βασιλεῦ. Dual. Nom. & Acc. τὼ Βασιλῆε. Gen. & Dat. τοῖν Βασιλήοιν. Voc. ὦ Βασιλῆε. Plur. Nom. οἱ Βασιλῆες. Gen. τῶν Βασιλίων. Dat. τοῖς Βασιλῆσι. Accuſ. τοὺς Βασιλῆας. Voc. ὦ Βασιλῆες.

Appendix pro media claſſe.

Ergo in his, Nominibus, Iones mutant ε, in η, excepto recto, & Vocativo ſingulari, nulla adhibita contractione.

Quarta Declinatio.

DVas habet Terminationes, nempe ω, & ως. ἡ Λητὼ, Latona: ἡ αἰδὼς, verecundia, pudor. Dual. & plur. ut

in tertia Declinatione ſimplicium. Contrahitur in tribus caſibus ſing.

Paradigma.

Sing. Nom. ἡ Λητώ, Latona. Gen. τῆς Λητόος, Λητοῦς, *di Latona*. Dat. τῇ Λητόϊ, Λητοῖ, *à Latona*. Acc. τὴν Λητόα, Λητὼ, *Latona*. Voc. ὦ Λητοῖ, *ò Latona*.

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ Λητώ. Gen. & Dat. ταῖν Λητοῖν. Voc. ὦ Λητώ.

Plur. Nom. αἱ Λητοὶ. Gen. τῶν Λητῶν. Dat. ταῖς Λητοῖς. Accuſ. τὰς Λητοὺς. Voc. ὦ Λητοί: ut in tertia ſimplicium.

Sing. No. ἡ αἰδὼς, verecundia, *la vergogna, honeſtà*. Gen. τῆς αἰδόος, αἰδοῦς, *della vergogna*. Dat. τῇ αἰδόϊ, αἰδοῖ, *alla vergogna*. Accuſ. τὴν αἰδόα, αἰδὼ, *la vergogna*. Voc. ὦ αἰδοῖ, *ò vergogna*.

In duali & plurali, ſicut Λητώ.

QVINTA DECLINATIO.

COmplectitur Neutra in ας, τὸ κέρας, cornum, *il corno*: τὸ κρέας, caro, *la carne*.

P

Paradigma.

Sing. Nom. τὸ κέρας, *il corno.* Gen. τοῦ κέρατος, κέρακος, κέρως, *del corno.* Da. τῷ κέρατι, κέρᾳ, κέρᾳ, *al corno.* Accuſ. τὸ κέρας, *il corno.* Voc. ὦ κέρας, *ò corno.*

Dual. Nom. & Accuſ. τὼ κέρατε, κέρᾳ, κέρᾳ, *le due corna.* Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, *delle, & alle due corna.* Vo. ὦ κέρατε, κέρᾳ, κέρᾳ, *ò due corna.*

Plur. Nom. τὰ κέρατα, κέρακα, κέρα, *le corna.* Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, *delle corna.* Dat. τοῖς κέρασι, *alle corna.* Accuſ. τὰ κέρατα, ακα, α, *le corna.* Voc. ὦ κέρατα, κέρακα, κέρα, *ò corna.*

ADMONITIO.

1 *Vt in Latinis Rudimentis Tyrones exerceri ſolent in declinandis vocabulis, modò ejuſdem* Declinationis, *modò diverſarum, ut eo firmiùs fines, & terminationes declinationum memoria commendent: ita in his Græcis Rudimentis jubebuntur interdum ſimul, & conjunctim*

declinare hæc, & horum similia vocabula, ἀγαθὴ τύχη, bona fortuna, *la buona fortuna*: μεγάλη τιμὴ, magnus honor, *il grand'honore*: ἀγαθὸς λόγος, bonus sermo, bona oratio, *buon parlare*: καλὸς ἀνὴρ, pulcher vir, honestus, *bell'huomo honesto* Βασιλεὺς κλητὸς, Rex illustris, *Rè illustre*: ἀληθὴς Προφήτης, verus Propheta, *vero Profeta*: Ἁγία Πόλις, Urbs Sancta, alma, *Santa Città*: τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Sanctus Spiritus *Spirito Santo*, &c. *exemplis eo modo comparatis, ut modò Declinatio simplex cum contracta, modò simplex cum simplici percurrenda sit; qua quidem exercitatione vix quidquam invenitur utilius.*

2. *Vt autem Tyrones habeant exempla quibus declinandis sese exerceant, visum est hîc aliquot singularum Declinationum Nomina subiicere.*

Exempla Primæ Declinationis.

Ἀνδρέας, Andreas, *Andrea*.

Ra-

Βορέας, Boreas, Aquilo, *il vento Borea, Tramontana.*

Κλεινίας, Clinias, *Clinia.*

Λευκᾶς, Lucas, *Luca.*

Ματθίας, Matthias, *Mathia.*

Πυθαγόρας, Pythagoras, *Pitagorā.*

Νεανίας, Adoleſcens, *il giovane.*

Ταμίας, Ærarius, Quæſtor, *il Teſoriere.*

Τραυματίας, vulneratus, *il ferito.*

Ἀτρείδης, Atrides, *Atride;*

Ἐκκλησιαστὴς. Cōcionator, *il Predicatore.*

Εὐαγγελιστὴς, Evangeliſta, *l'Evangeliſta.*

Γεωμέτρης, Geometra, *il Miſurator della Terra.*

Μαθητὴς, Diſcipulus, *lo Scolare.*

Δεσπότης, Dominus, Herus, *il Signore, il Padrone.*

Πολίτης, Civis, Municeps, *il Cittadino.*

Ποιητὴς, Poeta, *il Poeta.*

Κριτὴς, Judex, *il Giudice.*

Νάυτης, Nauta, *il Nocchiero.*

Ὀφειλέτης, debitor, *il debitore.*

Ψάλτης, Cantor, *il Cantore*.

SECUNDÆ.

η

Δόξα, Gloria, *la gloria*.

Ρίζα, Radix, *la radice*.

Σοφία, Sapientia, *la ſapienza*.

Ἄνοια, Amentia, *la ſciochezza*.

Μωρία, Stultitia, *la pazzia*.

Ἀλήθεια, Veritas, *la Verità*.

Εὐσέβεια, Pietas, *la Pietà, la Religione*.

Ἀσέβεια, impietas, *l'empietà*.

Δέσποινα, Domina, *la Padrona*

Δίκελλα, Ligo, *la Zappa*.

Μέλισσα, Apis, *l'Ape*.

Διαίτα, Diæta, *la Dieta*.

Τύπτουσα, verberans, *quella che batte*.

Γέφυρα, Pons, *il Ponte*.

Σφαῖρα, Sphæra, *la Sfera*.

Περιφέρεια, Circumferentia, *la Circonferenza*.

Χολὴ, Bilis, *la bile, la colera*.

Ἀρετὴ, Virtus, *la Virtù*.

Οἰ-

Ὀργὴ, Ira, *lo ſdegno*.
Νίκη, Victoria, *la Vittoria*.
Σπουδὴ, Studium, *lo Studio*.
Τύχη, Fortuna, *la Fortuna*.
Δικαιοσύνη, Juſtitia, *la Giuſtitia*.
Ζωὴ, Vita, *la Vita*.
Ψυχὴ, Anima, *l'Anima*.
Βουλὴ, Conſilium, *il conſiglio*.
Φωνὴ, VOX, *la Voce*.
Ὀσμὴ, Odor, odoratus, *l'odorato*.
Εἰρήνη, Pax, *la Pace*.
Μάχη, Pugna, *la Battaglia*.
Ἰατρικὴ, Medicina, *la Medicina*.
Ἀγαθὴ, bona, *la buona*.
Σωφροσύνη, temperantia, *la temperanza*.

TERTIÆ.

ὁ

Βίος, Vita, *la Vita*.
Πόνος, Labor, *la fatica*.
Χρόνος, Tempus, *il Tempo*.
Πόλεμος, Bellum, *la Guerra*.
Οὐρανὸς, Cœlum, *il Cielo*.

Νόμος, Lex, *la Legge*.
Οἶνος, Vinum, *il vino*.
Ἄγγελος, Angelus, Nuntius, *l'Angelo, il Meßaggiero*.
Πάππος, Avus, *l'Auolo*.
Γνώριμος, Notus, *il cognoſcente*.
Δίκαιος, Juſtus, *il Giuſto*.
Δῆμος, Populus, *il Popolo*.
Χριστὸς, Chriſtus, *il Chriſto*, cioè *unto*.
Ὅρος, Terminus, *il Termine*.
Χρηστὸς, Bonus, *il benigno*.
Σοφὸς, Sapiens, *il Savio*.
Ἀετὸς, Aquila, *l'Aquila*.
Φιλόστοργος, Indulgens, *l'Indulgente*.
Ἔμψυχος, Animatus, *l'animato*.
Ἄψυχος, Inanimatus, *l'inanimato*.
Φρόνιμος, Prudens, *il Prudente*.
Ἔνδοξος, Glorioſus, *il glorioſo*.

ὁ καὶ ἡ

Εὔλογος, Rationabilis, *il ragionevole*.
Σύμμαχος, Socius pugnæ, *il compagno del combattimento*.

Ἀπαι-

Ἀπαίδευτος, Ineruditus, *il rozzo.*
Εὔλογος, Irrationalis, *l'irragionevole.*
Ἀνεπιτίμητος, Irreprehensibilis, *l'irreprensibile.*
Ἐπίβουλος, Insidiator, *l'insidiatore.*

ἡ

Ὁδὸς, Via, *la strada.*
Νῆσος, Insula, *l'Isola.*
Δέλτος, Tabella, *la tavoletta.*
Ῥάβδος, virga, baculus, *la verga.*
Ψῆφος, Lapillus, Calculus, *il suffragio.*
Ἄμπελος, Vitis, *la Vite.*
Ἔρημος, Desertus, *il deserto.*
Ἔξοδος, egressio, *l'uscita.*
Ἄνοδος, Ascensus, *la salita.*
Περίοδος, periodus, circuitus, *il periodo, il circuito.*
Μέθοδος, Methodus, ordo, *il methodo l'ordine.*
Σύνοδος, Concilium, *il Concilio.*

Τὸ

Ἔργον, Opus, *l'opera.*

Δέν-

Δένδρον, Arbor, *l'Albero*.
Ζῶον, Animal, *l'Animale*.
Θηρίον, Bestia, *la Bestia*.
Μέτρον, Mensura, *la misura*.
Ὄνειρον, Insomnium, *il sogno*.
Ὠὸν, Ovum, *l'Ovo*.
Γυμνάσιον, Gymnasium, *la Scuola*.
Σύμβολον, Symbolum, signum, *il segno*.
Μυστήριον, Sacramentum, *il Sacramento*.
Παιδάριον, Infans, *il Fanciullo*,
Ὀστέον, Os, ossis, *l'osso*.
Τέκνον, Filius, *il Figliuolo*.
Ἆθλον, Præmio, *il Premio*.

QVARTÆ.

ὁ

Νικόλεως, Nicolaus, *Nicolò*.
Κάλως, rudens, funis nauticus, *la fune großa da Nave*.
Λεὼς, Populus, *il Popolo*.
Ταὼς, Pavo, *il Pavone*.
Λαγὼς, Lepus, *la Lepre*.

ὁ καὶ ἡ

Εὔγεως, fertilis, *il fertile la fertile.*
Ἵλεως, Propitius, *il propitio.*
Ἀνίλεως, Immisericors, *il dispietato.*
Δίκερως, Bicornis, *chi hà due corna.* (*nè.*
Πολύκερως, Multicornis, *chi hà molte cor-*
Ἀνάπλεως, Plenus, Oppletus, *il ripieno.*

ἡ

Κέως, vel Κῴως, Coos, vel Cos Insula, *l'Isola Co, Patria d'Hippocrate.*
Ἕως, Aurora, *l'Aurora.*
Κῶς, Cos Insula.
Εὔγεως, fertilis, *la fertile.*

τὸ

Βαθύλεων, profundum, *il profondo.*
Χρεών, vel τὸ χρέος, debitum, *il debito.*
Ἀνάπλεων, Plenum, Oppletum, *il ripieno.*
Ἵλεων, propitium, *il propitio.* (*nello.*
Ἀνώγεων, Cœnaculum, *il Cenacolo*, ὁ Ti-

QVINTÆ.

ὁ

Πατήρ, έρος, Pater, *il Padre.*

Σω

Σωτὴρ, ῆρος, Salvator, *il Salvatore*.
Παιὰν, ᾶνος, Pæan, *il Peane*.
Αἰθὴρ, έρος, Æther, Cœlum, *il Cielo*.
Πὰν, Πανὸς, Pan, *Pane*, *il Dio delle Selve*.
Ἕλλω, λωος, Græcus, *il Greco*.
Ποιμὴν, ένος, Pastor, *il Pastore*. (*fino*.
Δελφὶν, ῖνος, Delphin piscis, *il pesce del-*
Κλὼν, ωνὸς, Ramus, *il Ramo*.
Πλάτων, ωνος, Plato, *il Platone*.
Θώραξ, κος, thorax, *il giuppone*, *ò corazza*.
Τύψας, αντος, verberans, *il battente*.
Γέλως, τος, risus, *il riso*.
Παῖς, δὸς, Puer, *il Fanciullo*.
Κύλιξ, κος, Calix, Poculum, *il Calice*, *il bicchiere*.

ῆ

Ἑλλὴνὶς, ίδος, Græca, *la Greca*.
Ἑλλὰς, άδος, Græcia, *la Grecia*.
Φρὴν, ενὸς, mens, *la mente*.
Ἑσθὴς, ητος, vestis, *la veste*.
Ἁγιότης, τος, Sanctitas, *la Santità*.
Εἰκὼν, όνος, Imago, *l'Imagine*.

Anà

Ἀκίλαψ, πος, Procella, *la procella, gran tempesta di vento.*

Θυγάτηρ, έρος, Filia, *la Figliuola.*

Μήτηρ, έρος, Mater, *la Madre.*

Χάρις, τος, Gratia, *la Gratia.*

Καρχηδών, ῶνος, Carthago, *la Cartagine.*

Τομὶς, ίδος, Forfex, *la forbice.*

ἐλαφὶ ἡ (dre.

Ἀπάτωρ, ορος, Patre carens, *chi è senza Padre.*

Ἀμήτωρ, ορος, Matre carens, *chi è senza Madre.*

Εὔχαρις, τος, gratiosus, gratiosa: venustus, venusta, *il gratioso, la gratiosa.*

Ἄχαρις, τος, invenustus, *lo sgratiato.*

Φιλόπατρις, δος, Amator Patriæ, *chi ama la Patria.*

Ἄφρων, νος, stultus, *il pazzo.*

Ἀνόημων, νος, insipiens, *l'insipido.*

Εὐγνώμων, νος, Vir proba mente præditus, *chi è di buona mente ornato.*

Ἀγνώμων, νος, Consilio, carens, *chi è privo di consiglio.*

Τὸ

Σῆμα, τος, monimentum, *il monimento, la memoria.*

Στόμα, τος, Os, oris, *la bocca.*

Μέλι, τος, mel, *il mele.*

Δάκρυ, υος, lacryma, *la lagrima.*

Θαῦμα, τος, miraculum, *la meraviglia.*

Ἄρξυ, υος, Arx, Castellum, *la Rocca.*

Ἧπαρ, ατος, Hepar, Jecur, *il fegato.*

Κῆρ, ορος, cor, *il cuore.*

Φῶς, φωτὸς, lumen, *il lume.*

Πρόβλημα, τος, Problema, quæstio, *la questione.*

Τύπτων, τος, verberans, *il battente.*

Δέλεαρ, τος, Esca, *l'esca.*

Exempla primæ Contractæ.

Ὁ

Διογένης, Diogenes, *il Diogene.*

Σωκράτης, Socrates, *il Socrate.*

Ἀριστοτέλης, Aristoteles, *l'Aristotile.*

Εὐγενὴς, ἐος, Nobilis, *il Nobile.*

Εὐσεβὴς, pius, *il pio.*

Ἀστε-

Ἀσεβὴς, impius, *l'empio.*

Εὐσθενὴς, robuſtus, *il robuſto, chi hà buona forza.*

Ἀσθενὴς, infirmus, *l'infermo, chi non hà forza.*

ὁ καὶ ἡ

Εὐμαθὴς, docilis, *il docile, chi impara bene.*

Ἀμαθὴς, indocilis, *l'indocile, chi non impara bene.*

Εὐτυχὴς, felix *il felice.*

Δυσυχὴς, infelix, *l'infelice.*

Ἀτελὴς, imperfectus, *l'imperfetto.*

Εὐτελὴς, parcus, *il parco.*

Εὐμενὴς, Benevolus, *il piacevole.*

Εὐτρεπὴς, paratus, *l'acconcio.*

Ἀπρεπὴς, Indecorus, *l'indecente.*

Εὐπρεπὴς, perdecorus, *il garbato.*

Τὸ

Εὐσεβὲς, pium, *la coſa pia.*

Ἀσεβὲς, impium, *la coſa empia.*

Ἀσθενὲς, Debile, *la coſa debole.*

Εὐγενὲς, Nobile, *la coſa nobile.*

Γένος, Genus, *il Genere*.
Ε"θος, Consuetudo, *l'usanza*.
Η"θος, Mos, ris, *il costume*.
Ε"πος, Verbum, Vocabulum, *la parola, il vocabolo*.
Ε"τος, Annus, *l'Anno*.
Ο"ρος, Mons, *il Monte*.
Μέρος, pars, *la parte*.
Βέλος, Telum, *il dardo*.
Τέλος, finis, *il fine*.
Κράτος, potentia, *la potenza*.
Πλάτος, latitudo, *la larghezza*.
Ε"δαφος, pavimentum, *il pavimento*.
Πάθος, Passio, *la passione*.
Σκεῦος, vas, *il vaſe*.
Α'λγος, dolor, *il dolore*.

SECUNDÆ.

Ε"χις, Vipera, *la Vipera*.
Πόσις, ιος, Maritus, *il Marito*.
Πόσις, εως, potus, *la bevanda*.
Μάντις, Vates, *l'Indovino*.

Λέξις, Dictio, *la Dittione.*
Ποίησις, Poesia, *la Poesia.*
Φύσις, Natura, *la Natura.*
Πίστις, Fides, *la Fede.*
Ἀνάστασις, Resurrectio, *la Resurettione.*
Ὑποθέωσις, Deificatio, *la Deificatione.*
Φρόνησις, Prudentia, *la Prudenza.*
Κρίσις, Judicium, *il Giuditio.*
Γνῶσις, Cognitio, *la cognitione.*
Χρίσις, untio, *l'untione.*
Ὕβρις, Injuria, *l'ingiuria.*
Πρόθεσις, Propositio, *la Propositione.*
Σύνεσις, Intelligenza, *l'intelligenza la prudenza.*
Κρᾶσις, Mixtio, *la mescolanza.*
Ὄψις, visio, *la visione.*

ῶ

Στίμμι, Antimonium, *l'Antimonio.*
Πέπερι, Piper, *il Pevere.*

TERTIÆ.

ὁ

Ὀδυσσεύς, Ulysses, *l'Vlisse.*

Ἀχιλλεὺς, Achilles, *l'Achille*.
Ἱερεὺς, Sacerdos, *il Sacerdote*.
Ἁλιεὺς, Piſcator, *il Peſcatore*.
Τοκεὺς, Parens, *il Parente*.
Γονεὺς, Genitor, *il Genitore*.
Νομεὺς, Paſtor, *il Paſtore*. (*Scrivano*.
Γραμματεὺς, Notarius, Scriba, *il Notaro, lo*
Ἀλεξανδρεὺς, Alexādrinus, *l'Aleſſandrino*.
Φωκεὺς, Phocenſis, *il Focenſe*.
Θησεὺς, Theſeus, *il Teſeo*.
Ὀρφεὺς, Orpheus, *l'Orfeo*.

QVARTÆ.

Ἠὼ, Aurora, *l'Aurora*.
Ἀλεκτὼ, Alecto, *la Furia Aletto*.
Μαντὼ, Manto, Tireſię Vatis filia, *la Manto, Figliuola di Tireſia Indovino*.
Πειθὼ, Suada, perſuadendi vis, *la forza di perſuadere*, cioè *la Rettorica*.
Σαφὼ, Sapho, Inſignis Poætria, *la Saffo, inſigne Poeteſſa*.
Κλειὼ, Clio, *la Clio*.

Διδώ, Dido, *la Didone.*
Φειδώ, Parsimonia, *il risparmio.*

QVINTÆ.

τὸ

Κρέας, caro, *la carne.*
Γέρας, Senectus, *la vecchiezza.*
Πέρας, finis, *il fine.*
Γέρας, Præmium, *il premio.*
Σέλας, Splendor, *lo splendore.*
Δέπας, Patera, Poculum, *la coppa, la tazza.*

DE FORMATIONIBUS Adiectivorum.

Pro media Classe Grammaticæ.

CAPVT V.

ADMONITIO.

HAec quoque tria Capita, quæ sequuntur, tametsi præcedunt Conjugationes verborum, quoniam ad Nomina & Pronomina pertinent, ut naturæ ordo servetur: expedire tamen videtur, ut

priùs à Tyronibus verba ſaltem bárytonà ediſcantur, quàm ut hæc iis proponantur, quæ ipſa ne omnia quidem erunt ad verbum ediſcenda: ſed Pronomina dumtaxat & ſi quæ præterea prudentes Magiſtri cenſuerint. Exercendi certè ſunt in ſingulis diligenter, & monendi, ad quam quodque declinationem referatur. Ergo hæc ad ſecundam dumtaxat, ſeu mediam Grammaticæ Claſſem pertinebunt.

1 Maſculina in ος, faciunt fœmininum in η, neutrum in ον: ὁ καλὸς, ἡ καλὴ, τὸ καλὸν. pulcher, ra, rum, *il bello, la bella, lo bello.* Præterit. ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius, alia, aliud, *l'altro, l'altra, l'altro:* & horum ſimilia quædam, de quibus in tertia Declinatione ſimplicium.

Exceptio.

Finita in ος, purum, aut ρος, habent fœmininum in α: ὁ Ἅγιος, Sanctus, ἡ Ἁγία, τὸ Ἅγιον: ὁ Ἀνθηρὸς, floridus, *il fiorito*, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀνθηρὸν, florida, floridum, *la fiorita*,

tà, lo fiorito. Præter. ὁ ἔγδοος, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, octavus, octava, octavum, *l'ottavo, l'ottavà, l'ottavo*: ὁ ἁπλόος, ſimplex, ἡ ἁπλόη. τὸ ἁπλόον, *il ſemplice, la ſemplice, lo ſemplice*: & reliqua ab ἁπλόος, compoſita.

2 Quartæ Declinationis commune ως, neutrum habet ων: ὁ ἢ ἡ εὔγεως, τὸ εὔγεων, hic, & hæc fertilis, & hoc fertile, *il fertile la fertile, lo fertile*.

3 Maſculina in ας, faciunt fœmininum in αινα, neutrum in αν ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν, niger, nigra, nigrum, *il negro, la negra, lo negro*. Excipe, ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis: cum cõpoſitis, ἅπας, omnis: σύμπας, univerſus, *ogn'uno*: & Participia, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, verberans. Item ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, magnus, magna, magnum, *il grande, la grande, lo grande*.

4 Maſculina in ις, faciunt fœmininum in εσσα, neutrum in εν: ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, venuſtus, ſta, ſtum, *il gratioſo, la gratioſa, lo gratioſo*.

5 Maſculina in ος, oxytona, formant femininum in εια, neutrum in υ: ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, jucundus, da, dum, *il giocondo, la gioconda, lo giocondo.*

Excipe, ὁ πολὺς, multus, ἡ πολλὴ, multa, τὸ πολὺ, multū, *il molto, la molta, lo molto.*

6 Communia in
- ην
- ων
- ης
- ις
- υς
- ας

faciunt Neutrum in
- εν: ὁ, ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener, *tenero.*
- ον: ὁ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὔδαιμον, felix, *felice.*
- ες: ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθές, verus, *vero.*
- ι: ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, lepidus, *piacevole.*
- υ: ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, non lacrymans, *ſenza lagrime.*
- ας: ὁ καὶ ἡ δίπους, τὸ δίπουν, bipes, *di due piedi.*

7 Sunt & quædam ſubſtantiva, quæ fœmininū habent: ὁ Λέων, Leo, *il Leone*, ἡ Λέαινα, Leæna, *la Leonneſſa*: ὁ θεράπων, famulus,

mulus, *il ſervo*, ἡ θεράπαινα, famula, *la ſerva*: ὁ Βασιλεύς, Rex, *il Rè*, ἡ Βασίλισσα, Regina, *la Regina*: ὁ Ἄναξ, Rex, *il Rè*, ἡ Ἄνασσα, Regina, *la Regina*: ὁ Δεσπότης, Herus, *il Padrone*, ἡ Δέσποινα, Hera, *la Padrona*.

DE GRADIBUS Comparationis.

Pro media Claſſe Grammaticæ.

CAP. VI.

1 COmparatio duplex eſt, regularis & irregularis.

2 Regularis habet has in poſitivo terminationes. ας, ης, υς, ις, ος, ας ων.

3 Comparativus Maſculinus in τερος. Superlativus in τατος, Fœmininus in τέρα, τάτη.

Neuter exit in τερον, & ταπον, ut in ſequentibus exemplis apparet.

Ας. Μέλας, niger: μελάντερος, nigrior: μελάντατος, nigerrimus, *il negro, il più negro, il negriſſimo*.

Mε-

Μέλαινα, nigra: μέλαντέρα, nigrior: μελαντάτη, niggerrima, *la negra, la più negra, la negrissima.*

Μέλαν, nigrum: μελαντερον, nigrius: μελάνταπον, nigerrimum, *lo negro, lo più negro, lo negrissimo.*

Sic Τάλας, miser: ταλάντερος, miserior: ταλάνταπος, miserrimus, *il misero, il più misero, il miserissimo.*

ης. Ἀληθὴς, ἀληθέσερος, ἀληθέσαπος, verus, verior, verissimus, *il vero, il più vero, il verissimo.*

ύς. Εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύταπος, latus, latior, latissimus, *il largo, il più largo, il larghissimo.*

εις. Χαρίεις, χαριέσερος, χαριέσαπος, venustus, venustior, venustissimus, *il gratioso, il più gratioso, il gratiosissimo.*

ος. Σοφὸς, σοφώτερος, σοφώταπος, sapiens, sapientior, sapientissimus, *il savio, il più savio, il saviissimo.*

ους. Ἁπλοῦς, ἁπλόσερος, ἁπλόσαπος, simplex,

sim-

ſimplicior, ſimpliciſſimus, *il ſemplice, il più ſemplice, il ſempliciſſimo.*

ων. Εὐδαίμων, εὐδαιμονέστερος, εὐδαιμονέστατος, felix, felicior, feliciſſimus, *il felice, il più felice, il feliciſſimo.*

Irregulariter comparantur.

Ἀγαθὸς, bonus. (ἀμείνων, melior, *migliore*, ἀγαθώτατος, optimus, *ottimo.*
(ἀρείων, ἄριστος.
(βέλτιων, βέλτιστος.
(κρείττων, κράτιστος.
(λωΐων, λῷστος.

Κακὸς, malus. (κακίων, pejor, *peggiore*: κάκιστος, peſſimus, *peſſimo.*
(χείρων, χείριστος.
(χερείων.

Μέγας, μείζων, μέγιστος, magnus, major, maximus, *grande, maggiore, maſſimo.*

Μεγάλη, μείζων, μεγίστη, magna, major, maxima.

Μέγα, μεῖζον, μέγιστον, magnum, majus, maximum.

μι-

Μικρὸς, parvus. (μικρότερος, minor, *minore*: μικρότατος, minimus, *minimo*. (ἐλάττων, ἐλάχιστος. (ἧττων. (μείων.

Καλὸς, καλλίων, κάλλιστος, pulcher, &c. *il bello*, &c.

Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis, &c. *il brutto*, &c.

Φίλος, amicus, &c. φίλτερος, φίλτατος, per ſyncopem, pro φιλότερος, φιλότατος, *l'Amico*, &c.

Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus, &c. *l'inimico*, &c.

Πολὺς, πλείων, πλεῖστος, multus, &c. *il molto*, &c.

Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis, &c. *il facile*, &c.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax, &c. *il loquace*, &c.

Ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, proprius, &c. *il proprio*, &c.

Βαθὺς, βαθίων, βάθιστος, profundus, &c. *il profondo*, &c.

Ba-

Βαθεῖα, βαθίων, βαθίςη, profunda, &c. *la profonda, &c.*

Βαθὺ, βαθίων, βάθιςον, profundum, &c. *lo profondo, &c.*

Γλυκὺς, γλυκίων, γλύκιςος, dulcis, &c. *il dolce, &c.*

Ἡδὺς, ἡδίων, ἥδιςος, ſuavis, &c. *il ſoave, &c.* & horum ſimilia oxytona in υς, quæ per ύτερος, & ύτατος, & per ίων, & ιςος, comparantur.

DE PRONOMINE.

Pro media Claſſe Grammaticæ.

CAP. VII.

TRia ſunt Pronomina primitiva, ἐγὼ, σὺ, οὗ, ego, tu, ſui, *io, tu, di ſe.*

Paradigma primæ Perſonæ.

Sing. Nom. ἐγὼ, ego. Gen. ἐμοῦ, mei. Dat. ἐμοὶ, mihi. Accuſ. ἐμὲ, me. Et per aphæreſin μοῦ, μοὶ, μέ.

Du. No. & Ac. νὼ, nos duo. Ge. & Dat. νῶν, noſtrum duorum, vel duobus noſtrũ.

Plur.

Plur.No. ἡμεῖς, nos. Gen. ἡμῶν, noſtrum, vel noſtri. Da. ἡμῖν, nobis. Acc. ἡμᾶς, nos.

Paradigma ſecundæ perſonæ.

Sing. Nom. σὺ, tu. Gen. σοῦ, tui. Dat. σοὶ, tibi Accuſ. σὲ, te.

Dual. Nom. & Accuſ. σφὼ, vos duo. Ge. & Dat. σφῷν, veſtrum duorum, vel duobus veſtrum.

Plur. No. ὑμεῖς, vos. Gen. ὑμῶν, veſtrum, vel veſtri. Da. ὑμῖν, vobis. Acc. ὑμᾶς, vos.

Paradigma terzia Perſonæ.

Sing. Gen. οὗ, ſui. Dat. οἷ, ſibi. Accuſ. ἕ, ſe.

Dual. No. & Acc. σφέ, ſui, ſe. Ge. & Dat. σφῷν, ſui duorum, vel ſibi duobus.

Plur. Nom. σφεῖς. Gen. σφῶν, ſui. Dat. σφίσι, ſibi. Accuſ. σφᾶς, ſe.

Pronomina Poſſeſſiva.

Octo ſunt Poſſeſſiva, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum, *il mio, la mia, lo mio*: σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum, *il tuo, la tua, lo tuo*: ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, ſuas, ſuum, *il ſuo, la ſua lo ſuo*: νωΐτερος, noſter de duobus: σφωΐτερος,

τερος, veſter de duobus: ἡμέτερος, noſter: ὑμέτερος, veſter: σφέτερος, ſuus. Maſculina declinatur, ut λόγος. Fœminina in η, ut τιμή. in ρα, ut ἡμέρα. Neutra, ut ξύλον.

Pronomina Demonſtrativa.

Demonſtrativa duo ſunt, ὅδε, hic, *queſto*: ἐκεῖνος, ille, *quello*: & hoc modo inflectuntur.

Singularis Numerus.

Nom. ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc, *queſto, queſta, queſto.*

Gen. τοῦδε, τῆσδε, τοῦδε, hujus, *di queſto, di queſta, di queſto.*

Dat. τῷδε, τῇδε, τῷδε, huic, *à queſto, à queſta, à queſto.*

Accuſ. τόνδε, τήνδε, τόδε, hunc, hanc, hoc, *queſto, queſta, queſto,*

Voc. ὦ ὅδε, ἥδε, τόδε, heus tu, *ò là, &c.*

Dualis Numerus.

Nom. Acc. & Voc. τώδε, τάδε, τώδε, hi, hæ, hæc duo, *queſti, queſte due.*

Gen. & Dat. τοῖνδε, τάνδε, τοῖνδε, horum, harum,

harum, horum duorum, *di queſti, di queſte due.*

Pluralis Numerus.

Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, hi, hæ, hæc, *queſti, queſte.*

Dat. τούτων, horum, harum, horum, per omnia genera, *di queſti, di queſte.*

Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, his, *à queſti, à queſte.*

Accuſ. τούτους, ταύτας, ταῦτα, hos, has, hæc, *queſti, queſte.*

Voc. ὦ οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

Maſculinum, ἐκεῖνος, ille, *quello.*

Fœmininum, ἐκείνη, illa, *quella.*

Neutrum, ἐκεῖνο, illud, *quello*, ut ὁ λόγος, ἡ τιμὴ, τὸ ξύλον, ſermo, honor, lignum.

Relativum Pronomen unũ eſt, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, is, ea, id: vel ipſe, ipſa, ipſum, *queſto, queſta, queſto*: overo *eſſo, eſſa, eſſo.*

Et cum Articulo, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ, idem, eadem, idem, *il medeſimo, la ſteſſa, lo ſteſſo, &c.*

Ab

Ab hoc tria naſcuntur compoſita, ἐμαυτοῦ, meiipſius, *di me ſteſſo*: σεαυτοῦ, tuiipſius, *di te ſteſſo*: ἑαυτοῦ, ſuiipſius, *di ſe ſteſſo*. *Pronomina*.

Compoſita primæ, & ſecundæ Perſonæ inflectuntur tantùm in ſingulari, carentque Nominativo.

ἐμαυτοῦ.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, meiipſius, *di me ſteſſo, di me ſteſſa, di me ſteſſo*.

Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, mihi, ipſi, *à me ſteſſo, à me ſteſſa, à me ſteſſo*.

Accuſ. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτὸ, meipſum, meipſam, meipſum, *me ſteſſo, me ſteſſa, & me ſteſſo*.

σεαυτοῦ.

Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, tuiipſius, *di te ſteſſo, di te ſteſſa, di te ſteſſo*.

Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, tibiipſi, *à te ſteſſo, &c.*

Accuſ. σεαυτὸν, σεαυτὴν, σεαυτὸ, teipſum, teipſam, teipſum, *te ſteſſo, &c.*

ἑαυτοῦ.

Compoſitam tertiæ Perſonæ in ſingulari, & plurali inflectitur.

In ſingulari.

Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, ſuiipſius, *di ſe ſteſso, di ſe ſteßa, di ſe ſteßo.*

Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, ſibiipſi, *à ſe ſteſſo, &c.*

Accuſ. ἑαυτὸν, ἑαυτὴν, ἑαυτὸ, ſeipſum, ſeipſam ſeipſum, *ſe ſteßo &c.*

In plurali.

Gen. ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν, ſuiipſorum, ſuiipſarum, ſuiipſorum, per omnia genera, *di ſe ſteſſi, di ſe ſteße, di ſe ſteſſi.*

Dat. ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυταῖς, & σφίσιν αὐταῖς: ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ſibiipſis, *à ſe ſteſſi, &c.*

Acc. ἑαυτοὺς, & σφᾶς αὐτοὺς: ἑαυτὰς, & σφᾶς αὐτὰς: ἑαυτὰ: ſeipſos, ſeipſas, ſeipſa, *ſe ſteſſi, ſe ſteße, ſe ſteſſi.*

DE VERBO SVBSTANTIVO.

De Conjugationibus Barytonis.

Pro infima parte Grammaticæ.

CAP. VIII.

ADMONITIO.

QVoniam, & *Verba Barytona Verbo Subſtantivo alicubi ſupplentur, & paulò provectioribus nonnihil etiam in ſecunda, ſeu inter media Claſſe Grammaticæ ex facili aliquo Scriptore interpretandum proponitur; utrique rei prope neceſſarium videtur, ſi in ipſo veſtibulo Verborum Barytonorum Subſtantivum Verbum ita collocatur, ut nudum a Tyronibus ediſcatur.*

Verbum Subſtantivum εἰμὶ,
ita declinabitur.

Indicativi modi Tempus præſens.

Sing. εἰμὶ, ſum, *io ſono:* εἶ, es, *tu ſei:* ἐστὶ, eſt, *quello è.*

Dual. ἐστὸν, vos duo eſtis, *voi due ſiete:* ἐστὸν, illi duo ſunt, *quei due ſono.*

Plur. ἐσμὲν, ſumus, *noi ſiamo*: ἐστὲ, eſtis, *voi ſiete*: εἰσὶ, ſunt, *quelli ſono*.

Præteritum imperfectum.

Sing. ἦν, eram, *io ero*: ἦς, eras, *tu eri*: ἦν, erat, *quello era*.

Dual. ἦτον, vos duo eratis, *voi due eravate*: ἦτὴν, illi duo erant, *quelli due erano*.

Plur. ἦμεν, eramus, *noi eravamo*: ἦτε, eratis, *voi eravate*: ἦσαν, erant, *quelli erano*.

Pluſquam perfectum.

Sing. ἤμὴν, fueram. *io ero ſtato*: ἦσο, fueras, *tu eri ſtato*: ἦτο, fuerat, *quello era ſtato*.

Dual. ἤμεθον, nos duo fueramus, *noi due eravamo ſtati*: ἦθὲν, vos duo fueratis, *voi due eravate ſtati*: ἤθὴν, illi duo fuerant, *quei due erano ſtati*.

Plur. ἤμεθα, fueramus, *noi eravamo ſtati*: ἦθὲ, fueratis, *voi eravate ſtati*: ἦντο, fuerant, *quelli erano ſtati*.

Futurum.

Sing. ἔσομαι, ero, *io ſarò*: ἔσῃ, eris, *tu ſarai*: ἔσεται, & ſyncope, ἔσται, erit, *quello ſarà*.

Dual.

Dual. ἐσόμεθον, nos duo erimus, *noi due ſaremo*: ἔσεθον, vos duo eritis, *voi due ſarete*: ἔσεθον, illi duo erunt, *quei due ſaranno*.

Pl. ἐσόμεθα, erimus, *noi ſaremo*: ἔσεθε, eritis, *voi ſarete*: ἔσονται, erant, *quei ſaranno*.

Imperativi præſens.

Sing. ἴσθι, *vel* ἔσο, es, *vel* eſto tu, *ſii tu*: ἔστω, ſit, *vel* eſto ille, *ſia quello*.

Dual. ἔστον, eſte, *vel* eſtote vos duo *ſiate voi due*: ἔστων, ſint illi duo, *quei due ſiano*.

Plur. ἔστε, eſte, *vel* eſtote vos, *ſiate voi*: ἔστωσαν, ſint, *vel* ſunto illi, *ſiano quelli*.

Optativi præſens.

Sing. εἴθε εἴην, utinam eſſem, *foſs'io*; & *Dio voleſſe ch'io foſſi*: εἴης, eſſes, *tu foſſi*: εἴη, eſſet, *quello foſſe*.

Dual. εἴητον, vos duo eſſetis, *voi due foſte*: εἰήτην, illi duo eſſent, *quei due foſſero*.

Plur. εἴημεν, eſſemus, *noi foſſimo*: εἴητε, eſſetis, *voi foſte*: εἴησαν, & ſyncope, εἶεν, eſſent *quelli foſſero*.

Futurum.

Sing. εἴθε ἐσοίμην, utinam ſim, *Dio voglia ch'io ſia*: ἔσοιο, ſis, *tu ſia*: ἔσοιτο, ſit, *quello ſia*.

Dual. ἐσοίμεθον, ſimus nos duo, *noi due ſiamo*: ἔσοισθον, ſitis vos duo, *voi due ſiate*: ἐσοίσθην, ſint illi duo, *quei due ſiano*.

Plur. ἐσοίμεθα, ſimus, *noi ſiamo*: ἔσοισθε, ſitis, *voi ſiate*: ἔσοιντο, ſint, *quelli ſiano*.

Conjunctivi præſens.

Sing. ἐὰν ὦ, cum ſim, *io ſia*: ἦς, ſis, *tu ſia*: ἦ, ſit, *quello ſia*.

Dual. ἦτον, vos duo ſitis, *voi due ſiate*: ἦτον, illi duo ſint, *quei due ſiano*.

Plur. ὦμεν, ſimus, *noi ſiamo*: ἦτε, ſitis, *voi ſiate*: ὦσι, ſint, *quelli ſiano*.

Infinitivi præſens.

Εἶναι, eſſe, *eßere, ò ch'io ſono, tu ſei, &c.*

Futurum, ἔσεσθαι, fore, *vel* futurum eſſe, *dover'eßere, ò ch'io ſarò, &c.*

Partic. præſ. Maſc. ὁ ὤν, qui eſt, *colui chè*

ἐκ τοῦ ὄντος, *di colui, che è, &c.*

Fœm.

Fœm. ἡ ἔσα, quæ eſt, *quella che è*: τῆς ἔσης, *di quella, che è, &c.*

Nom. τὸ ὄν, quod eſt, *quello che è*: τοῦ ὄντος, *di quello, che è, &c.*

Fut. Maſc. ὁ ἐσόμενος, qui erit, *colui, che ſarà*: τῦ ἐσομένυ, *di colui, che ſarà, &c.*

Fœm. ἡ ἐσομένη, quæ erit, *quella, che ſarà*: τῆς ἐσομένης, *di quella, che ſarà, &c.*

Nom. τὸ ἐσόμενον, quod erit, *quello che ſarà*; τοῦ ἐσομένυ, *di quello, che ſarà, &c.*

Conjugationes Barytonæ ſunt ſex, diſtinctæ Literis characteriſticis, tanquam notis quibuſdam & ſignis: Quæ Literæ diligenter in præſenti, futuro, & præterito perfecto obſervandæ ſunt; ab his enim tribus temporibus reliqua pendent.

Characteriſticæ primæ Conjugationis.

Præſentis.

π (τέρπω, delecto, *io prendo ſolazzo*.

β (λείβω, libo, *io guſto leggiermente*, overo

φ (γράφω, ſcribo, *io ſcrivo*. (*ſacrifico*.

πτ (τύπτω, verbo, *io batto*.

Futuri.

ψ (τέρψω, delectabo, *io prenderò ſolazzo.*
(λείψω, libabo, *io guſterò leggiermente,*
(overo *ſacrificherò.*
(γράψω, ſcribam, *io ſcriverò.*
(τύψω, verberabo, *io batterò.*

Præteriti.

φ (τέτερφα, delectavi, *hò preſo io ſolazzo.*
(λέλειφα, libavi, *io guſtai leggiermente,*
(overo *ſacrificai.*
(γέγραφα, ſcripſi, *hò ſcritto io.*
(τέτυφα, verberavi, *hò battuto io.*

Characteriſticæ ſecundæ Conjugationis.

Præſentis.

γ (λέγω, dico, *io dico.*
κ (πλέκω, plico, *io piego.*
χ (τρέχω, curro, *io corro.*
κτ (τίκτω, pario, *io partoriſco.*

Futuri. (λέξω, dicam, *io dirò.*
(πλέξω, plicabo, *io piegherò.*
ξ (τρέξω, curram, *io correrò.*
(τέξω, pariam, *io partorirò.*

Præ-

Præteriti.

χ (λέλεχα, dixi, *hò io detto.*
(πέπλεχα, plicavi, *vel* plicui, *hò io piegato.*
(τέτρεχα, cucurri, *hò io corſo.*
(τέτοκα, peperi, *hò io partorito.*

Characteriſticæ tertiæ Conjugationis.

Præſentis.

δ (ᾄδω, cano, *io canto.*
τ (ἀνύτω, perficio, *io mando à fine, overo faccio una coſa perfetta.*
θ (πλήθω, impleo, *empiſco.*

Futuri.

σ (ᾄσω, canam, *io canterò.*
(ἀνύσω, perficiam, *io manderò à fine, &c.*
(πλήσω, implebo, *io empirò.*

Præteriti.

κ (ᾆκα, cecini, *hò io cantato.*
(ἤνυκα, perfeci, *hò io mandato à fine, &c.*
(πέπληκα, implevi, *hò io compito.*

Cha-

Characteristicæ quartæ Conjugationis.

Præsentis.

ζ (παίζω, ludo. *io giuoco.*
σσ (ὀρύσσω, fodio, *io cavo la terra*, overo
(*dißottero.*

Futuri.

ξ { παίξω, ludam, *io giuocherò.*
{ ὀρύξω, fodiam, *io caverò la terra, &c.*

Præteriti.

χ (πέπαιχα, lusi, *hò io givocato.*
(ὤρυχα, fodi, *vel* fodivi, *hò io cavato la*
(*terra, &c.*

Præsentis.

ζ (φράζω, dico, *io narro*, overo, *espono.*
σσ (πλάσσω, fingo, *io fingo*, overo
(*formo.*

Futuri.

σ { φράσω, dicam, *io narrerò, &c.*
{ πλάσω, fingam, *io fingerò, &c.*

Præteriti.

κ { πέφραχα, dixi, *hò io narrato, &c.*
{ πέπλαχα, finxi, *hò io finto, &c.*

CHA-

CHARACTERISTICÆ *quintæ Conjugationis.*

Præsentis.

λ (ψάλλω, psallo, cano, *io canto.*
μ (νέμω, distribuo, *io dispenso.*
ν (φαίνω, ostendo, *io dimostro.*
ρ (σπείρω, sero, *io semino.*
μν (τέμνω, scindo, *io taglio.*

Futuri.

λ (ψαλῶ, canam, *io canterò.*
μ (νεμῶ, distribuam, *io dispenserò.*
ν (φανῶ, ostendam, *io dimostrerò.*
ρ (σπερῶ, seram, *io seminerò.*
μ (τεμῶ, scindam, *io taglierò.*

Præteriti.

α (ἔψαλκα, cecini, *hò io cantato.*
(νενέμηκα, distribui, *hò io dispensato.*
(πέφαγκα, ostendi, *hò io dimostrato.*
(ἔσπαρκα, sevi *hò io seminato.*
(τέτμηκα, scindi, *hò io tagliato.*

CHA-

CHARACTERISTICAE *sextæ Conjugationis.*

	Præsentis.		Futuri.
α	γελάω, rideo.	1	γελάσω, ridebo.
ε	τελέω, finio.	2	τελέσω, finiam.
ι	τίω, honoro.	3	τίσω, honorabo.
ο	ὀμόω, juro.	4	ὀμόσω, jurabo.
υ	δύω, ingredior.	5	δύσω, ingrediar.
ω	ῥώω, roboro.	6	ῥώσω, roborabo.
αι	παίω, ferio.	7	παίσω, feriam.
αυ	ψάυω, tango.	8	ψάυσω, tangam.
ει	σείω, quatio.	9	σεῖσω, quatiam.
ι	ἱππεύω, equito.	10	ἱππεύσω, equitabo.
οι	οἴω, puto, fero.	11	οἴσω, feram.
ου	κρούω, pulso.	12	κρούσω, pulsabo.
η	ὀπήω, uxorem habeo.	13	ὀπήσω, uxorem habebo.

1 *io rido.* 2 *io finisco, ò fornisco.* 3. *io honoro.* 4. *io giuro.* 5. *io entro.* 6. *io fortifico.* 7 *io ferisco.* 8. *io tocco.* 9. *io crollo.* 10. *io cavalco.* 11. *io penso, ò porto.* 12. *io batto, ò percouto.* 13. *io bò moglie.*

Præ-

Præteriti.

(γεγέλακα, risi, *hò io riduto.*
(τετέλεκα, finivi, *hò io finito*, ò *fornito.*
(τέτικα, honoravi, *hò io honorato.*
(ὄμοκα, juravi, *ho io giurato.*
(δέδυκα, ingressus sum, *io entrai.*
(ἔρρωκα, roboravi, *hò io fortificato.*
(πέπαλα, caret præterito.
(ἔψαυκα, tetigi, *hò io toccato.*
x (σέσεικα, quassi, *hò io crollato.*
(ἵππευκα, equitavi, *hò io cavalcato.*
(ὦκα, putavi, tuli, *hò io pensato.* ò *portato.* (*percosso.*
(κέκρουκα, pulsavi, *hò io battuto*, overo
(ὤπυκα, uxorē habui, *hò havuto Moglie.*

PARADIGMA VERBI ACTIVI.

Indicativi præsens.

Sing. τύπτω, τύπτεις, τύπτει, verbero, ras, rat, *io batto, tu batti, quello batte.*

Dual. τύπτετον, vos duo verberatis, *voi due battete:* τύπτετον, illi duo verberant, *quelli due battono.*

Plur.

Plur. τύπτομεν, verberamus, *noi battiamo*: τύπτετε, verberatis, *voi battete*: τύπτουσι, verberant, *quelli battono*.

ADMONITIO.

1 *Quanquam sex dicuntur eſse Barytonorum Conjugationes, differunt tamen ſolis characteriſticis literis; & in terminationibus conveniunt, quod ſecùs fit apud Latinos. Quo circa qui Verbum* τύπτω *novit inflectere, facilè quodvis aliud Barytonum inflectet: Quæ cauſa eſt, cur unum dumtaxat paradigma præſcribi ſoleat.*

2 *Formationes hæ, quamvis facillimæ huc à Grammatica translatæ, non tamen videntur initio rudibus adhuc omnino Diſcipulis proponendæ; ſed ubi ſemel ſaltem totum Verbum Barytonum ediſcendo decurrerint: Cum deinde recurrendum erit, tum verò quàm maximè rudi Minerva, nullis propemodum exceptionibus additis, oſtendentur.*

3 *Magiſter ſingulis perſonis jubebit Diſci-*

ſcipulòs vernaculas voces adiungere potiùs quàm Latinas, quò faciliùs deinde illas in Scriptoribus agnoſcant.

ADNOTATIO.

1 Nullum tẽpus activæ terminationis habet primam perſonã dualis numeri.

2 In preſenti, perfecto, futuris indicativi, & in toto Conjunctivo, ſecunda, ac tertia duali eſt eadẽ, in cęteris diverſa.

Imperfectum.

Sing. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, verberabam, bas, bat, *io battevo, &c.*

Dual. ἐτύπτετον, vos duo verberabatis, *voi due battevate*: ἐτυπτέτην, illi duo verberabant, *quelli due battevano.*

Plur. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτετον, verberabamus, verberabatis, verberabant, *noi battevamo*, &c.

1 Formantur à præſenti ω, mutato in ον, & præfixo augmento Syllabico ε.

2 Augmentũ duplex eſt, Syllabicum & Temporale. Syllabicũ convenit ver-

bis

bis à cõsonanti inchoatis: Τύπτω, ἔτυπτον, verberabam: Γράφω, ἔγραφον, scribebam.

3 Temporale augmentum habent illa verba, quæ inchoantur à vocali, aut diphtongo mutabili: Quæ autem vocales, & diphtongi mutentur, & in quas, cernis in hac tabula.

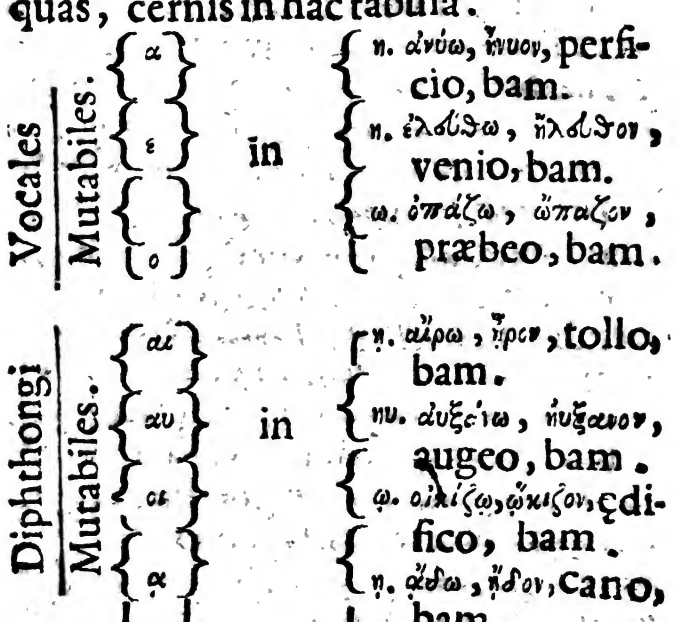

Præ-

Præteritum perfectum.

S. Τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, verberavi, visti, uit, *io hò battuto, tu hai battuto, quello, &c.*

Dual. Τετύφατον, *voi due havete battuto,* τετύφατον, *quelli due hanno battuto.*

Plur. Τετύφαμεν, *noi habbiamo battuto:* τετύφατε, τετύφασι, *&c.*

1 *Idem est initium Imperfecti, Perfecti, Plusquamperf. & utriusq. Aoristi, si verbum inchoetur à vocali, aut diphthongo; vel etiam à duobus consonantibus, quarũ posterior non sit liquida, vel duplici,* ζ. ξ. ψ. ἀνύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν: αἴρω, tollo, ἦρον, ἦρα, ἤρκειν: σπείρω, sero, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, ἔσπαρκειν: ζέω, bullio, ἔζεον, ἔζεκα: ψάλλω, psallo, ἔψαλλον, ἔψαλκα.

2 Quòd si Verbum inchoatur ab una cõsonante simplici, vel à muta, & liquida; in Præterito repetitur prima cõsonans præsentis: Τύπτω, verbero, ἔτυπτον, τέτυφα: γράφω, scribo, ἔγραφον, γέγραφα. *Plusquam perf.* Sin. ἐτετύφειν, verberaverã,

io havevo battuto, ἐτετύφεις, ἐτετύφει, &c.

Du. ἐτετύφειτον, *Voi due havevate battuto*, ἐτετυφείτλω, *quelli due havevano battuto*.

Plur. ἐτετύφειμεν, *noi havevamo battuto*: ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν, &c.

Formatur, à perfecto, mutando α, in εν, Si perfectū inchoetur à cōſonante, præponitur ε: τέτυφα, ἐτετύφειν: aliàs idē eſt utriuſq. principium: ἤνυκα, perfeci: ἠνύκειν. *Aoriſtus primus*.

Sing. ἔτυψα, verberavi, *io battei*: ἔτυψας. viſti, *tu batteſti*: ἔτυψε, *quello battè*.

Dual. ἐτύψατον, *Voi due batteſte*: ἐτυψάτλω, *quei due batterono*. (ψαν, &c.

Plur. ἐτύψαμεν, *noi battemmo*: ἐτύψατε, ἔτυ-

1 Characteriſtica Aoriſti primi eadem eſt, quæ futuri, à quo etiam formatur, converſo ω, in α, & præpoſito augmento, τύψω, ἔτυψα.

2 Penultima Aoriſti primi eadem eſt, quæ futuri; ſemperque natura, aut poſitione longa, παίω, offendo: ἔπαι-

ἔπαισα, offendi: λέγω, ἔλεξα, dico, dixi.

3 *In quinta Conjugatione, quæ penultimam futuri brevem habet, mutandæ sunt Vocales futuri, ut hìc Vides.*

α	in	η	ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα, *cantai.*	
αι		η	μιαίνω, maculo, μιανῶ, ἐμίηνα, *Atticè.*	
αι		α	μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, communiter.	
ει		ει	σπείρω, fero, σπερῶ, ἔσπειρα, *seminai*	
ῃ		ει	στέλλω, mitto, στελῶ, ἔστειλα, *mandai.*	

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

Sing. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, verberavi, sti, vit, io *battei*, tu *batteſti*, quello *battè*.

Dual. ἐτύπετον, *Voi due batteſte*: ἐτυπέτην, *quei due batterono*.

Plur. ἐτύπομεν, *noi battemo*: ἐτύπετε, *voi batteſte*: ἔτυπον, *quei batterono*.

Penultimu Aoristi secundi brevis est, ac fermè una ex ancipitibus: Sic autem mutantur Vocales, & Diphthongi præsentis.

υ, ω	in		λάβω, ἔλαβον, accepi, *io preſi*.
			τρώγω, ἔτραγον, comedi, *io mãgiai*.
	in	α	καίω, ἔκαυσα, ussi, *io abbrucciai*.
αυ			πάυω, ἔπαυσα, sedavi, *io quietai*.
ε	in	α	δέρω, ἔδαρον, excoriavi, *io ſcorticai*.
ου	in	ο	ἀκούω, ἤκουσα, audivi, *io udii*.
φεύγω		υ	φεύγω, ἔφυγον, fugi, *io fuggii*.
ει		ι	λείπω, ἔλιπον, reliqui, *io laſciai*.

AD-

ADMONITIO.

Cum significatio Aoristi utriusque sit eadem, & quidem in Indicativo certè, frequentior Præteriti Perfecti, Indefiniti tamen, ut plerique censent, Italica vox videtur utrique respondere, quæ hujusmodi quandam indefiniti præteriti vim habet; feci, amai, dissi, lessi, credei, sperai, facesti, amasti, dicesti, leggesti, credesti, sperasti: *cujusmodi Perfecti Italicæ vocis, si diligentiùs considerentur, ut Aoristi Græci, fermè naturam penitùs exprimunt; ita nomen quoque nanciscuntur, si à præterito perfecto distinguantur.*

Futurum primum.

Sin. Τύψω, τύψεις, τύψει, verberabo, bis, bit, *io batterò, &c.*

Du. Τύψετον, τύψετον, *voi due batterete, &c.*

Plur. Τύψομεν, τύψετε, τύψουσι, *noi batteremo &c.*

Habet futurum Terminationem præsentis, ω, εις, ει, &c.

Futurum ſecundum.

Sing. Τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ, verberabo, bis, bit, *io hatterò.*

Dual. Τυπεῖτον, τυπεῖτον, *&c.*

Plur. Τυπεῦμεν, τυπεῖτε, τυπεῦσι, *&c.*

Fit ab Aoriſto ſecundo, mutato ν, in ω, & ablato augmento.

IMPERATIVI.

Præſens & imperfectum.

Sing. Τύπτε, τυπτέτω, verbera, verberet, *batti tu, batta quello.*

Dual. Τύπτετον, τυπτέτων, *battete voi due, battano quei due.*

Plur. Τύπτετε, τυπτέτωσαν, *battete voi, battano quelli.*

A præſ. Ind. Τύπτω, ω, in ε.

Nam extra Indic. ſingula tẽpora formantur ab iiſdẽ tẽporibus Indicativi.

Perfectum & pluſquam perfectum.

Sing. Τέτυφε, τετυφέτω, *habbi tu battuto, habbia quello battuto.*

Du. Τετύφετον, τετυφέτων, *habbiate voi due*

bat-

battuto, habbiano quei due battuto.

Plur. Τετύφετε, τετυφέτωσαν, &c.

A perf. Indic. Τέτυφα, α, in ε.

Præteritum perfectum ubique ſeruat augmentum: Aoriſti verò extra Indicativum minimè.

Aoriſtus primus.

Sing. τύψον, τυψάτω, verbera, *vel* verberato, *batti, ò batterai tu, batta, ò batterà quello.*

Dual. Τύψατον, τυψάτων, *battéte, ò haverete voi due battuto, battano, ò havran quei due battuto.*

Plur. Τύψατε, τυψάτωσαν, *battete, ò haverete battuto voi, battano, ò havranno battuto quelli.*

Aoriſti extra Indicativum non retinent augmentum.

Ab Aoriſt. 1. Indic. ἔτυψα, α, in ον.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. Τύπε, τυπέτω, verbera, *vel* verberato, *batti, ò batterai tu.*

Dual. Τύπτετον, τυπτέτων, *battete, ò batterete voi due, battano, ò batteranno quei due.*
Plur. Τύπτετε, τυπτέτωσαν, *battete, ò batterete, battino, ò batterano.*

Ab Aoriſt. 2. Indic. ἔτυπον, ον, in ε. *Imperat. caret prima perſona, caret etiam futuro: cujus loco uſurpatur Aoriſtus.*

Optativi præſens, & imperf.

Sing. εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, utinam verberarem, res ret, *Dio voglia ch'io batta, ò Dio voleſſe, ch'io batteſſi.*
Dual. Τύπτοιτον, τυπτοίτην, *Dio voglia che voi due batteſte, &c. ò Dio voglia che quei due battano, &c.*
Plur. Τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν, *Dio voglia che noi battiamo, ò Dio voleſſe che noi batteſſimo, &c.*

Ab Indic. Τύπτω, ω in οιμι.

Perfectum, & pluſquamperf.

Sin. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, utinam verberaverim, *vel* verberaviſsē, &c. *Dio voglia ch'io habbia battuto, ò Dio*

voleſſe ch' io haveſſi battuto, &c.

Dual. Τετύφοιτον, τετυφοίτην, *Dio voglia che voi due habbiate battuto, ò Dio voleſſe che voi due haveſte battuto,* &c.

Plur. Τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν, *Dio voglia che noi habbiamo battuto, ò Dio voleſſe che noi haveſſimo battuto, &c.*

Τέτυφα, α, in οιμι.

Aoriſtus primus.

Sing. εἴθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, utinam verberaverim, &c. *Dio voglia ch' io hab-*

Dual. Τύψαιτον, τυψαίτην. *(bi battuto.*

Plur. Τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Ε"τυψα, ablato augmento, α, in αιμι,

Aoriſtus ſecundus.

Sing. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι, utinam verberaverim, &c; *ut ſuprà.*

Dual. Τύποιτον, τυποίτην.

Plur. Τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Ε"τυπον, abjecto augmento, ον, in οιμι.

Futurum primum.

Sing. εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, utinam

ver-

verberem, &c. *Dio voglia ch'io bàttà.*
Dual. Τύψοιτον, τυψοίτην.
Plur. Τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Τύπτω, ω, in οιμι.

Futurum ſecundum.

Sing. εἴθε τυπτοῖμι, τυπτοῖς, τυπτοῖ, utinam verberem, &c; *ut ſuprà.*
Dual. Τυπτοῖτον, τυπτοίτην.
Plur. τυπτοῖμεν, τυπτοῖτε, τυπτοῖεν.

Τυπτῶ, ῶ, in οῖμοι.

Aoriſtus Æolicus.

Sing. εἴθε τύψειαν, τύψειας, τύψειε, utinam verberaverim, &c. *Dio voglia ch' io habbi battuto, &c.*
Dual. Τυψείατον, τυψειάτην.
Plur. Τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Ab ἔτυψα, remoto augmento, & inſerto ει, ante α, cæterùm eadem planè flectitur ratione, ut in Indicativo.

Penultima in Optativis eſt in οι, ſed primus Aoriſtus activus habet αι.

Secundū futurū circūflectit ultimā.

Con-

Conjunctivi præſens, & imperf.

Sin. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, ſi verberem, &c. *s'io batta, ò batteſſi.*

Dual. Τύπτητον, τύπτητον.

Plur. Τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab Indic. Τύπτω.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sing. ἐὰν Τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, ſi verberaverim, *vel* verberaviſſem, &c. *s'io habbi, ò haveſſi battuto.*

Dual. Τετύφητον, τετύφητον.

Plur. Τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Τέτυφα, α, in ω.

Aoriſtus primus.

Sing. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, ſi verberavero, &c. *s'io batterò, ò s'haverò battuto.*

Dual. Τύψητον, Τύψητον.

Plur. Τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Ἔτυψα, α, in ω, rejecto augmento.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ, ſi verberavero, &c. *ut ſuprà.*

Dual-

Dual. Τύπτητον, τύπτητον,

Plur. Τύπωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ἔτυπτον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque ut in Imperativo, Aoristus etiam Futuri munere fungitur.

Primę personæ, & tertia pluralis habent ω, secunda, & tertia singularis η, diphthongum, cæteræ ν, vocalem.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τύπτειν, verberare, *battere*.

Τύπτω, ω, in ειν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τετυφέναι, verberasse, *haver battuto*.

Τέτυφα, ω, in εναι.

Aoristus primus.

Τύψαι, verberasse, *batter, ò haver battuto*.

Ἔτυψα, abjecto augmento, addito ι.

Aoristus secundus.

Τυπεῖν, verberasse.

Ἔτυπον, abjecto augmento, ον, in εῖν.

Fu-

Futurum primum.

Τύψειν, verberaturum esse, *haver à batte-re.* Τύπτω, ω in ειν.

Futurum secundum.

Τυπεῖν, verberaturum esse, *ut suprà.* Τυπῶ, ῶ in εῖν.

Participii præsens, & imperf.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, verberans, &c. *colui che batte.*

ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης, *colei che batte.*

τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος, *quello che batte.*

Τύπτω, addito ν.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος, qui verberavit, *vel* verberaverat, &c. *quel che hà battuto, etc.*

ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.

τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Τέτυφα, α, in ως.

Aoristus primus.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, qui verberavit, &c. *colui che battè.*

ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.

τὸ τύψαν, τῦ τύψαντος.

E"τυψα, ablato augmento, addito ς.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τὺπὼν, τῦ τυπόντος, qui verberavit: *quel che*

ἡ τυπῦσα, τῆς τυπύσης, (*battè.*

τὸ τυπὸν, τῦ τυπόντος.

E"τυπον, ablato augmento, ον, in ων.

Futurum primum.

ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος, qui verberaturus,

quel che batterà, ò dovendo battere.

ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.

τὸ τύψον, τῦ τύψοντος.

Τύψω, addito, ν.

Futurum ſecundum.

ὁ τυπῶν, τῦ τυπῦντος, qui verberaturus,

quel che batterà, ò dovendo battere.

ἡ τυπῦσα, τῆς τυπύσης.

τὸ τυπῦν, τῦ τυπῦντος.

Τύψω, addito ν.

Participia Maſculina, & Neutra declinantur, ut nomina quintæ ſimplicium; Fœminina, ut ſecundæ.

VER-

VERBVM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, verberor, &c. *io son battuto, &c.*

Dual. Τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον, verberamur nos duo, verberamini vos duo, verberantur illi duo, *noi due siamo battuti, &c.*

Plur. Τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται, verberamur, verberamini, verberantur, *noi siamo battuti, &c.*

Ab Activo, Τύπτω, ω, in ομαι.

ADNOTATIO.

In toto passivo est prima dualis, exceptis Aoristis.

Imperfectum.

Sing. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, verberabar, &c. *io ero battuto, &c.*

Dual. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην, verberabamur nos duo, &c.

Plur. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο, verberabamur, &c.

Ab ἔτυπτον, ον in ὁμῶ.

Perfectum.

Si. Τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπται, verberatus ſum, *vel* fui, &c. *io ſono ſtato battuto, &c.*

Dual. Τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον, verberati ſumus, *vel* fuimus nos duo, &c. *noi due ſummo, e ſiamo ſtati battuti.*

Plu. Τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί, verberati ſumus, *vel* fuimus, &c. *noi ſummo, e ſiamo ſtati battuti, &c.*

Pluſquamperfectum.

Sing. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, verberatus eram, *vel* fueram, &c. *io era ſtato battuto, &c.*

Dual. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην, verberati eramus, *vel* fueramus nos duo, &c. *noi due eravamo ſtati battuti, &c.*

Plur. ἐτετύμμεθα, ἠτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν, verberati eramus, *vel* fueramus, &c. *noi eravamo ſtati battuti, &c.*

Aoriſtus primus.

Sing. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, verberatus ſum,

sum, &c. *io fui battuto, &c.*

Dual. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην, vos duo verberati estis, illi duo verberati sunt, *voi due siate stati battuti, quei due sono stati battuti, &c.*

Pl. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν, verberati sumus, &c. *noi siamo stati battuti, &c.*

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus in suas aspiratas, ut hìc, π, in φ: τ, in θ: & αι, in ω, abjecta reduplicatione. Sic λέλεκται, ἐλέχθην, ἐλέχθης, à λέγω, dico: πέπεισαι, ἐπείσθην, à πείθω, persuadeo: ὄρυκται, ὀρύχθην, ab ὀρύττω, fodio: ἔψαλται, ἐψάλθην, à ψάλλω, cano: γεγέλασαι, ἐγελάσθην, à γελάω, rideo.

Aoristus secundus.

Sing. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη, verberatus fui, &c. *io fui battuto, &c.*

Du. ἐτύπητον, ἐτυπήτην, vos duo verberati fuistis, illi duo verberati fuerunt, *voi due foste battuti, quei due furono battuti.*

Plur. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν, verberati fuimus, &c. *noi fummo battuti, &c.*

Ab Activo, mutando ον in λω.

Ἔτυπον, ἐτύπλω.

Futurum primum.

Sing. Τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, verberabor, &c. *io sarò battuto, &c.*

Dua. Τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, τυφθήσεσθον, nos duo verberabimur, &c.

Plur. Τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται, nos verberabimur, &c.

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abjecto, ε, τύφθην, τυφθήσομαι; vel à tertia persona addito, σομαι, & augmento rejecto.

Futurum secundum.

Sing. Τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, verberabor, &c. *io sarò battuto, &c.*

Dual. Τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον, nos duo verberabimur, &c.

Plur. Τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται, nos verberabimur, &c.

Ab

Ab Aoristo secundo, ον, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι, augmento remoto.

Paulò post futurum.

Sin. Τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται, mox verberabor, &c. *quì à poco sarò battuto.*

Dual. Τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον, nos duo mox verberabimur, &c.

Plur. Τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται, nos mox verberabimur, &c.

Formatur à secunda persona Præter. Perf. Passivi singularis numeri, interposito, ομ, τέτυψαι, τετύψομαι: λέλεξαι, λελέξομαι: vel à secunda singul. Pluscq. perf. ablato altero augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Sin. Τύπτε, τυπτέσθω, verberare, *vel* verberator: verberetur, *vel* verberator, *sii tu battuto, ò sarai battuto: sia quello battuto, ò sarà battuto.*

Dual. Τύπτεσθον, τυπτέσθων, vos duo verberamini, *vel* verberaminor, *siate voi*

Voi due battuti, ò sarete battuti.

P. Τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν, verberaminivos *vel* verberaminor, verberentur illi, &.

Fit secunda persona imperfecti Indicativi, ablato augmento, ἐτύπτε, τύπτε.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. Τέτυφο, τετύφθω, verberare, *vel* verberatus esto tu: verberetur, *vel* verberatus sit ille, &c.

Dual. Τέτυφθον, τετύφθων, verberamini, *vel* verberati estote vos duo: verberentur *vel* verberati sint illi duo, &c.

Plur. Τέτυφθε, τετύφθωσαν, verberamini, *vel* verberati estote: verberentur, *vel* verberati sint, &c.

Secunda persona fit à secunda singulari Præteriti Indicativi, Τέτυφαι, τέτυφο: vel à secunda persona Pluſq; Indicat. ablato augmento, ἐτέτυφο, τέτυφο. Tertia fit à tertia duali, ablato ε, & mutato ην, in ω, ἐπεπύφθην τετυφθω. *Aoriſtus primus.*

Sing. Τύφθητι, τυφθήτω, verberare, *vel* ver-

bera-

berator,&c. ut ſuprà, *ſarai battuto tu.*

Dual. Τύφθητον, τυφθήτων.

Plur. Τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. Τύπητι, τυπήτω, verberare, *vel* verberator, &c. ut ſuprà, *ſarai tu battuto, &c.*

Dual. Τύπητον, τυπήτων.

Plur. Τύπητε, τυπήτωσαν.

Uterque Aoriſtus fit à tertia perſona ejuſdem Indicativi, addito, θ; ſed in priore eſt τι, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύθητι: ἐτύπη, τύπητι. In reliquis tamen perſonis ſemper τ.

Optativi præſens, & imperf.

Sin. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, utinam verberarer, &c. *Dio voglia ch'io ſia battuto:* ò *Dio voleſſe ch'io foſſi battuto, &c.*

Dual. Τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.

Plur. Τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. Τύπτομαι, ομαι, in οίμην.

Perfectum, & pluſquam perfect.

Sing. εἴθε τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη, utinam verberatus eſſem, &c. *Dio voglia che io ſia ſtato, ò che io foſſi ſtato battuto.*

Dual. τετυμμένω, εἴητον, μείτην.

Plur. τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Compoſitum ex Participio, & Optativo Verbi Subſtantivi.

Aoriſtus primus.

Sing. εἴθε τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, utinam verberatus ſim, *vel* fuerim, &c. *Dio voglia ch'io ſia ſtato battuto, ò ch'io foſſi battuto.*

Dual. τυφθείητον, τυφθειήτην.

Plur. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Ab ἐτύφθην, ablato augmento, & inſerto ει, ante ην.

Aoriſtus ſecundus.

S. εἴθε τυπείην, τυπείης, τυπείη, idem ut ſupra.

Dual. τυπείητον, τυπειήτην.

Plur. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν. (το ει,

Ab ἐτύπην, ablato augmento, & inſer.

Fu-

Futurum primum.

Sing. εἴθε τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, utinam verberer, &c. *Dio voglia ch'io ſia battuto.*

Du. Τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.

Plur. Τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Τυφθήσομαι, ομαι, in οίμην.

Futurum ſecundum.

Sing. εἴθε τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο, idem ut ſuprà.

Dual. Τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.

Plur. Τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Τυπήσομαι, ομαι, in οίμην.

Paulò poſt futurum.

Sing. εἴθε τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο, utinam mox verberer, &c. *Dio voglia che quì à poco io ſia battuto.*

Dual. Τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.

Plur. Τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Ab Ind. Τετύψομαι, ομαι, in οίμην.

Conjunctivi præſens imperfect.

Sing. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, ſi ver-

berer, *vel* verberarer, &c. *s'io fia, ò s'io foſſi battuto.*

Dual. Τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.

Plur. Τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab Indicativo; ſed prima perſona cujuſvis numeri, & tertia pluralis, habet ω, ſecunda ſingularis η, diphthongum, reliquæ η, monophthongum.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sin. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ῆς, ῆ ſi verberatus ſim, *vel* eſſem, &c. *s'io fia ſtato battuto, ò foſſi, &c.*

Dual. Τετυμμένω, ῆτον, ῆτον.

Plur. Τετυμμένοι, ῶμεν, ῆτε, ὦσι.

Compoſitum ex Participio, & Conjunctivo Verbi Subſtantivi.

Aoriſtus primus.

Sing. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ, ſi verberatus ſim, *vel* fuerim, *vel* ero, &c. *s'io fia, foſſi, ò ſarò battuto, &c.*

Dual. Τυφθῆτον, τυφθῆτον.

Plur. Τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab

Ab Indic. ἐτύφθω, ablato augmento, & mutato ω, in ῶ.

Aoristus secundus.

Sing. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ, idem ut suprà.
Dual. Τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. Τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab Indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τύπτεσθαι, verberari, *eßer battuto.*

Perfectum, & plusquam perf.

Τετύφθαι, verberatum esse, *vel* fuisse, *eßere stato battuto.*

Aoristus primus.

Τυφθῆναι, verberatum esse, *eßer battuto, ò eßer stato battuto.*

Aoristus secundus.

Τυπῆναι, idem.

Futurum primum.

Τυφθήσεσθαι, verberatum iri, *haver adeßer battuto.*

Futurum secundum.

Τυπήσεσθαι, idem. *Paulò post futurum.*
Τετύψεσθαι, mox verberatum iri, *dover eßer*

eßer battuto da quì à poco.

Ab Indic. Et quidem Aoristi à tertia singulari, addita syllaba ναι, ablato augmento, ἐτύφθη, τυφθῆναι: ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua à secunda plurali mutato ε, in μι, τύπτεσθε, τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentū ad penultimā, τέτυφθε, τετύφθαι.

Participii præsens, & imperfect.

ὁ τυπτόμενος, τῦ τυπτομένυ, verberatus, &c.

quel che è, ò era battuto.

ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης, verberata, &c.

τὸ τυπτόμενον, τῦ τυπτομένυ, verberatū, &c.

Perfectum, & pluſquam perf.

ὁ Τετυμμένος, τῦ τετυμμένυ, verberatus, &c.

il battuto.

ἡ Τετυμμένη, τῆς τετυμμένης, verberata, &c.

τὸ τετυμμένον, τῦ τετυμμένυ, verberatum, &c.

Aoriſtus primus.

ὁ Τυφθεὶς, τῦ τυφθέντος, verberatus, &c. *il battuto.*

ἡ Τυφθεῖσα, verberata, τῆς τυφθείσης.

τὸ Τυφθέν, verberatum, &c. τῦ τυφθέντος.

Ao-

Aoristus secundus.

ὁ Τυπεὶς, τοῦ τυπέντος, *idem ut suprà.*

ἡ Τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.

τὸ Τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ Τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, &c. *quel che hà, ò haverà da eßer battuto, ò sarà battuto.*

ἡ Τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης, verberanda, &c.

τὸ Τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου, verberandum, &c.

Futurum secundum.

ὁ Τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, idem, ut suprà *quello che sarà battuto, &c.*

ἡ Τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.

τὸ Τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post futurum.

ὁ Τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου, mox verberãdus, &. *quel che poco doppò sarà battuto.*

ἡ Τετυφομένη, τῆς τετυφομένης, mox verberanda, &c.

τὸ

τὸ Τετυφόμενον, τῶ τετυφομένῳ, mox verberandum, &c.

Ab Indic. Aoristi, mutando, ω, in εις: Reliqua μαι, in μενος. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum. Reliqua proparoxytona.

VERBUM MEDIUM.

VErbum medium illud dicitur; quod partim Activam, partim Passivam habet terminationem. Præsens & Imperfectum in omnibus modis idem est ac Passivum.

Indicativi præsens.

Sing. Τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, verbero, ras, rat, ut suprà in Præsenti Activo: & verberor, &c. ut in Passivo.

Dual. Τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

Plur. Τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, verberabam, bas, bat, ut supra in Imperfecto Activo: & verberabar, &c. ut in Passivo.

Dual.

Dual. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
Plur. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Presens, & Imperfectum, ut in Passivo, per omnes modos.

Perfectum.

Sing. Τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε, verberavi, sti, vit, ut supra in Perfecto Activo.
Dual. Τετύπατον, τετύπατον.
Plur. Τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Activo, Τέτυφα, mutata figurativa Perfecti in figurativam Aorist. 2.

Plusquam perfect.

Sing. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει, verberaveram, ras, rat, ut supra in Plusquam perfecto Activo.
Dual. ἐτετυπείτον, ἐτετυπείτην.
Plur. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπειεσαν.

Ab Act. ἐτετύφειν, eodē modo, ut Perfectum.

Aoristus primus.

Si. ἐτύψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, verberavi, sti, vit, ut supra in Aoristo primo Activo & verberatus sum, &c. ut in Passivo.

Dum

Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.

Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Ab Activo, addita syllaba, μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Aoristus secundus.

Sin. ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπετο, verberavi, sti, vit, ut suprà in Aoristo secundo Activo: & verberatus sum, &c. ut in Passivo.

Dual. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.

Plur. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab Activo mutando ην, in ομην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum primum.

Sing. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται, verberabo, bis, bit, ut suprà in Futuro primo Activo: & verberabor, &c. ut in Passiv.

Dual. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.

Plur. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Ab Activo, ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

Sing. τυπῶμαι, τυπῇ, τυπεῖται, verberabo, bis,

bis, bit, ut in Futuro secundo Activo & verberabor, &c. ut in Passivo.

Dual. τυπέμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.

Plur. τυπέμεθα, τυπεῖσθε, τυπεῖνται.

Ab Activo ῶ, in ῆμαι, τυπῶ, τυπῆμαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. τύπτε, τυπτέσθω, verbera, verberet, ut suprà in Activo: & verberare, verberetur, ut in Passivo.

Dual. τύπτεσθον, τυπτέσθων.

Plur. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. τέτυπε, τετυπέτω, verberaveris, verberaverit, ut supra in Activo.

Dual τετύπετον, τετυπέτων.

Plur. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

A tertia Indicativi, τέτυπε, nihil mutando. *Aoristus primus.*

Sing. τύψαι, τυψάσθω, verberato tu, *vel* verberabis, ut supra in Activo primo Aoristo: & verberator tu, *vel* verberaberis, ut in Passivo.

Dual.

Dual. τύψασθον, τυψάσθων.

Plur. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

A ſecunda Indic. ἐτύψω, ω, in αι, ablato augmento. *Aoriſtus ſecundus.*

Sin. τυπῆ, τυπέσθω. verberato, *vel* verberabis, ut ſuprà in Activo ſecundo Aoriſto: & verberator tu, *vel* verberaberis, ut in Paſſivo.

Dual. τύπεσθον, τυπέσθων.

Plur. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

A ſecunda Indicativi, ἐτύπη, ultima circumflexa, τυπῆ, & ablato augmento.

Optativi præſens, & imperf.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, utinam verberarem, res, ret, ut ſuprà in Activo Præſenti, & Imperfecto: & verberarer, &c. ut in Paſſivo.

Dual. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.

Plur. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indicativo, ut in Paſſivo.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sing. εἴθε τετύπτοιμι, τετύπτοις, τετύπτοι, utinam ver-

verberaverim, *vel* verberavissem, ut supra in Activo Perfecto, & Plusquam perfecto: & verberatus sim, *vel* verberatus essem, ut in Passivo.

Dual. Τετύποιτον, τετυποίτην.

Plur. Τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

An Indic. Τέτυπα, x in οιμι, τετύποιμι.

Aoristus primus.

Sing. εἴθε Τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο, utinam verberaverim, ris, rit, ut suprà in Aoristo primo Activo; & verberatus sim, *vel* fuerim, ut in Passivo.

Dual. Τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Plur. Τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Ab Indic. ἐτυψάμην, inserto, ι, τυψαίμην, augmento remoto.

Aoristus secundus.

Sing. εἴθε Τυποίμην, τύποιο, τύποιτο: utinam verberaverim ris, rit, ut suprà in Aoristo secundo Activo; & verberatus sim, *vel* fuerim, ut in Passivo.

Dual. Τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.

Plur. Τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab Indicativo ἐτυπόμην, ι, interjecto. Τυποίμην, abjecto incremento.

Futurum primum.

Sing. εἴθε, τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο. utinam verberem, res, ret, ut suprà in Futur. in Activo; & verberer, ut in Passivo.

Dual. Τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.

Plur. Τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab Indicativo, Τύψομαι, ομαι, in οίμην, Τυψοίμην.

Futurum secundum.

Sing. εἴθε τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο: utinam verberem, res, ret, ut suprà in Futuro secundo Activo: & verberer, ut in Passivo.

Dual. Τυποίμεθον, τυποῖσθον, τυποίσθην.

Plur. Τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab Indic. Τυπῶμαι, ῶμαι, in οίμην, Τυποίμην.

Subjunctivi præsens, & imperf.

Sin. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται: si verberem, res, ret, ut suprà in Præsenti, &

Im-

Imperfecto Activo; & verberer, ut in Passivo.

Dual. Τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.

Plur. Τυπτόμεθα, τύπτησθε, τύπτονται.

In Indicativo, ut in Passivo.

Perfectum, & plusquam perfect.

Sin. ἐὰν τετύπω, τετύπης, τετύπῃ: si verberaverim, *vel* verberavissem, ut suprà in Perfecto, & Plusquamperfecto Activo, & verberatus sim, *vel* verberatus essem, ut in Passivo.

Dual. Τετύπητον, τετύπητον.

Plur. Τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Ab Indic. Τέτυπα, α in ω.

Aoristus primus.

Sing. ἐάν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται, si verberavero, ut in Aoristo primo Activo: & verberatus ero, ut in Passivo.

Dual. Τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.

Plur. Τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Ab Indicativo ἐτυψάμην, αμην, in ωμαι, Τύψωμαι, rejecto augmento.

Aoristus secundus.

Sing. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται: si verberavero, ut in Aoristo secundo Activo: & verberatus ero, ut in Passivo.

Dual. Τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.

Plur. Τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Ab Indicat. ἐτυπόμην, ομην, in ωμαι.

Cæterum uterq; Aoristus Conjunctivi eodem modo terminatur, ut præsens ωμαι, ῃ, ηται, &c. Perfectum, ut in Activo, ω, ῃς, &c.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τύπτεσθαι, verberari.

Perfectum, & plusquam perf.

Τετυπέναι, verberasse. *Aoristus primus.*

Τύψασθαι, verberasse.

Aoristus secundus.

Τυπέσθαι, verberasse.

Futurum primum.

Τύψεσθαι, verberaturum.

Futurum secundum.

Τυπήσεσθαι, verberaturum.

Infi-

Infinitivi tempora in σθαι, à ſecunda plurali Indicativi formantur, ut in Paſſivo, τύπτεσθε, τύπτεσθαι: Perfectum à tertia ſingulari addita, ναι, ut in Activo, τέτυπται, τετυπέναι.

Participii præſens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, verberatus, ti.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης, verberata, tæ.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου, verberatū, ti, &c.

quia Præſens, & Imperfectum Tempus Verbi Medii non diſtinguitur à Præſenti, & Imperfecto Verbi Paſſivi.

Perfectum, & pluſquam perf.

ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος, qui verberavit, &c.
ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας, quæ verberaverit, &c.
τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος, quod verberavit, &c.

Aoriſtus primus.

ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου, qui verberavit &c.
ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης, quę verberavit, &c.
τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου, quod verberabit, &c.

Aoristus secundus.

ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου, qui verberavit, &.

ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης, quæ verberavit, &c.

τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου, quod verberavit, &c.

Futurum primum.

ὁ Τυψόμενος, τοῦ τυψομένου, verberaturus, &.

ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης, verberatura, &c.

τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου, verberaturū, &c.

Futurum secundum.

ὁ τυπεύμενος, τοῦ τυπευμένου, verberaturus, &c.

ἡ τυπευμένη, τῆς τυπευμένης, verberatura, &c.

τὸ τυπεύμενον, τοῦ τυπευμένου, verberaturū, &c.

Perfectum ab Indic. α in ως, ut in Act. Cætera, ut præsens Passivi, ab Indic. mutata ultima syllaba in μενος, ἐτυψάμην τυψάμενος: ἐτυπόμην, τυπόμενος, &c.

ADMONITIO.

Significationem Verbi Medii nusquam adscripsimus paradigmatis; quia quæ, qualisque sit, non est omnium una eadem-

demque sententia: qua de re agitur in Grammatica.

Antequam verò Præceptor aggrediatur Conjugationes Circumflexas, diligenter monebit suos, nihil hìc novæ difficultatis occurrere, præter contractiones Præsentis, & Imperfecti. Hac admonitione erecti & confirmati Tyrones, ad ea, quæ sequuntur, alacres se accingent.

DE CONJUGATIONIBUS CIRCUMFLEXIS.

CAPUT NONUM.

TRes sunt Conjugationes Circumflexę. Prima in ῶ, φιλῶ, *amo*: Secunda in ῶ, τιμῶ, *honoro*: Tertia in οῦω, δηλόω, *declaro*. Nihil differunt à Barytonis, nisi quòd in Præsenti, & Imperfecto, certa quadam lege contrahuntur, propter Vocalium concursum.

Contrahitur autem in prima Conjugatione.

εο in ου.

εε in ει.

Si post ε, sequatur Vocalis longa, aut diphthongus, ε, abiicitur.

Indicativi præsens.

Sing. Φιλέω, φιλῶ: φιλέεις, φιλεῖς: φιλέει, φιλεῖ: amo, amas, amat; *io amo, tu ami, quello ama.*

Dual. Φιλέετον, εῖτον, vos duo amatis, *voi due amate*: φιλέετον, εῖτον, illi duo amant, *quei due amano.*

Plur. Φιλέομεν, ῶμεν: φιλέετε, εῖτε: φιλέουσι, οῦσι: amamus, amatis, amant; *noi amiamo, voi amate, quelli amano.*

Imperfectum.

Sing. ἐφίλεον, ἐφίλουν: ἐφίλεες, εις: ἐφίλεε, ει: amabam, bas, bat; *io amavo, tu amavi, quello amava.*

Du. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον, vos duo amabatis, *voi due amavate*; ἐφιλεέτην, εῖτην, illi

duo

duo amabant, *quei due amavano.*

Plur. ἐφιλέομεν, ἔμεν: ἐφυλέετε, εἶτε: ἐφίλεον, ἐφίλοων: amabamus, batis, bant; *noi amavamo, Voi amavate, quelli amavano.*

Præteritum perfectum.

Πεφίληκα, πεφίληκας, κε, &c. amavi, &c. *io hò amato, &c.* ut τέτυφα.

Pluſquam perfectum.

ἐπεφιλήκειν, ἐπεφιλήκεις, κει, &c. amaveram, &c. *io haveVo amato, &c.* ut ἐτετύφειν.

Aoriſtus primus.

ἐφίλησα, σας, σε, *&c.* amavi, &c. *io amai, etc.* ut ἔτυψα.

ADMONITIO.

Ut hìc, aliorum temporum primæ ferè perſonæ deſcribantur: jubebuntur tamen Tyrones, exercitationis gratia, reliquas quoque omnes enunciare, atque perdidiciſſe.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. ἔφλον, ἔφιλες, ἔφιλε; amavi, ſti, vit, &c. *io amai, &c.* ut ἔτυπον.

Dual.

Dual. ἐφίλεπον, ἐφιλέτην.

Plur. ἐφίλομεν, ἐφίλετε, ἔφιλον.

Futurum primum.

Φιλήσω, φιλήσεις, σει, &c. amabo, bis, bit, &c. *io amerò, &c.* ut τύψω.

Futurum ſecundum.

Sing. Φιλῶ, φιλεῖς, φιλεῖ: amabo, bis, bit; &c. *io amerò, &c.* ut τυπῶ.

Dual. Φιλεῖτον, φιλεῖτον.

Plur. Φιλοῦμεν, φιλεῖτε, φιλοῦσι.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. Φίλει, φίλει, ama tu, *ama tu*: Φιλείτω, είτω, amet ille, *ami quello*.

Dual. Φιλείτον, εῖτον, amate vos duo, *amate voi due*: Φιλείτων, είτων, ament illi duo, *amino quei due*.

Plur. Φιλείτε, εῖτε, amate vos, *amate voi*: Φιλείτωσαν, είτωσαν, ament illi, *amino quelli*.

Perfectum, & pluſquam perf.

Πεφίληκε, amaveris tu, &c. *habbi amato tu, &c.* ut τέτυφε.

Aoristus primus.

Φίλησον, σάτω, amato tu, &c. *amerai tu, &c.* ut τύψον.

Aoristus secundus.

Φίλε, amato, *vel* amaris tu, &c. *amerai tu, &c.* ut τύπε.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε Φιλέοιμι, οῖμι: φιλέοις, οῖς: φιλέοι, οῖ: utinam amarem, res, ret: *Dio voleße, ch'io amaßi, tu amaßi, quello amaße.*

Du. Φιλέοιτον, οῖτον, utinam vos duo amaretis, *Dio voleße che voi due amaßte.*

Φιλεοίτην, οίτην, utinam illi duo amarent, *Dio voleße che quei due amaßero.*

Plur. Φιλέοιμεν, οῖμεν: Φιλέοιτε, οῖτε: Φιλέοιεν, φιλοῖεν: utinam amaremus, retis, rent; *Dio voleße che noi amaßimo, voi amaßte, quelli amaßero.*

Perfectum, & pluſquam perf.

εἴθε πεφιλήκοιμι: utinam amaverim, *vel* amaviſſem, &c. *Dio voglia ch'io habbi amato, ò haveßi amato,* ut τετύφοιμι.

Ao-

Aoriſtus primus.

εἴθε φιλήσαιμι. &c. ut Τύψαιμι.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε φίλοιμι, idem, &c. ut τύποιμι.

Futurum primum.

εἴθε φιλήσοιμι, *Dio voglia ch'io ami*, ut Τύψοιμι.

Futurum ſecundum.

εἴθε φιλοῖμι, idem, &c. ut Τυποῖμι.

Aoriſtus Æolicus.

Sin. εἴθε Φιλήσεια, φιλησείας, φιλήσει, utinam amaviſſem, viſſes, viſſet, &c. *Dio voleſſe ch'io avceſſi amato, &c.*

Dual. Φιλησείατον, φιλησειάτην.

Plur. Φιλησείαμεν, φιλησείατε, φιλήσειαν, ut Τύψειας, τύψειας, τύψειε, &c.

Conjunctivi præſens, & imperf.

Sin. ἐὰν Φιλέω, ῶ: Φιλέῃς, ῇς: Φιλέῃ, ῇ: ſi amem, es, et; *s'io ami, ò amaſſi: tu ami ò amaſſi: quello ami, ò amaße.*

Dual. Φιλέητον, ῆτον, ſi vos duo ametis, *ſe voi due amiate*: Φιλέητον, ῆτον, ſi illi duo ament,

ament, *se quei due amino.*

Plur. Φιλέωμεν, ῶμεν: Φιλέητε, ῆτε: Φιλέωσι, ῶσιν, *si amemus, etis, ent; se noi amiamo, voi amiate, quelli amino.*

Perfectum, & pluſquam perf.

ἐὰν πεφιλήκω. *si amaverim, &c. s'io habbi, ò haveſſi amato, &c.* ut Τετύφω.

Aoriſtus primus.

ἐὰν φιλήσω, *si amavero, &. s'io habbia amato, &c.* ut Τύψω.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν φίλω, *si amavero, idem, &c.* ut Τύπω.

Infinitivi præſens, & imperf.

Φιλέειν, φιλεῖν, amare.

Perfectum, & pluſquam perf.

Πεφιληκέναι, amaviſſe, *haver amato.*

Aoriſtus primus.

Φιλῆσαι, amaviſſe, &c.

Aoriſtus ſecundus.

Φιλεῖν, idem.

Futurum primum.

Φιλήσειν, amaturum eſſe, *dover amare.*

Fu-

Futurum secundum.

Φιλεῖν, idem.

Participii præsens, & imperfectum.

ὁ φιλέων, φιλῶν, amans, *chi ama:* τοῦ φιλέοντος, φιλέντος, amantis, *di chi ama, &c.*

ἡ Φιλέουσα, οῦσα: τῆς Φιλεούσης, ούσης.

τὸ Φιλέον, οῦν: τοῦ Φιλέοντος, οῦντος.

Perfectum, & plusquam perf.

ὁ πεφιληκὼς, qui amavit, *colui c'hà amato.*

ἡ πεφιληκυῖα, τὸ πεφιληκὸς, &c.

Aoristus primus.

ὁ Φιλήσας, ἡ Φιλήσασα, τὸ Φιλῆσαν, ut Τύψας.

Aoristus secundus.

ὁ Φιλὼν, ἡ Φιλοῦσα, τὸ Φιλὸν, ut Τυπὼν, τυπόντος.

Futurum primum.

ὁ Φιλήσων, ἡ Φιλήσουσα, τὸ Φιλῆσον, ut Τύψων.

Futurum secundum.

ὁ Φιλὼν, ἡ Φιλοῦσα, τὸ Φιλοῦν, idem ut, Τυπῶν, τυποῦντος,

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Φιλέομαι, οῦμαι, Φιλῇ, ῇ, φιλέεται, εῖται: amor,

amor, &c. *io ſon amato, &c.*

Dual. Φιλεόμεθον, ώμεθον: Φιλέεσθον, εῖσθον: Φιλέεσθον, εῖσθον, ut τυπτόμεθον, &c.

Plur. Φιλεόμεθα, ώμεθα: Φιλέεσθαι, εῖσθε: Φιλέονται, ῶνται.

Imperfectum.

Sing. ἐφιλεόμην, ώμην: ἐφιλέου, λῶ: ἐφιλέετο, εῖτο: amabar, &c. *io ero amato.*

Dual. ἐφιλεόμεθον, ώμεθον: ἐφιλέεσθον, εῖσθον: ἐφιλεέσθην, εἰσθην, ut ἐτυπτόμεθον, &c.

Plur. ἐφιλεόμεθα, ώμεθα: ἐφιλέεσθε, εῖσθε: ἐφιλέοντο, ῶντο.

Perfectum.

Sin. πεφίλημαι, πεφίλησαι, πεφίληται: amatus, & ſum, *vel* fui, *io ſono ſtato amato, ò fui amato, &c.*

Dua. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον, ut τετύμμεθον, &c.

Plur. πεφιλήμεθα, πεφίλησθε, πεφίληνται.

Pluſquam perfect.

Si. ἐπεφιλήμην, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο: amatus erã, *vel* fuerã, &c. *io ero ſtato amato, etc.*

Dual.

Dual. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφιλήσθην, ut ἐστύμμεθον, &c.

Plur. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφίλησθε, ἐπεφίληντο.

Aoristus primus.

ἐφιλήθην, &c. amatus sum, &c. *io fui amato*, &c. ut ἐτύφθην.

Aoristus secundus.

ἐφίλην, idem, ut ἐτύπην.

Futurum primum.

Φιληθήσομαι, &c. amabor, &c. *io sarò amato*, ut Τυφθήσομαι.

Futurum secundum.

Φιλήσομαι, &c. idem, ut Τυπήσομαι.

Paulò post futurum.

Πεφιλήσομαι, mox amabor, &c. *poco doppo sarò amato*, &c. ut τετύψομαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Si. Φιλέε, φιλεῖ: φιλεέσθω, εἰσθω: amare, amentur: *ſti amato tu: ſia amato quello.*

D. Φιλέεσθον, εἰσθον: Φιλεέσθων, εἰσθων: amamini vos duo, amentur illi duo: *ſiate amati voi due, ſiano amati quelli due.*

Plur.

Plu. Φιλέεσθε, εῖσθε: φιλεέσθωσαν, έσθωσαν, amemini, amentur, *siate voi amati, siano quelli amati.*

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. Πεφίλησο, πεφιλήσθω, amatus esto, &c. *sarai amato tu.*

Dual. Πεφίλησθον, πεφιλήσθων, amati estote vos duo, &c.

Pl. Πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν, amati sunto.

Aoristus primus.

Φιλήθητι, φιληθήτω, amare, vel amator, &c. ut τύφθητι.

Futurum secundum:

Φίλησθι, idem, ut τύπησθι.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε Φιλεοίμην, οίμην: Φιλέοιο, οῖο: Φιλέοιτο, οῖτο: utinam amarer, &c. *Dio voglia se ch'io fossi amato, &c.*

Dual. Φιλεοίμεθον, οίμεθον: Φιλέοισθον, οῖσθον, Φιλεοίσθην, οίσθην, ut τυπτοίμεθον.

Plur. Φιλεοίμεθα, οίμεθα: Φιλέοισθε, οῖσθε: Φιλέοιντο, οῖντο, ut τυπτοίμεθα.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sing. εἴθε Πεφιλήμην, πεφιλῆο, πεφιλῆτο: utinam amatus eſſem, &c. *Dio voglia, ch'io ſia, ò foſſi ſtato amato, &c.*

Dual. Πεφιλήμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλήσθην: utinam amati eſſemus nos duo, &c.

Pl. Πεφιλήμεθα: utinam amati eſſemus, &c. πεφιλῆσθε, πεφιλῆντο.

Aoriſtus primus.

εἴθε Φιλησθείην, ut Τυφθείην.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε Φιλείην, ut Τυπείην.

Futurum primum.

εἴθε Φιλησθησοίμην: utinam amarer, &c. *Dio voglia ch'io ſia amato*, ut Τυφθησοίμην.

Futurum ſecundum.

εἴθε Φιλησοίμην, idem, ut Τυπησοίμην.

Paulò poſt futurum.

εἴθε Πεφιλησοίμην: utinam mox amarer, *Dio voglia, che di quì à poco io ſia amato*, ut Τετυφοίμην.

Con-

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν Φιλέωμαι, ῶμαι: φιλέῃ, ῇ: φιλέηται, ῆται, si amer, *vel* amarer, &c. *s'io sia, ò fossi amato.*

Dual. Φιλεώμεθον, ώμεθον: φιλεήθον, ῆσθον, φιλέησθον, ῆσθον, si nos duo amemur, *vel* amaremur, &c.

Plur. Φιλεώμεθα, ώμεθα: φιλέησθε, ῆσθε: φιλέωνται, ῶνται, si nos amemur, *vel* amaremur, &c.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sin. ἐὰν πεφιλῶμαι, πεφιλῇ, πεφιλῆται. si amatus ſim, *vel* eſſem, &c. *s'io ſia, ò foſſi ſtato amato.*

Dual. πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον, si nos duo amati ſimus, *vel* eſſemus, &c.

Plur. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῶνται, si amati ſimus, *vel* eſſemus, &c.

Aoriſtus primus.

ἐὰν φιληθῶ, si amatus ſim, *vel* fuerim, *vel* ero, &c. *io ſarò amato*, ut Τυφθῶ.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν Φιλῶ, idem, ut Τυπῶ.

Infinitivi præſens, & imperf.

Φιλέεσθαι, Φιλεῖσθαι, amari, *eßer amato.*

Perfectum, & pluſquam perf.

Πεφιλῆσθαι, amatum eſſe, *vel* fuiſſe, *eßer ſtato amato.*

Aoriſtus primus.

Φιληθῆναι, ut Τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus.

Φιλῆναι, idem, ut Τυπῆναι.

Futurum primum.

Φιληθήσεσθαι, amatũ iri, *dover eßer amato.*

Futurum ſecundum.

Φιλήσεσθαι, idem.

Paulò poſt futurum.

Πεφιλήσεσθαι, mox amatum iri, *poco doppo dover eßer amato.*

Participii præſens, & imperf.

ὁ Φιλεόμενος, ὑμένου: τῷ Φιλεομένῳ, ὑμένῳ, qui amatur, *vel* amabatur, *quel che ſi ama, ò che era amato.*

ἡ φιλεομῆν, ωμῆν: τῆς Φιλεομῆνης, ωμῆνης.
τὸ φιλεόμῆνον, ώμῆνον: τῷ Φιλεομῆνῳ, ωμῆνῳ.

Perfectum, & pluſquam perf.

ὁ πεφιλημῆνος, amatus, ut τετυμμῆνος.

Futurum primum.

Φιλησθεὶς, ut Τυφθεὶς.

Aoriſtus ſecundus.

φιλεὶς, ut Τυπεὶς.

Futurum primum.

φιλησθησόμῆνος, amandus, ut Τυφθησόμενος.

Futurum ſecundum.

φιλησόμενος, idem, ut Τυπησόμενος.

Paulò poſt futurum.

Πεφιλησόμενος, mox amandus, *quel che poco doppo ſarà amato.*

VERBUM MEDIUM.

Indicativi præſens, ut in Paſſivo.

Sing. φιλέομαι, ῶμαι: φιλέῃ, ῇ: φιλέεται, εῖται, amor, & amo, *io ſon amato, & amo, &c.*

Dual. φιλεόμεθον, ώμεθον: φιλέεθον, εῖθον, nos duo amamur, & amamus, &c.

φιλέεσθον, εῖσθον.

Plur. φιλείμεθα, ύμεθα: φιλέεσθε, εῖσθε: φιλέονται, ῶνται, nos amamur, & amamus &c.

Imperfectum, ut in Passivo.

Sin. ἐφιλεόμην, ύμην: ἐφιλέυ, ἐφιλοῦ: ἐφιλέετο, εῖτο, amabar, & amabam, &c. *io ero amato, & amavo, &c.*

Dual. ἐφιλεόμεθον, ύμεθον: ἐφιλέεσθον, εῖσθον: ἐφιλεέσθην, εἴσθην, nos duo amabamur, & amabamus, &c.

Plu. ἐφιλεόμεθα, ύμεθα: ἐφιλέεσθε, εῖσθε: ἐφιλέοντο, ῶντο, nos amabamur, & amabamus, &c.

Perfectum, ut.

S. Πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε, amavi, sti, vit, ut Τέτυπα.

Dual. Πεφίλατον, πεφίλατον.

Plur. Πεφιλαμεν, πεφιλατε, πεφίλασι.

Pluſquam perfectum.

Si. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει, amaveram, ras, rat, ut ἐτετύπειν.

Dual. ἐπεφίλειτον, ἐπεφιλείτην,

Plur. ἐπεφίλειμεν, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισαν.

Aoriſtus primus.

ἐφίλησα μην, ut ἐτυψάμην.

Ao-

Aoristus Secundus.

ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.

Futurum primum.

Φιλήσομαι, ut Τύψομαι.

Futurum secundum.

Φιλοῦμαι, ut Τυπτοῦμαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Si. Φιλέω, φιλῶ amare, & amatu, *sii amato tu*, & *ama tu*: Φιλεέσθω, εἴσθω, ametur, & amet ille, *sia amato quello*, & *ami quel-*

Dual. Φιλέεσθον, εῖσθον: φιλεέσθων, εἴσθων. (*lo.*

Pl. Φιλέεσθε, εῖσθε: amemini vos, & amate vos: φιλεέσθωσαν, εἴσθωσαν, amentur illi & ament illi.

Perfectum, & plusquam perf.

Πέφιλε, ut Τέτυπτε.

Aoristus primus.

φίλησαι, ut Τύψαι.

Aoristus secundus.

Φιλοῦ, ut Τυποῦ.

Optativi præsens, & imperf.

Sin. εἴθε φιλεοίμην, οίμην: φιλέοιο, οῖο: φιλέοιτο,

οἶτο: utinam amarer, & amarem, &c.

Dua. Φιλεοίμεθον, οίμεθον, nos duo amaremur, & amaremus: φιλέοισθον, οῖσθον, vos duo amaremini, & amaretis: φιλεοίσθων, οίσθων, illi duo amarentur, & amarent.

Plur. φιλεσίμεθα, οίμεθα: φιλέοισθε, οῖσθε: φιλέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

εἴθε Πεφίλοιμι, ut Τετύποιμι.

Aoriſtus primus.

εἴθε φιλησαίμιλω, ut Τυψαίμιλω.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε φιλοίμιλω, φίλοιο, ut Τυποίμιλω.

Futurum primum.

εἴθε φιλησοίμιλω, ut Τυπησοίμιλω.

Futurum ſecundum.

εἴθε φιλοίμιλω, φιλοῖο, ut Τυποίμιλω.

Conjunctivi præſens, & imperf.

Sing. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι: φιλέῃ, ῇ: φιλέηται, ῆται, ſi amarer, & amarem, &c.

Dual. φιλεώμεθον, ώμεθον: φιλέησθον, ῆσθον: φιλέησθον, ῆσθον.

Plur.

Plur. φιλεώμεθα, ώμεθα: φιλέησθε, ῆσθε: φιλέωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

ἐὰν πεφίλω, ut Τετύπω.

Aoristus primus.

ἐὰν φιλήσωμαι, ut τύψωμαι.

Aoristus secundus.

ἐὰν φίλωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitivi præsens, & imperf.

φιλέεσθαι, εῖσθαι, amari, & amare.

Perfectum, & plusquam perf.

Πεφιλέναι, amaviſſe.

Aoristus primus.

φιλήσασθαι, amari, & amare.

Aoristus secundus.

φιλέσθαι, idem.

Futurum primum.

φιλήσεσθαι, ut Τύψεσθαι.

Futurum secundum.

φιλεῖσθαι, ut Τυπεῖσθαι.

Participii præsens, & imperf.

ὁ φιλεόμενος, όμενος: τῆ φιλεομένη, ουμένη, qui amat.

amatur, & amans, *quel che si ama, e chi ama, &c.*

ἡ φιλεομένη, ωμένη: τῆς φιλεομένης, ωμένης, quæ amatur, & amans, &c.

τὸ φιλεόμενον, ώμενον, τῷ φιλεομένῳ, ωμένῳ, quod amatur, & amans, &c.

Perfectum, & pluſquam perf.

Πεφιλῶς, πεφιλῦα, πεφιλῶς, ut Τετυπῶς,

Aoriſtus primus.

φιλησάμενος, ut Τυψάμενος.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ φιλόμενος, ut Τυπόμενος.

Futurum primum.

ὁ φιλησόμενος, ut Τυψόμενος.

Futurum ſecundum.

ὁ φιλήμενος, ut Τυπήμενος.

SECUNDA CONJUGATIO Circumflexorum.

Omnis contractio hujus Conjugationis fit in ω, vel in α, vel in ῳ, & ᾳ, diphthongos.

In ω, ſi poſt α, ſequatur, ο, & ε, vel ω.

In

In ω, si post α, sequatur ι.
In α, si post α, sequatur alia vocalis.
In α, si post α, sequatur diphthongus ει, vel η.

VERBUM ACTIVUM.

Indicativi præsens.

Sin. Τιμάω τιμῶ, τιμάεις τιμᾷς, τιμάει τιμᾷ, honoro, ras, rat.

Dual. Τιμάετον τιμᾶτον, τιμάετον τιμᾶτον.

Plu. Τιμάομεν τιμῶμεν, τιμάετε τιμᾶτε, τιμάουσι, ῶσι.

Imperfectum.

Sing. ἐτίμαον ἐτίμων, ἐτίμαες ἐτίμας, ἐτίμαε, ἐτίμα, honorabam, bas, bat.

Dual. ἐτιμάετον, ᾶτον: ἐτιμαέτην, άτην.

Plur. ἐτιμάομεν, ῶμεν: ἐτιμάετε, ᾶτε: ἐτίμαον, ἐτίμων.

Perfectum.

Τετίμηκα, ut Τέτυφα, honoravi.

Plusquam perfect.

ἐτετιμήκειν, honoraveram, ut ἐτετύφειν.

Aoristus primus.

ἐτίμησα, honoravi, ut ἔτυψα.

Ao-

Aoriſtus ſecundus.

ἔτιμον, ἔτιμες, idem, ut ἔτυπον.

Futurum primum.

Τιμήσω, honorabo, ut Τύψω.

Futurum ſecundum.

Τιμῶ, idem, ut τυπῶ.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. Τίμαε, τίμα: τιμαέτω, τιμάτω, honora tu, honoret ille.

Dual. Τιμάετον, τιμᾶτον: τιμαέτων, τιμάτων.

Plur. Τιμάετε, τιμᾶτε: τιμαέτωσαν, άτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τετίμηκε, &c. honoraveris, &c.

Aoriſtus primus.

Τίμησον, honorato tu, *vel honorabis.*

Aoriſtus ſecundus.

Τίμε, τιμέτω, idem.

Optativi præſens, & imperf.

Sing. εἴθε τιμάοιμι, ῷμι: τιμάοις, ῷς: τιμάοι, ῷ: utinam honorarem, &c.

Dual. Τιμάοιτον, ῷτον; τιμαοίτην, ῴτην.

P. Τιμάοιμεν, ῷμεν: τιμάοιτε, ῷτε: τιμάοιεν, τιμῷεν.

Per-

Perfectum, & pluſquam perf.

εἴθε τετιμήκοιμι, *etc.* utinam honoraverim, *vel* honoraviſsem, &c.

Aoriſtus primus.

εἴθε τιμήσαιμι, *etc.* utinam honoraverim, &c.

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, idem.

Futurum primum.

εἴθε τιμήσοιμι, *etc.* utinam honorem, &c.

Futurum ſecundum.

εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς, idem.

Aoriſtus Æolicus.

εἴθε τιμήσεια, ας, ε, ut Τύψεια.

Conjunctivi præſens, et imperf.

Sing. ἐὰν τιμάω, ῶ: τιμάῃς, ᾷς: τιμάῃ, ᾷ, ſi honorem, *vel honorarem.*

Dual. Τιμάητον, ᾶτον: τιμάητον, ᾶτον.

Plur. Τιμάωμεν, ῶμεν: τιμάητε, ᾶτε: τιμάωσι, ῶσι.

Perfectum, et pluſquam perf.

ἐὰν τετιμήκω, ſi honoraverim, *vel* honoraviſſem.

Aoriſtus primus.

ἐὰν τιμήσω, ſi honoravero.

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν τιμῶ, idem.

Infinitivi præſens, & Imperf.

Τιμᾶειν, τιμᾶν, honorare.

Perfectum, et pluſquam perfect.

Τετιμηκέναι, honoraſſe.

Aoriſtus primus.

Τιμῆσαι, idem.

Aoriſtus ſecundus.

Τιμεῖν, idem.

Futurum primum.

Τιμήσειν, honoraturum eſſe.

Futurum ſecundum.

Τιμεῖν, idem.

Participii præſens, et imperf.

ὁ τιμάων, τιμῶν; τοῦ τιμάοντος, ῶντος, honorans.

ἡ τιμάουσα, ῶσα, τῆς τιμαούσης, ώσης.

τὸ τιμάον, τιμῶν: τοῦ τιμάοντος, ῶντος.

Perfectum, et pluſquam perf.

ὁ τετιμηκὼς, qui honoravit.

Ao-

Aoristus primus.

ὁ τιμήσας, ἡ τιμήσασα, τὸ τιμῆσαν.

Aoristus secundus.

ὁ τιμὼν, ἡ τιμᾶσα, τὸ τιμὸν.

Futurum primum.

ὁ τιμήσων, ἡ τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, honoratu-

Futurum secundum. (rus.

ὁ τιμῶν, ἡ τιμῶσα, τὸ τιμῶν, idem.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Τιμάομαι, ῶμαι, honoror: τιμάῃ, τιμᾷ: τιμάεται, ᾶται.

Dual. Τιμαόμεθον, ώμεθον: τιμάεσθον, ᾶσθον: τιμάεσθον, ᾶσθον.

Plur. Τιμαόμεθα, ώμεθα: τιμάεσθε, ᾶσθε: τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

Sing. ἐτιμαόμην, ώμην: ἐτιμάου, ῶ: ἐτιμάετο, ᾶτο, honorabar, &c. *io ero honorato, &c.*

Dual. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον: ἐτιμάεσθον, ᾶσθον: ἐτιμαέσθην, άσθην.

Plur. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα: ἐτιμάεσθε, ᾶσθε:

ἐτι-

ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

Sing. Τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, honoratus sum, &c. *io son stato honorato, &c.*

Dual. Τετιμήμεθον, τετίμησθον, τετίμησθον.

Plur. Τετιμήμεθα, τετίμησθε, τετίμηνται.

Pluſquam perfect.

Sing. ἐτετιμήμην, ἐτετίμησο, ἐτετίμητο, honoratus eram, *vel* fueram, &c. *io era ſtato honorato, &c.*

Dua. ἐτετιμήμεθον, ἐτετίμησθον, ἐτετιμήσθην.

Plur. ἐτετιμήμεθα, ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.

Aoriſtus primus.

ἐτιμήθην, honoratus ſum, *vel* fui, &c. *io ſono ſtato honorato, &c.*

Aoriſtus ſecundus.

ἐτίμην, idem.

Futurum primum.

Τιμηθήσομαι, honorabor, &c.

Futurum ſecundum.

Τιμήσομαι, idem.

Pau-

Paulò post futurum.

Τετιμήσομαι, mox honorabor, &c.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Τιμάς, τιμῶ: τιμαέτω, άέτω, honora-re tu, &c. *sii honorato tu, &c.*

Dual. Τιμάετον, ᾶετον: τιμαέτων, άέτων.

Plur. Τιμάετε, ᾶετε: τιμαέτωσαν, άέτωσαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Τετίμησο, τετιμήσθω, honoratus esto, &c.

Aoristus primus.

Τιμήθητι, honorator tu, *vel* honorabe-ris, &c. *sarai honorato tu, &c.*

Aoristus secundus:

Τίμηθι, τιμήτω, idem, &c.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. Εἴθε τιμαοίμην, ῴμην: τιμάοιο, ῷο: τι-μάοιτο, ῷτο: utinam honorarer, &c. *Dio voglia ch'io sia, ò fossi honorato, &c.*

Dual. Τιμαοίμεθον, ῴμεθον: τιμάοισθον, ῷσθον: τιμαοίσθην, ῴσθην.

Plur. Τιμαοίμεθα, ῴμεθα: τιμάοισθε, ῷσθε: τιμάοιντο, ῷντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sing. εἴθε τετιμῄμην, τετιμῆσο, τετιμῆτο: utinam honoratus ſim, *vel* fuerim: eſſem, *vel* fuiſſem, &c.

Dual. Τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθην.

Plur. Τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο.

Aoriſtus primus.

εἴθε τιμηθείην, utinam honoratus ſim, *vel* fuerim, &c. *Dio voglia ch'io ſia ſtato honorato, &c.*

Aoriſtus ſecundus.

εἴθε τιμείην, idem, &c.

Futurum primum.

εἴθε τιμηθησοίμην: utinam honorer, &c. *Dio voglia, ch'io ſii honorato, &c.*

Futurum ſecundum.

εἴθε τιμησοίμην, idem.

Paulò poſt futurum.

εἴθε τετιμησοίμην, utinam mox honorer, &c. *Dio voglia ch'io ſii di quì à poco honorato, &c.*

Con-

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι: τιμάῃ, ᾷ: τιμάηται, ᾶται, si honorer, *vel* honorarer, *s'io fossi, ò sarei honorato.*

Dual. Τιμαώμεθον, ώμεθον: τιμάησθον, ᾶσθον: τιμάησθον, ᾶσθον.

Plur. Τιμαώμεθα, ώμεθα: τιμάησθε, ᾶσθε: τιμάωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

Si. ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῇ, τετιμῆται, si honoratus sim, *vel* fuerim: essem, *vel* fuissem, &c. *s'io sia, ò siastato honorato:* overo *s'io fossi, ò sarei stato honorato.*

Dual. Τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.

Plur. Τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.

Aoristus primus.

ἐὰν τιμηθῶ, si honoratus ero, *vel* fuero, &c. *s'io sarò honorato.*

Aoristus secundus.

ἐὰν Τιμῶ, idem.

Infinitivi præsens, & imperf. (to.

Τιμάεσθαι: τιμᾶσθαι, honorari, *esser honora-*

Perfectum, & plusquam perf.

Τετιμῆσθαι, honoratum esse, *vel* fuisse, *esser stato honorato.*

Aoristus primus.

Τιμηθῆναι, idem.

Aoristus secundus.

Τιμῆναι, idem.

Futurum primum.

Τιμηθήσεσθαι, honoratum iri, *dover esser honorato.*

Futurum secundum.

Τιμήσεσθαι, idem.

Paulo post futurum,

Τετιμήσεσθαι, mox honoratum iri, *dover esser di quì à poco honorato.*

Participii præsens, & imperf.

Τιμαόμενος, ώμενος, τῆ τιμαομένῃ, ωμένῃ, qui honoratur, *vel* honorabatur, &c. *quel che s'honora, ò ch'era honorato, &c.*

ἡ τιμαομένη, ωμένη: τῆς τιμαομένης, ωμένης, quæ honoratur, &c. *quella, che s'honora, &c.*

τὸ τιμαόμενον, ώμενον: τὸ τιμαομένου, ωμένου, quod honoratur, &c. *quello, che s'honora, &c. Perfectum, & plusquam perf.*

Τετιμημένος, honoratus.

Aoristus primus.

Τιμηθεὶς, honoratus, ut Τυφθεὶς.

Aoristus secundus.

Τιμεὶς, idem, ut Τυπεὶς.

Futurum primum.

Τιμηθησόμενος, honorandus, ut τυφθησόμενος.

Futurum secundum.

Τιμησόμενος, idem, ut τυπησόμενος.

Paulò post futurum.

Τετιμησόμενος, mox honorandus, ut τετυψόμενος.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi præsens.

Sing. τιμάομαι, ῶμαι; τιμάῃ, ᾷ: τιμάεται, ᾶται, honoror, & honoro; omnia ut in superioribus.

Dual. Τιμαόμεθον, ώμεθον: τιμάεσθον: ᾶσθον: τιμάεσθον, ᾶσθον.

Plur. Τιμαόμεθα, ώμεθα: τιμάεσθε, ᾶσθε: τιμάονται, ῶνται.

Imperfectum.

Sing. ἐτιμαόμην, ώμην: ἐτιμάου, ἐτιμῶ: ἐτιμάετο, ᾶτο, honorabar, & honorabam.

Dual. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον: ἐτιμάεσθον. ᾶσθον: ἐτιμαέσθην, άσθην.

Pl. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα: ἐτιμάεσθε, ᾶσθε: ἐτιμάοντο, ῶντο. *Perfectum.*

Sin. Τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε, honoravi, &c.

Dual. Τετίματον, τετίματον.

Plur. Τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

Pluſquam perf.

Sin. ἐτετίμην, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, ut ἐτετύπην.

Aoriſtus primus.

ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην.

Aoriſtus ſecundus.

ἐτιμόμην, ut ἐτυπόμην.

Futurum primum.

Τιμήσομαι, ut τύψομαι.

Futurum ſecundum.

Τιμῆμαι, ut τυπῆμαι.

Im.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Τιμάε, τιμῶ: τιμαέσθω, άσθω, honora-re, & honora, &c.

Dual. Τιμαέσθον, ᾶσθον: τιμαέσθων, άσθων.

Plur. Τιμάεσθε, ᾶσθε: τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τέτιμε, ut τέτυπε.

Aoriſtus primus.

Τίμησαι, τιμησάσθω, ut τύψαι, τυψάσθω.

Aoriſtus ſecundus.

Τιμᾶ, τιμέσθω, ut τυπῆ.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην: τιμάοιο, ῷο: τιμάοιτο, ῷτο, utinam honorarer, & honorarem, &c.

Dual. Τιμαοίμεθον, ῴμεθον: τιμάοισθον, ῷσθον: τιμαοίσθην, ῴσθην. (το, ῷντο:

Pl. Τιμαοίμεθα, ῴμεθα: τιμάοισθε, ῷσθε: τιμάοιντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τετίμοιμι, ut τετύποιμι.

Aoriſtus primus.

Τιμησαίμην, ut τυψαίμην.

Aoristus secundus.

Τιμοίμιν, τύμοιο, ut τύποιμιν.

Futurum primum.

Τιμησοίμιν, ut τυψοίμιν.

Futurum secundum.

Τιμοίμιν, τυμοῖο, ut τυποίμιν.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι: τιμάῃ, ᾷ: τιμάηται, ᾶται, si honorer, *vel* honorarer, & honorem, *vel* honorarem, &c.

Dual. Τιμαώμεθον, ώμεθον: τιμάησθον, ᾶσθον, τιμάησθον, ᾶσθον.

Plur. Τιμαώμεθα, ώμεθα: τιμάησθε, ᾶσθε: τιμάωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

ἐὰν τετίμω, ut τετύπω.

Aoristus primus.

ἐὰν τιμήσωμαι, ut τύψωμαι.

Aoristus secundus.

ἐὰν τίμωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitivi præsens, & imperf.

Τιμάεσθαι: ᾶσθαι, honorari, & honorare.

Par-

Perfectum, & pluſquam perf.

Τετιμῆσαι, honoraſſe.

Aoriſtus primus.

Τιμήσασθαι, honoratum eſſe, & honoraſſe. *Aoriſtus ſecundus.*

Τιμέσθαι, idem.

Futurum primum.

Τιμήσεσθαι, honoratum iri, & honoraturum. *Futurum ſecundum.*

Τιμεῖσθαι, idem.

Participii præſens, & imperf.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος: τῆ τιμαομένῃ, ωμένῃ, qui honoratur, *vel* honorabatur, & qui honorat, *vel* honorabat, &c.

ἡ τιμαομένη, ωμένη: τῆς τιμαομένης, ωμένης, quæ, &c.

τὸ τιμαόμενον, ώμενον: τῶ τιμαομένῳ, ωμένῳ, quod, &c.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τετιμώς, ἡ τετιμυῖα, τὸ τετιμὸς, ut τετυπώς.

Aoriſtus primus.

ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.

Ao-

Aoristus secundus.

ὁ τιμόμενος, ut τυπόμενος.

Futurum primum.

ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.

Futurum secundum.

ὁ τιμεῖμενος, ut τυπεῖμενος.

TERTIA CONJUGATIO.

In hac Conjugatione contrahitur ε ante ω.

ε,ο,ου, in ου.

η,ω, in ω.

ει,ῃ,οι, in οι.

Excipe infinitum, ubi ο, ante ει, contrahitur in ου, δηλόειν, δηλοῦν.

VERBUM ACTIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Δηλόω, ῶ: δηλόοις, οῖς: δηλόει, οῖ, declaro, &c. *io dichiaro, &c.*

Dual. Δηλόετον, οῦτον: δηλόοτον, οῦτον.

Pl. Δηλόομεν, οῦμεν: δηλόετε, οῦτε: δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

Sin. ἐδήλοον, ουν: ἐδήλοες, ους: ἐδήλοε, ου, declarabam,

bam, &c. *io dichiaravo, &c.*

Dual. ἐδηλόεπον, ῆτον: ἐδηλοέτιω, ήτιω.

Plu. ἐδηλόομεν, ῆμεν: ἐδηλόετε, ῆτε: ἐδήλουν, ῆν.

Perfectum.

Δεδήλωκα, declaravi, *io dichiarai, &c.* ut τέτυφα.

Pluſquam perfectum.

ἐδεδηλώκειν, declaraveram, ut ἐτετύφειν.

Aoriſtus primus.

ἐδήλωσα, declaravi, *hò io dichiarato, &c.* ut ἔτυψα. *Futurum primum.*

Δηλώσω, declarabo, *io dichiarerò*, ut τύψω.

Hæc Conjugatio omnino caret Aoriſto ſecundo, Futuro ſecundo, & Præterito medio.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. Δήλοε, δήλει: δηλοέτω, δηλέτω, declara, tu, *dichiara tu.*

Dual. Δηλόετον, ῆτον: δηλοέτων, ήτων.

Plur. Δηλόετε, ῆτε: δηλοέτωσαν, ήτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Δεδήλωκε, declaraveris, ut τέτυφε.

Ao-

Aoriſtus primus.

Δήλωσον, δηλωσάτω, declarato, *vel* declarabis, ut τύψον.

Optativi præſens, & imperf.

Sing. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι: δηλόοις, οῖς: δηλόοι, οῖ: utinam declararem, *Dio voleſſe, ch'io dichiaraſſi.*

Dual. Δηλόοιτον, οῖτον: δηλοοίτην, οίτην.

Pl. Δηλόοιμεν, οῖμεν: δηλόοιτε, οῖτε: δηλόοιεν, οῖεν.

Perfectum, & pluſquam perf.

εἴθε δεδηλώκοιμι, utinam declaraverim, *vel* declaraviſſem, ut τετύφοιμι.

Aoriſtus primus.

εἴθε δηλώσαιμι, idem, ut τύψαιμι.

Futurum primum.

εἴθε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut τύψοιμι. *Aoriſtus Æolicus.*

εἴθε δηλώσειας, ας, ε, ut τύψειας.

Conjunctivi præſens & imperf.

Sin. ἐὰν δηλόω, ῶ: δηλόῃς, οῖς: δηλόῃ, οῖ, ſi declarem, *vel* declararem, *s'io dichiari, ò dichiaraſſi.*

Dual.

Dual. Δηλόητον, ῶτον: δηλόητον, ῶτον.

Plu. Δηλόωμεν, ῶμεν: δηλόητε, ῶτε: δηλόωσι, ῶσι.

Perfectum, & pluſquam perf.

ἐὰν δεδηλώκω, ſi declaraverim, *vel* declaraviſſem, ut τετύφω.

Aoriſtus primus.

ἐὰν δηλώσω, ſi declaravero, ut τύψω.

Infinitivi præſens, & imperf.

Δηλόειν, δηλῶν, declarare, *dichiarare.*

Perfectum, & pluſquam perf.

Δεδηλωκέναι, declaraſſe, *haver dichiarato.*

Aoriſtus primus.

Δηλῶσαι, idem.

Futurum primum.

Δηλώσειν, declaraturum eſſe, *dover dichiarare. Participii præſens, & imperf.*

ὁ δηλόων, ῶν: τοῦ δηλόοντος, ῶντος, declarans, *il dichiarante.*

ἡ δηλόουσα, ῶσα: τῆς δηλούσης, ούσης.

τὸ δηλόον, ῶν: τοῦ δηλόοντος, ῶντος.

Perfectum, & pluſquam perf.

ὁ δεδηλωκώς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκός, qui de-

declaravit, ut τετυφὼς.

Aoristus primus.

ἐδηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem, ut τύψας. *Futurum primum.*

Δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

VERBUM PASSIVUM.

Indicativi præsens.

Sing. Δηλόομαι, ῶμαι: δηλόῃ, οῖ: δηλόεται, ῶται, declaror, *io son dichiarato.*

Dual. Δηλοόμεθον, ώμεθον: δηλόεσθον, ῶσθον: δηλόεσθον, ῶσθον.

Plur. Δηλοόμεθα, ώμεθα: δηλόεσθε, ῶσθε: δηλόονται, ῶνται.

Imperfectum.

Sing. ἐδηλοόμην, ώμην: ἐδηλόου, ῶ: ἐδηλόετο, ῶτο, declarabar, *io ero dichiarato.*

Dual. ἐδηλοόμεθον, ώμεθον: ἐδηλόεσθον, ῶσθον: ἐδηλοέσθην, ώσθην.

Plur. ἐδηλοόμεθα, ώμεθα: ἐδηλόεσθε, ῶσθε: ἐδηλόοντο, ῶντο.

Perfectum.

Sing. Δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, de-

cla-

claratus ſum, *io ſono ſtato dichiarato.*

Dual. Δεδήλωμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωνται.

Pluſquam perfectum.

Sing. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, declaratus eram, *vel* fueram, *io era ſtato dichiarato.*

Dua. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.

Plur. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο.

Aoriſtus primus.

ἐδηλώθην, declaratus fui, *io fui dichiarato.*

Futurum primum.

Δηλωθήσομαι, declarabor, ut τυφθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

Δεδηλώσομαι, mox declarabor.

Imperativi præſens, & imperf.

Sin. Δήλου, δηλούτω: δηλοῦσθω, ούσθω, declarare, *ſii dichiarato tu.*

Dual Δηλοῦσθον, οῦσθον: δηλούσθων, ούσθων.

Plu. Δηλοῦσθε, οῦσθε: δηλούσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Si. Δεδήλωσο, δεδηλώσθω, declarare, *vel* de-

cla-

claratus esto, *sii*, ò *sarai dichiarato tu*, *&c.*

Dual. Δεδήλωσθον, δεδηλώσθων.

Plur. Δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.

Aoristus primus.

Δηλώθητι, δηλωθήτω, declaratus sis, *vel* fueris, *sii*, ò *sarai stato dichiarato tu &c.*

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε δηλοοίμην, οἰμην: δηλόοιο, οῖο: δηλόοιτο, οῖτο: utinam declararer, *Dio voleße, ch'io fossi dichiarato.*

Dual. Δηλοοίμεθον, οἰμεθον: δηλόοισθον, οῖσθον: δηλοοίσθην, οίσθην.

Plur. Δηλοοίμεθα, οἰμεθα: δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sin. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῶο, δεδηλῶτο: utinam declaratus sim, *vel* fuerim: eſsem, *vel* fuiſſem, *Dio voglia, ch'io sia stato dichiarato, &c.*

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλώσθην.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶντο.

Ao-

Aoristus primus.

εἴθε δηλωθείλω, idem, ut τυφθείλω.

Futurum primum.

εἴθε δηλωθησοίμιλω: utinam declarer, ut τυφθησοίμιλω.

Paulò post futurum.

εἴθε δεδηλωσοίμιλω: utinam mox declarer, ut τετυφοίμιλω.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι: δηλόοιμι, οῖ: δηλόυται, ῶται: si declarer, *vel* declararer, *s'io fia, ò fossi dichiarato.*

Dual. Δηλοώμεθον, ώμεθον: δηλόοισθον, ῶσθον, δηλόοιθον, ῶθον.

Plur. Δηλοώμεθα, ώμεθα: δηλόοισθε, ῶσθε, δηλόοιντο, ῶντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

Sin. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῶ, δεδηλῶται, si declaratus sim, *vel* fuerim: essem, *vel* fuissem, *s'io fia stato, ò fossi stato dichiarato.*

Dual. Δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθον.

Plur. Δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶνται.

ADNOTATIO.

Quidam censent Atticè ita flecti, scilicet ω, ubique retento: Communiter tamen retineri ι, in secunda, & tertia persona singulari, & duali, & in secunda plurali, ut δεδηλῆ, ῆται: ῆσθον, ῆσθον, ῆσθε; sed vix ullo Scriptoris veteris testimonio quicquam probari potest. Lascaris certè, & alii Grammatici ω, ubique retinendum esse significant.

Aoristus primus:

ἐὰν δηλωθῶ, &c. si declaratus ero, *vel* fuero, *s'io sarò dichiarato, &c.*

Infinitivi præsens, & imperf:

Δηλόεσθαι, οῦσθαι, declarari, *esser dichiarato.*

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδηλῶσθαι, declaratum esse, *esser stato dichiarato.* *Aoristus primus.*

Δηλωθῆναι, declaratum fuisse, &c. *esser stato dichiarato, &c.*

Futurum primum.

Δηλοθήσεσθαι, declaratū iri, *dover esser dichiarato.*

Pau-

Paulò post futurum.

Δεδηλώσεσθαι, mox declaratum iri, *dover eßer di quì à poco dichiarato.*

Participii præsens, & imperf.

ὁ δηλούμενος, ὑμένος, τῦ δηλουμένυ, υμένυ, qui declaratur, *vel* declarabatur.

ἡ δηλουμένη, υμένη: τῆς δηλουμένης, υμένης, quæ declaratur, &c.

τὸ δηλούμενον, ὑμενον: τῦ δηλουμένυ, υμένυ, quod declaratur, &c.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδηλωμένος, ut τετυμμένος, declaratus.

Aoristus primus.

ὁ δηλωθεὶς, idem, ut τυφθεὶς.

Futurum primum.

ὁ δηλωθησόμενος, declarandus, ut τυφθησόμενος. *Paulò post futurum.*

Δεδηλωσόμενος, ut τετυψόμενος.

VERBUM MEDIUM.

Indicativi præsens.

Sing. Δηλοῦμαι, ῶμαι: δηλοῖ, οῖ: δηλοῦται, ῶται: declaror, &c.

Dual. Δηλοόμεθον, ώμεθον, δηλόεσθον, ῶσθεν: δηλόεσθον, ῶσθον. (ῶνται.

Pl. Δηλοόμεθα, ώμεθα: δηλόεσθε. ωσθε, δηλόονται,

Imperfectum.

Sing. ἐδηλοόμην, ώμην: ἐδηλόυ, ῶ, ἐδηλόετο, ῶτο, declarabar, &c.

Dual. ἐδηλοόμεθον, ώμεθον, ἐδηλόεσθον, ῶσθον: ἐδηλοέσθην, ώσθην.

Plur. ἐδηλοόμεθα, ώμεθα, ἐδηλόεσθε, ῶσθε, ἐδηλόοντο, ῶντο.

Aoristus primus.

ἐδήλωσα ώμην, ut ἐτυψάμην.

Futurum primum.

δηλώσομαι, ut τύψομαι.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δηλόυ, δηλῶ: δηλοέσθω, ῶσθω.

Dual. Δηλόεσθον, ῶσθον, δηλοέσθων, ώσθων.

Plur. Δηλόεσθε, ῶσθε: δηλοέσθωσαν, ώσθωσαν.

Aoristus primus.

Δήλωσαι, δηλωσάσθω, ut τύψαι.

Optativi præsens, & imperf.

Si. εἴθε δηλοοίμην, οίμην: δηλόοιο, οῖο: δηλόοιτο, οῖτο. Dual.

Dual. Δηλοοίμεθον, οίμεθον: δηλόοισθον, οῖσθον: δηλοοίσθην, οίσθην.

Plur. Δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε: δηλόοιντο, οῖντο.

Aoristus primus.

εἴθε δηλωσαίμην, ut τυψαίμην.

Futurum primum.

εἴθε δηλωσοίμην, ut τυψοίμην.

Conjunctivi, præsens, & imperf.

Si. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι, δηλόῃ, ῷ: δηλόηται, ῶται.

Dual. Δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον: δηλώησθον, ῶσθον,

Pl. Δηλοώμεθα, ώμεθα: δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.

Aoristus primus.

Δηλώσωμαι, ut τύψωμαι.

Infinitivi præsens, & imperf.

Δηλόεσθε, ῆσθαι.

Aoristus primus.

Δηλώσασθαι.

Perfectum.

Δεδηλῶσθαι.

Futurum primum.

Δηλώσεσθαι.

Participii præsens, & imperf.

ὁ δηλούμενος, ούμενος: τοῦ δηλουμένου, ουμένου.

ἡ δηλουμένη, ουμένη: τῆς δηλουμένης, ουμένης.

τὸ δηλούμενον, ούμενον, τοῦ δηλουμένου, ουμένου.

Aoristus primus.

ὁ δηλωσάμενος, ut τυψάμενος.

Futurum primum.

ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

DE VERBIS IN MI.

CAPVT DECIMVM.

EX Verbis sextę Conjugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur verba desinentia in μι: ac pro numero vocalium figurativarum, ε, α, ο, υ, quatuor sunt Conjugationes, θέω, τίθημι pono: ςάω, ἵςημι, sto: δόω, δίδωμι, do: δεικνύω, δείκνυμι, ostendo.

2 For-

2 Formantur verba in μι, per reduplicationem, quæ duplex est. Altera propria, cum thematis consonans, vel tenuis loco aspiratæ cum jota brevi repetitur: τίθημι, τιθέω: δίδωμι, διδόω.

3 Altera impropria, cum jota dumtaxat prefigitur; quod fit, quando thema à vocali, aut ς inchoatur: ἵστημι, ἱστάω, ἵημι, ἱέω, mitto.

4 Cæterum ω mutatur in μι, & brevis characteristica in longam, ε, & α, in τίθημι, τιθέω, ἵστημι, ἱστάω, in ω, δίδωμι, διδόω.

5 Quarta Conjugatio caret reduplicatione: Idcirco ω tantùm in μι, convertitur, cæteris salvis; δείκνυμι, δείκνυω. υ, quod erat breve in Barytono, hìc censetur longum.

6 Reduplicatio, seu propria, seu impropria in solo Præsenti, & Imperfecto, per omnes tamen Modos, & in ipsis quoque Participiis invenitur.

Paradigma Primæ Conjugationis.

1 Fit hæc Conjugatio à Verbis in ἐω, Futurum in ήσω, Præteritum in κα. θέω, τίθημι: θήσω, τέθεικα: ἵω, ἵημι, mitto, dimitto, ἥσω, εἷκα.

Indicativi præsens.

Sing. Τίθημι, τίθης, τίθησι, pono, &c. *io pongo, &c.*

Dual. Τίθετον, τίθετον.

Plur. Τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι, & Ionicè, Τιθέᾶσι.

2 Tertia persona pluralis similis est Dativo plurali Participii, τιθέντος, τιθέντι, τιθέᾶσι.

3 Sic in Barytonis, Τύπτουσι, & in Fut. τύψουσι. Quocirca planè conveniunt cum dativis Participiorum ejusdē tēporis.

Imperfectum.

6 Sing. ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει, ponebam, &c. *io ponevo, &c.*

Dual. ἐτίθετον, ἐτιθέτην.

Plur. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.

Per-

Perfectum.

Τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, posui, &c. *hò io posto, &c.* ut Τέτυφα.

Pluſquam perfectum.

ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, posueram, *io haveva posto*, ut ἐτετύφειν.

Aoriſtus primus.

ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, posui, *io posi, & hò posto*, ut ἔτυψα.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. ἔθην, ἔθης, ἔθη, posui idem.
Dual. ἔθετον, ἐθέτην.
Plur. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab Imperfecto ablata reduplicatione, ἐτίθην, ἔθην.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. Τίθετι, τιθέτω, pone *poni tu, &c.*
Dual. Τίθετον, τιθέτων.
Plur. Τίθετε, τιθέτωσαν.

Fit à prima plurali Præſentis temporis, mutando, μεν, in θι: τίθεμεν, τίθετι; ubi τ, eſt propter præcedentem aſpiratam:

tam: ἵσαμεν. ἴσαδι δίδομεν, δίδοδι.

Præteritum perfectum. (*&c.*

Τέθεικε, τεθείκατον, posuerit, *posto bavrai tu,*

Aoristus primus.

Θῆκον, θηκάτω, &c. idem, sed inusitatus est. *Aoristus secundus.*

Si. Θές, θέτω, ponito tu, *vel* pones, *porrai*

Dual. Θέτον, θέτων. (*tu, &c.*

Plur. Θέτε, θέτωσαν.

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε τιθείην, τιθείης, τιθείη, utinam ponerem, *Dio voleße, ch'io poneßi, &c.*

Dual. Τιθείητον, τιθειήτην.

Plur. Τιθείμεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Fit ab imperfecto Indicativi, ablato augmento syllabico, & interposita Diphthongo, quæ contineat characteristicam Conjugationis, ἐτίδην, τιθείην, ἵσην, ἱσαίην, ἐδίδων, διδοίην.

Perfectum, & pluſquam perf.

εἴθε τεθείκοιμι, τεθείκοις: utinam posuerim, *vel* posuissem, ut Τετύφοιμι, *Dio voglia ch'*

ch'io babbia, ò haveſſi io poſto.

Aoriſtus primus.

Θείκαιμι, ut Τύψαιμι.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. εἴθε θείλω, θείης, θείη: utinam poſuerim, *Dio voglia, ch'io habbia poſto.*

Dual. Θείητον, θειήτλω.

Plur. Θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præſenti ablata reduplicatione, Τιθείλω, θείλω, quod hìc & ſuprà monuiſſe ſit ſatis. Omnes enim Aoriſti ſecundi formantur hoc modo.

Conjunctivi præſens, & imperf.

Sing. ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, ſi ponam, *vel* ſi ponerem, *s'io ponghi, ò poneſſi.*

Dual. Τιθῆτον, τιθῆτον.

Plur. Τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.

Perfectum, & pluſquam perf.

ἐὰν τεθείκω, ſi poſuerim, *vel* poſuiſſem, *s'io habbia, ò haveſs'io poſto.*

Aoriſtus primus.

ἐὰν θείκω, &c. ſi poſuero, &c. *s'io porrò, etc.*

Aoriſtus ſecundus.

ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ, ſi poſuero, *s'io porrò*.

Dual. θῆτον, θῆτον.

Plur. θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

Infinitivi præſens, & imperf.

τιθέναι, ponere, *porre*.

Perfectum, & pluſquam perf.

τεθεικέναι, poſuiſſe, *haver poſto*.

Aoriſtus primus.

θῆναι, poſuiſſe. *Aoriſtus ſecundus.*

θεῖναι, poſuiſſe. *Futurum primum.*

θήσειν, poſiturum eſſe, *dover ponere*.

Participii præſens, & imperf.

ὁ τιθεὶς, τοῦ τιθέντος, ponens, *vel* qui ponit, & ponebat, &c. *il ponẽte, ò colui che pone, etc.*

ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης, ponens, *vel* quæ ponit, &c. *la ponente, ò colei, che pone, etc.*

τὸ τιθέν, τοῦ τιθέντος, ponens, *vel* quod ponit, &c. *lo ponente, ò quello, che pone, &c.*

Perfectum, & pluſquam perf.

ὁ τεθεικὼς, κυῖα, κὸς, qui poſuit, quæ poſuit, quod poſuit, *colui c'hà poſto, colei c'hà po-*

posto, quello chà posto.

Aoristus primus.

ὁ Θήκας, θήκασα, τὸ θῆκαν, idem.

Aoristus secundus.

ὁ Θεὶς, τῆ θέντος: ἡ θεῖσα, τῆς θείσης: τὸ θὲν, τῆ θέντος, idem. *Futurum primum.*

ὁ Θήσων, ἡ θήσουσα, τὸ θῆσον, positurus, positura, positurum, *colui che porrà, colei che porrà, quello che porrà.*

PARADIGMA VERBI PASSIVI.

Indicativi praesens.

Si. Τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, ponor, *io son posto.*

Dual. Τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον.

Plur. Τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Imperfectum.

Sing. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο, ponebar, *io ero posto.*

Dual. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.

Plur. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Perfectum.

Sin. Τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται, positus sum, *io fui posto.*

Dual.

Dual. Τεθείμεθον, τέθειδον, τέθειδον.

Plur. Τεθείμεθα, τέθειδε, τέθειπαι.

Pluſquam perfectum.

ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, poſitus eram, *vel* fueram, *io eroſtato poſto.*

Aoriſtus primus.

ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη, poſitus fui, ut ἐτύφθην. Penultima Aoriſti primi corripitur, à Τέθειται, ἐτέθην, abjecta ſubjunctiva: θ, quoq; præteriti vertitur in tenuem τ. Aoriſto ſecundo carent verba paſſiva.

Futurum primum.

Τεθήσομαι, ponar, *io ſarò poſto.*

Paulò poſt futurum.

Τεθείσομαι, paulò poſt ponar, *di quì à poco ſarò poſto.*

Imperativi præſens, & imperfect.

S. Τίθεσο, τιθέσθω, ponere, &c. *ſii poſto tu,* &c.

Dual. Τίθεσθον, τιθέσθων.

Plur. Τίθεσθε, τιθέσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τέθεισο, τεθείσθω, poſitus ſis, *vel*, fueris, &c. *ſii,*

fii, ò ſarai poſto tu, &c.

Aoriſtus primus.

Τέθητι, τεθήτω, ponitor, *vel* poneris, &c.

Optativi præſens, & imperf.

Si. εἴθε τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο: utinam ponerer, &c.

Dual. Τιθείμεθον, τιθεῖθον, τιθείσθην.

Plur. Τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sing. εἴθε τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο: utinam poſitus fuerim, *vel* fuiſſem.

Dual. Τεθείμεθον, τεθεῖθον, τεθείσθην.

Plur. Τεθείμεθα, τεθεῖσθε, τεθεῖντο.

Aoriſtus primus.

Τεθείην, τεθείης, τεθείη, utinam poſitus ſim, *vel* fuerim. *Futurum primum.*

Τεθησοίμην, utinam ponar.

Paulò poſt futurum.

Τεθεισοίμην, utinam mox ponar.

Conjunctivi præſens, & imperf.

Sin. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται, ſi ponar, *vel* ponerer.

Dual.

Dual. Τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.

Plur. Τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sing. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται, ſi poſitus fuerim, *vel* fuiſſem.

Dual. Τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.

Plur. Τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Aoriſtus primus.

ἐὰν τεθῶ, τεθῆς, τεθῆ; ſi poſitus fuero.

Infinitivi præſens, & Imperf.

Τίθεσθαι, poni.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τεθεῖσθαι, poſitum eſſe.

Aoriſtus primus.

Τεθῆναι, idem.

Futurum primum.

Τεθήσεσθαι, poſitum iri.

Paulò poſt futurum.

Τεθείσεσθαι, idem.

Participii præſens, & imperf.

τιθέμενος, τὸ τιθεμένου, qui ponitur, *vel* ponebatur.

ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης, quæ ponitur, *vel* ponebatur.

τὸ τιθέμενον, τῷ τιθεμένῳ, quod ponitur, *vel* ponebatur.

Perfectum, & pluſquam perf.

Τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον, poſitus.

Aoriſtus primus.

Τεθείς, τεθεῖσα, τεθέν, idem.

Futurum primum.

Τεθησόμενος, τεθησομένη, τεθησόμενον, ponendus. *Paulò poſt futurum.*

Τεθεισόμενος, τεθεισομένη, τεθεισόμενον, mox ponendus.

VERBUM MEDIUM.

1 Præſens & Imperfectum conveniunt cum Paſſivis.

Perfectum, & Pluſquam perfectum, & Futurum ſecundum tùm demum hic quærenda ſunt, cùm verba circumflexa, à quibus Verba in μι, formantur, prædicta tempora habuerint.

2 Restant ergo tria tantùm tempora, Aoristus primus, Futurum primum, & Aoristus secundus.

Aoristus primus.

ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο, ut ἐτυψάμην: Sed vix ullus est ejus usus, maximè extra Indicativum, ut suprà etiam de Activo Aoristo primo. Si quis tamen formare velit reliqua tempora faciat id juxta Regulas Barytonorū.

Imperativus, θῆκαι, θηκάσθω.
Optativus, θηκαίμην.
Conjunctivus, θήκωμαι.
Infinitivus, θήκασθαι.
Participium, θηκάμενος.

Futurum primum.

Indicativus, θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, ponā.
Optativus, θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο, utinam ponam.
Infinitivus, θήσεσθαι, positurum esse.
Participium, θησόμενος, θησομένη, θησόμενον, positurus.

Ae-

Aoristus secundus Indicativi.

Sing. ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο, posui.
Dual. ἐθέμεθον, ἐθέσθον, ἐθέσθην.
Plur. ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

3 Fit ab Imperfecto Passivo, ablata reduplicatione, idque in omnibus Modis: ἐτιθέμην, τίθεμαι: τίθεσο, θέσο.

Aoristus secundus Imperativi.

Sing. θέσο, θέσθω, pone, *vel* posueris
Dual. θέσθον, θέσθων.
Plur. θέσθε, θέσθωσαν.

Aoristus secundus Optativi.

Sin. εἴθε θείμην, θεῖο, θεῖτο, utinam posue-
Dual. θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην. (rim.
Plur. θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Aoristus secundus Conjunctivi.

Sing. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται, si posuerim, *vel* posuero.
Dual. θώμεθον, θῆσθον, θῆσθην.
Plur. θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

Aoristus secundus Infinitivi.

Θέσθαι, ponere, *vel* posuisse.

Aoriſtus ſecundus Participii.

Θέμενος, θεμένη, θέμενον, qui poſuit.

Paradigma ſecundæ Conjugationis.

Verborum in μι.

1 Continēt hæc Conjugatio Verba in μι, facta ex Verbis in άω, Futurū in ήσω, Præteritum εκα: ςάω, ἵςημι, ςήσω, ἕςακα.

Indicativi præſens.

Sing. ἵςημι, ἵςης, ἵςησι, ſiſto, vel ſtatuo.
Dual. ἵςατον, ἵςατον.
Plur. ἵςαμεν, ἵςατε, ἱςᾶσι.

Imperfectum.

Sing. ἵςην, ἵςης, ἵςη.
Dual. ἵςατον, ἱςάτην.
Plur. ἵςαμεν, ἵςατε, ἵςασαν.

Perfectum.

ἕςακα, ἕςακας, ἕςακε, ſteti, ut τέτυφα, &c.

2 Ἕςακα, per α, pro ἕςηκα, à Futuro ςήσω, ſervat autem ε, aſperum ſpiritum præſentis, ἵςημι, ἕςακα.

Præteritum pluſquam perf.

ἑςάκειν, ἑςάκης, ſteteram, &c.

Ao-

Aoriſtus primus.

ἔϛησα, ſteti.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. ἔϛλω, ἔϛης, ἔϛη, idem.
Dual. ἔϛητον, ἐϛήτλω.
Plur. ἔϛημεν, ἔϛητε, ἔϛησαν.

Futurum primum.

Στήσω, ϛήσεις, ϛήσει.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. ἴϛαθι, ἱϛάτω.
Dual. ἴϛατον, ἱϛάτων.
Plur. ἴϛατε, ἱϛάτωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

ἕϛακε, ἱϛακέτω.

Aoriſtus primus.

Στῆσον, ϛησάτω.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. Στῆθι, ϛήτω.
Dual. Στῆτον, ϛήτων.
Plur. Στῆτε, ϛήτωσαν.

Optativi præſens, & imperf.

Sing. εἴθε ἱϛαίλω, ἱϛαίης, ἱϛαίη.

Dual. ἱςαίητον, ἱςαίητην.

Plur. ἱςαίημεν, ἱςαίητε, ἱςαίησαν.

Perfectum, & plusquam perf.

ἑςάκοιμι, ἑςάκοις.

Aoristus primus.

Στήσαιμι.

Sing. εἴθε ςαίλω, ςαίης, ςαίη.

Dual. Σταίητον, ςαιήτην.

Plur. Σταίημεν, ςαίητε, ςαίησαν.

Futurum primum.

Στήσοιμι. *Aoristus secundus.*

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν ἱςῶ, ἱςᾷς, ἱςᾷ.

Dual. ἱςᾶτον, ἱςᾶτον.

Plur. ἱςῶμεν, ἱςᾶτε, ἱςῶσι.

Perfectum, & plusquam perf.

ἐὰν ἑςάκω, κῃς, κῃ.

Aoristus primus.

ἐὰν ςήσω, *Aoristus secundus.*

Sing. ἐὰν ςῶ, ςῇς, ςῇ.

Dual. Στῆτον, ςῆτον.

Plur. Στῶμεν, ςῆτε, ςῶσι.

In-

Infinitivi præsens, & imperf.

ἱςάναι, *stare.* *Præter, perfect.*

ἑςακέναι, stetisse.

Aoristus primus.

Στῆσαι, idem.

Aoristus Secundus:

Στῆναι, idem. *Futurum primum:*

Στήσειν, statutum esse.

Participii præsens, & imperf.

ὁ ἱςὰς, ἱςάντος, ἡ ἱςᾶσα, ἱςάσης: τὸ ἱςὰν, ἱςάντος.

Perfectum, & plusquam perf.

ἑςακὼς, ἑςακυῖα, ἑςακὸς.

Aoristus primus.

ςήσας, ςήσασα, ςήσαν.

Aoristus secundus.

ὁ ςὰς, ςάντος: ἡ ςᾶσα, ςάσης: τὸ ςὰν, ςάντος.

Futurum primum.

Στήσων, ςήσουσα, ςῆσον.

VERBUM PASSIVUM

Indicativi præsens.

Sing. ἵςαμαι, ἵςασαι, ἵςαται.

Dual. ἱςάμεθον, ἵςασθον, ἵςασθον.

Plur. ἱσάμεθα, ἵστε, ἵστασι.

Imperfectum.

Sing. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
Dual. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
Plur. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστατο.

Perfectum.

ἕστημαι, ἕστασαι, ἕστηται.

Pluſquam Perfectum.

ἱστάμην, ἕστασο, ἕστατο.

Aoriſtus primus. ἱστάθην.

Futurum primum.

Σταθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

ἱστάσομαι.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. ἵστασο, ἱστάσθω.
Dual. ἵστασθον, ἱστάσθων.
Plur. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

ἕστασο, ἑστάσθω.

Aoriſtus primus.

Στάθητι, σταθήτω.

Opta-

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴδε ἱσταίμην, ἱσταῖο, αἶτο.
Dual. ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην.
Plur. ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. εἴδε ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο.
Dual. ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην.
Plur. ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.

Aoristus primus.

Σταθείην, σταθείης, σταθείη.

Futurum primum.

Σταθησοίμην.

Paulò post futurum.

ἑστασοίμην.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν ἵστῶμαι, ἵστᾷ, ἵστᾶται.
Dual. ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον.
Plur. ἱστώμεθα, ἵστᾶσθε, ἱστῶνται.

Perfectum, & plusquam perf.

Sing. ἐὰν ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται.
Dual. ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον.
Plur. ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται.

Ao-

Aoristus primus.

ἐὰν σταθῶ, σταθῇς, σταθῇ.

Infinitivi præsens, & imperf.

ἵστασθαι.

Perfectum, & plusquam perf.

ἑστάσθαι.

Aoristus primus.

Σταθῆναι.

Futurum primum.

Σταθήσεσθαι.

Paulò post futurum.

ἑστάσεσθαι.

Participii præsens, & imperf.

ἱστάμενος, ἱσταμένη, ἱστάμενον.

Perfectum, & plusquam perf.

ἑσταμώς, ἑσταμυῖα, ἑστάμενον.

Aoristus primus.

Σταθεὶς, σταθεῖσα, σταθέν.

Futurum primum.

Σταθησόμενος, μένη, όμενον.

Paulò post futurum.

ἑστασόμενος, μένη, όμενον.

VER-

VERBVM MEDIVM.

1 Tria hujus Verbi tempora formare licet: Aoristum primum, Futurum primum, & Aoristum secundum.

2 *Aorist.* 1. Indicat. sic habet, ἐστησάμην, Imperat. Στῆσαι, στησάσθω. Optat. Στησαίμην. Conjunct. Στήσωμαι. Infinit. Στήσασθαι, Partic. Στησάμενος.

Futuri 1. sunt tempora, Στήσομαι. Optat. Στησοίμην. Infinit. Στήσεσθαι. Partic. Στησόμενος.

Aorist. 2. Indic. Sin. ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο. Dual. ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην. Plur. ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

Vix est usitatum hoc tempus, minimè vero extra Indicativum, Στάσο, στάμην, στῶμαι: στάσθαι, στάμενος.

Paradigma tertiæ Conjugationis Verborum in μι.

1 Continet hæc Conjugatio Verba

in

in μι facta ex circumflexis in όω, Futurum ώσω, Præteritum, ωκα. Δόω, δίδωμι, do Δώσω, dabo: Δέδωκα, δέδι.

Indicativi præsens.

Sing. Δίδωμι, δίδως, δίδωσι, do.
Dual. Δίδοτον, δίδοτον.
Plu. Δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, Ionicè, διδόασι.

Imperfectum.

Sing. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω, dabam.
Dual. ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
Plur. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum.

Si. Δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi, ut τέτυφα.

Pluſquam perfectum.

ἐδεδώκειν, dederam.

Aoriſtus primus.

ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, dedi, ut ἔτυψα.

Aoriſtus ſecundus.

Sing. ἔδων, ἔδως, ἔδω, dedi.
Dual. ἔδοτον, ἐδότην.
Plur. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν,
Futurum primum, Δώσω, δώσεις, dabo.

Im-

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δίδοθι, διδότω, da.
Dual. Δίδοτον, διδότων.
Plur. Δίδοτε, διδότωσαν.

Præteritum perfectum.

Δέδωκε, δεδωκέτω, dederis.

Aoristus primus.

Δῶκον, δωκάτω, inusitatus.

Aoristus secundus.

Sing. Δὸς, δότω.
Dual. Δότον, δότων.
Plur. Δότε, δότωσαν.

Optativi præsens, & imperf.

Si. εἴθε διδοίην, διδοίης, διδοίη, utinam darē.
Dual. Διδοίητον, διδοιήτην.
Plur. Διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδώκοιμι, utinam dederim, *vel* dedissem, *Aoristus primus.*

Δώκαιμι.

Aoristus secundus.

Sing. εἴθε δοίην, δοίης, δοίη, utinā dederim.

Dual.

Dual. Δοίητον, δοιήτην.
Plur. Δοίημεν, δοίητε, δοίησαν.
Atticè, Δῴην, δῴης, δῴη.

Futurum primum.

Δώσοιμι, utinam dem.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Si. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ, si dem, vel, darem.
Dual. Διδῶτον, διδῶτον.
Plur. Διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδώκω, δεδώκης, δεδώκη, si dederim, vel dedissem.

Aoristus primus.

ἐὰν δώκω, δώκης, δώκη.

Aoristus secundus.

Sing. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ, si dedero.
Dual. Δῶτον, δῶτον.
Plur. Δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

Infinitivi præsens, & imperf.

Διδόναι, dare.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδωκέναι, dedisse.

Ao-

Aoristus primus, Δῶκα.
Aoristus secundus, Δοῦναι.

Futurum primum.

Δώσειν, daturum.

Participii præsens, & imperfectum.

ὁ δίδους, δίδοντος. qui dat, *vel*, dabat: ἡ δίδοῦσα, δίδούσης, quæ dat, *vel* dabat: τὸ δίδον, δίδόντος, quod dat, *vel* dabat.

Perfectum, & plusquam perf.

Δεδωκώς, qui dedit, &c.

Aoristus primus.

ὁ δώκας, ἡ δώκασα, τὸ δῶκαν, idem.

Futurum primum.

ὁ δώσων, ἡ δώσουσα, τὸ δῶσον, daturus, datura daturum.

Aoristus secundus.

ὁ δοὺς, τοῦ δόντος: ἡ δοῦσα, τῆς δούσης: τὸ δὸν, τοῦ δόντος, qui dedit.

VERBI PASSIVI.

Indicativi præsens.

Sing. Δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, tribuor.
Dual. Διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.

Plur.

Plur. Διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

Imperfectum.

Sing. ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο, dabar.
Dual. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
Plur. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum.

Δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται, datus sum.

Pluſquam perfectum.

ἐδεδόμην, datus eram.

Aoriſtus primus.

ἐδόθην, datus ſum. *Futurum primum.* Δοθήσομαι, dabor. *Paulò poſt futurum.* δεδόσωμαι.

Imperativi præſens, & imperf.

Sing. Δίδοσο, διδόσθω, dare, &c.
Dual. Δίδοσθον, διδόσθων.
Plur. Δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Perfectum, & pluſquam perf.

Sin. Δέδοσο, δεδόσθω, datus ſis, *vel* fueris.
Dual. Δέδοσθον, δεδόσθων.
Plur. Δέδοσθε, δεδόσθωσαν.

Aoriſtus 1. Δόθητι, δοθήτω, dare, *vel* dator.

Opta-

Optativi præsens, & imperf.

Sing. εἴθε διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο, utinam darer, &c.

Dual. Διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.

Plur. Διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.

Perfectum, & pluſquam perf.

Δεδοίμην, δεδοῖο, utinam datus fuerim, *vel* fuiſſem.

Aoriſtus primus.

εἴθε δοθείην, δοθείης, utinam datus fuerim.

Futurum primum.

εἴθε δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτο, utinam darer. *Paulò poſt futurum.*

εἴθε δεδόσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο, utinam mox darer, &c.

Conjunctivi præsens, & imperf.

Sing. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται, ſi darer.

Dual. Διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.

Plur. Διδώμεθα διδῶσθαι, διδῶνται.

Perfectum, & pluſquam perf.

Δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται, ſi datus fuerim, *vel* fuiſſem.

Aoriſtus primus.

ἐὰν δοθῶ, ῇς, ῇ, ſi datus fuero.

Infinitivi præſens, & imperf.

Δίδοσθαι, dari.

Perfectum, & pluſquam perf.

Δεδόσθαι, datum eſſe.

Aoriſtus primus.

Δοθῆναι, datum eſſe.

Futurum primum.

Δοθήσεσθαι, datum iri.

Paulò poſt futurum.

Δεδόσεσθαι, mox datum iri.

Participii præſens, & imperf.

ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον, qui dabatur, *vel* dabatur.

Perfectum, & pluſquam perf.

Δεδομένος, δεδομένη, δεδομένον, datus.

Aoriſtus primus.

δοθείς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθέν: idem.

Futurum primum.

Δοθησόμενος, δοθησομένη, δοθησόμενον, dandus.

VERBI MEDII.

Aoristus primus.

ἐδωκάμην, parùm usitatus.

Aoristus verò secundus sic inflectitur.

Indicat. Si. ἔδόμην, ἔδοσο, ἔδοτο, dedi.

Dual. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.

Plur. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Imperat. Sing. Δόσο, δόσθω, dederis.

Dual. Δόσθον, δόσθων.

Plur. Δόσθε, δόσθωσαν.

Opt. Si. εἴθε δοίμην, οῖο, δοῖτο, utinã dederim.

Dual. Δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.

Plur. Δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Conjun. Si. ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται, si dedero.

Dual. Δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

Plur, Δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infiniti Vi.

Δόσθαι, dedisse.

Participii.

Δόμενος, δομένη, δόμενον, qui dedit.

Futurum primum per omnes modos.

Δώσομαι, dabo: δωσοίμην, δώσεσθαι, δωσόμενος.

Paradigma quartæ Conjugationis.

Verborum in μι.

Continet hæc Conjugatio Verba in μι, facta à Verbis in υω, δεικνυω, δεικνυμι.

VERBI ACTIVI.

Indicativi præsens.

Sing. Δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι, oſtendo.
Dual. Δείκνυτον, δείκνυτον.
Plur. Δεικνυμεν, δείκνυτε, δεικνῦσι.
Imp. Si. ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ, oſtendebã.
Dual. ἐδείκνυτον, ἐδεικνύτην.
Plur. ἐδείκνυμεν, ἐδείκνυτε, ἐδείκνυσαν.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δείκνυθι, δεικνύτω, oſtende.
Dual. Δείκνυτον, δεικνύτων.
Plur. Δείκνυτε, δυκνύτωσαν.
Infini. præsens, & imp. Δεικνῦναι, oſtendere.

Participii præsens, & imperf.

ὁ δεικνὺς, τοῦ δεικνύντος, oſtendens, *vel* qui oſtendit, & oſtendebat.
ἡ δεικνῦσα, τῆς δεικνύσης, quæ, &c.
τὸ δεικνύν, τοῦ δεικνύντος, quod, &c.

VER-

VERBI PASSIVI.

Indicativi præsens.

Si. Δείκνυμαι, δείκνυσαι, δείκνυται, ostendor.
Dual. Δεικνύμεθον, δείκνυσθον, δείκνυσθον.
Plur. Δεικνύμεθα, δείκνυσθε, δείκνυνται.

Imperfectum.

S. ἐδεικνύμην, ἐδείκνυσο, ἐδείκνυτο, ostendebar.
Dual. ἐδεικνύμεθον, ἐδείκνυσθον, ἐδεικνύσθην.
Plur. ἐδεικνύμεθα, ἐδείκνυσθε, ἐδείκνυντο.

Imperativi præsens, & imperf.

Sing. Δείκνυσο, δεικνύσθω, ostendere.
Dual. Δείκνυσθον, δεικνύσθων.
Plur. Δείκνυσθε, δεικνύσθωσαν.

Infinitivi præsens, & imperf.

Δείκνυσθαι, ostendi.

Participii præsens, & imperf.

ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνυμένη, τὸ δεικνύμενον, qui ostenditur, *vel* ostendebatur, &c.

ADNOTATIO.

Reliqua tempora desiderantur in his Verbis: De quibus plura in primo Libro Grammaticæ.

EXEMPLA Omnium Conjugationum.

PRIMÆ.

Τρίβω, tero. Τρέφω, nutrio.
Γράφω, ſcribo. Τρέπω, verto.
Τέρπω, delecto. Θάπτω, ſepelio.
Πέμπω, mitto. Κρύπτω, abſcondo.
Βλέπω, video.

SECUNDÆ.

Λέγω, dico. Βρέχω, rigo.
Ἄγω, duco, ago. Λήγω, ceſſo.
Φεύγω, fugio. Ἔχω, habeo.
Τρέχω, curro. Πλέκω, plico.
Ψέγω, vitupero. Τίκτω, pario.

TERTIÆ.

Ἄιδω, cano. Ἀνύτω, perficio.
Πλήθω, impleo. Καθεύδω, dormio.
Πείθω, perſuadeo. Δείδω, timeo.
Κεύθω, occulto.

QUAR-

QUARTÆ.

Πειράζω, tento.
Ἁγιάζω, ſanctifico.
Ὑβρίζω, injuria afficio.
Ὁρίζω, finio.
Κηρύττω, prædico.
Τάττω, ordino.
Πλάττω, fingo.
Παίζω, ludo.

QUINTÆ.

Στέλλω, mitto.
Ἀνατέλλω, orior.
Ἀγγέλλω, nuncio.
Νέμω, diſtribuo.
Δέμω, ædifico.
Κείνω, judico.
Κλίνω, reclino.
Σπείρω, ſero.

SEXTÆ.

Τίω, honoro.
Λύω, ſolvo.
Πτύω, ſpuo.
Κωλύω, prohibeo.
Πιστεύω, credo.
Ἀληθεύω, verũ dico.
Νομεύω, paſco.
Ἀγοράω, concionor.

EXEMPLA Conjugationum Circumflexarum.

PRIMÆ.

Τελέω, finio, perficio.
Ποιέω, facio.
Πονέω, laboro.
Κινέω, moveo.
Καλέω, voco. (cio.
Αδικέω, injuria affi-

SECUNDÆ.

Γελάω, rideo.
Βοάω, clamo.
Οράω, video.
Ερωτάω, interrogo.
Νικάω, vinco.
Πλανάω, erro.

TERTIÆ.

Χρυσόω, inauro.
Ομόω, juro.
Πληρόω, impleo.
Τυφλόω, excæco.
Αυτρόω, libero.
Κληρόω, sortior.
Βεβαιόω, firmo.
Ορθόω, dirigo.

EXEM-

EXEMPLA Conjugationum in μι.

PRIMÆ.

Ἵημι, mitto.
Ἀφίημι, dimitto
Ἐξίημι, emitto.
Διέξειμι, enarro, & quædã Poetica, ut
Δίζημι, requiro.

SECUNDÆ.

Τλῆμι, tolero.
Πίμπρημι, uro.
Ἵπτημι, volo, as.
Βίβημι, vado.
Δάμνημι, domo.
ferè Poetica.

TERTIÆ.

Γνῶμι, cognosco.
Ἅλωμι, capio.
Βιῶμι, vivo, & alia
huiusmodi fermè inusitata.

QVARTÆ.

Ζεύγνυμι, jungo.
Πήγνυμι, pango.
Ἄγνυμι, frango.
Ἀπόλλυμι, perdo.
Ῥώννυμι, valeo.

DE

DE ADVERBIO Conjunctione, & Præpositione.

CAPUT UNDECIMUM.

Pro media Classe.

ADMONITIO.

Hoc Caput non videtur à Tyronibus ediscendum.

ADverbiorum tot sunt species, & significationes, quot apud Latinos; imò plures, cum Græci Interjectiones Adverbiis annumerent; εὖ, eu: ἰὼ: io: εὖγε, euge: quod Latini non faciunt. Facilè autem ex significatione colliget quis, quonam Adverbium, quod occurrit, referendum sit; utrum videlicet ad temporis Adverbia, ut νῦν, nunc: τότε, tunc: χθές, heri: σήμερον, hodie: αὔριον, cras: μετάυριον, perendiè: An qualitatis, ut εὖ, benè:

benè: καλῶς, pulchrè: ὀρθῶς, rectè: σοφῶς, sapienter: δικαίως, justè: ἀληθῶς, verè: An quantitatis, ut δίς, bis: τρὶς, ter: τετράκις, quater: πεντάκις, quinquies: πολλάκις, sæpè: An loci, ut ἐνταῦθα, hic: δεῦρο, huc: ἐκεῖθεν, illinc; & sic de cæteris. Itaque operæ precium non est longos Adverbiorum catalogos pueris ediscendos proponere.

2 Conjunctionum apud Græcos tot sunt genera, quot apud Latinos; quod Juventuti hoc loco indicare sit satis.

1 Præpositiones enumerantur in universum octodecim: Sex Monosyllabæ, ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ, vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.

2 Duodecim Disyllabæ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, ἀμφὶ, περὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ.

Κεφάλαιον, ιβ'.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομάσου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλείασου. Γενηθήτω τὸ θέλημάσου, ὡς ἐν Οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Ἀσπασμὸς τοῦ Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην.

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

ΧΑῖρε Μαρία κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία Μῆτερ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμ-

CATECHESIS CHRISTIANA.

CAPUT DUODECIMUM.

ORATIO DOMINICALIS.

PAter noſter, qui es in Cęlis. Sanctificetur Nomen tuum. Adveniat Regnum tuum. Fiat voluntas tua, ſicut in Cœlo, & in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos à malo. Amen.

Salutatio Angelica ad Sanctiſſimam VIRGINEM.

AVe Maria gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Ieſus. Sancta Maria Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis noſtræ, Amen.

Σύμβολον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, κτίστην Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, τὸν μονογενῆ Κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανούς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικήν, Ἁγίων κοινωνίαν.

Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Δεκά-

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, factorem Cœli, & Terræ.
Et in Iesum Christum Filium ejus unicum Dominum nostrum.
Qui conceptus est de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine.
Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, & sepultus.
Descendit ad Inferos, tertia die resurrexit à mortuis.
Ascendit ad Cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis.
Inde venturus est judicare vivos, & mortuos.
Credo in Spiritum Sanctum.
Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem.
Remissionem peccatorum.
Carnis resurrectionem.
Et vitam æternam. Amen.

Δεκάλογος, ἤ δέκα Ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.

α΄. ΕΓώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι, πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ προσκυνήσεις αὐτῷ.

β΄. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ καθαρίσει ὁ Κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

γ΄. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν.

δ΄. Τίμα τὸν Πατέρα σου, καὶ τὴν Μητέρα σου, ἵνα γένῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

ε΄. Οὐ φονεύσεις.

ς΄. Οὐ μοιχεύσεις.

ζ΄. Οὐ κλέψεις.

η΄. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

θ΄. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

ι΄. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸν ἐπίζυγον αὐτοῦ,

Ἄσμα

Decalogus, vel decem Præcepta Dei.

1 EGo sum Domin. Deus tuus: non habebis Deos alienos præter me. Non facies tibi simulacrum, ut adores illud.

2 Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum: nec enim insontem habebit Dominus eum, qui assumpserit nomen ejus in vanum.

3 Memento ut diē Sabbati sanctifices.

4 Honora Patrem tuum, & Matrem tuam, ut sis longævus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit.

5 Non occides. 6 Non mœchaberis.

7 Non furtum facies.

8 Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium.

9 Non concupisces uxorē proximi tui.

10 Non concupisces domum, non agrum ejus, non servum ejus, nō ancillam ejus, non bovem ejus, non asinū ejus, nō universa, quę illius sūt.

Ἄσμα τῆς Ἁγιωτάτης ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ Ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν, τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε Δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.

Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν. τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄσμα

MAgnificat anima mea Dominũ. Et exultavit ſpiritus meus, in Deo ſalutari meo.

Quia reſpexit humilitatem Ancillæ ſuæ: Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus.

Et miſericordia ejus à progenie in progenies, timentibus eum.

Fecit potentiam in brachio ſuo, diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depoſuit potentes de ſede, & exaltavit humiles.

Eſurientes implevit bonis, & divites dimiſit inanes.

Suſcepit Iſrael puerum ſuum, recordatus miſericordiæ ſuæ.

Sicut locutus eſt ad Patres noſtros, Abraham, & ſemini ejus in ſecula.

Ἄσμα τῦ Συμεῶνος.

ΝΥ̃ν ἀπολύεις τὸν δῦλόνσε, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμάσε σὺ εἰρήνη.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοίμου τὸ σωτηρίονσε.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦσου Ἰσραήλ.

Ἄσμα τῦ Ζαχαρίε.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν σὺ τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τῦ παιδὸς αὐτῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισόντων ἡμᾶς.

Ποιή-

Canticum Simeonis.

NUnc dimittis ſervum tuum Domine, ſecundū verbū tuū in pace.

Quia viderunt oculi mei ſalutare tuum.

Quod paraſti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Iſrael.

Canticum Zachariæ.

BEnedictus Dominus Deus Iſrael, quia viſitavit, & fecit redemptionem plebis ſuæ.

Et erexit cornu ſalutis nobis, in domo David pueri ſui.

Sicut locutus eſt per os Sanctorum, qui à ſeculo ſunt Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis noſtris, & de manu omnium, qui oderunt nos.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι Διαθήκης Ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ, τὸν Πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ Δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad Abraham, patrem nostrum, daturū se nobis.

Ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi.

In sanctitate & justitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus, in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his, qui in tenebris & in umbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Hymnus ad Sãct. V.

MARIAM.

SAlve Regina, Mater misericordię vita, dulcedo, & spes nostra salve. Ad te clamamus exules filii Evę. Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrymarum valle. Eja ergo, Advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos cõverte; & Iesũ benedictũ fructũ ventris tui nobis, post hoc exilium, ostende. O clemens, ò pia, ò dulcis virgo Mar.

Ὕμνος πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Παρθένον.

ΜΑΡΙΑΜ.

Χαῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τῶ κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ, Σωτήρος ἡμῶν, τοὺς σῶν πλάγχνους ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπιστρέψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ἐξορείαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον, ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα Παρθένε Μαρία.

Ἄλλος

Ἄλλος.

Χαῖρε πόντιε ἀστὴρ, Θεοῦ Μῆτερ ἱερὰ, Καὶ Ἀειπάρθενε, Μάκαρ πόλου πύλη.

Σχοῦσα κεῖνο χαῖρε, Γαβριὴλος χείλεϊ, Δὸς ἡμῖν εἰρήνην, Τρέψασ' Εὕας κλῆσιν.

Λύε δέσμ' ἐνόχοις, Φῶς τυφλοῖς παράσχε. Κακὰ ἡμῶν εἶργε. Χρηστὰ παίτει.

Δεῖξόσε Μητέρα. Λιτὰς φόρεσε λαβὴ, Ὑπὲρ ἡμῶν Υἱὸς, Ὃν λαὸς σὸς καλεῖσθαι.

Κόρη ἐξαίρετε. Ἐν πάσαις πρεσβεῖα, Ἡμᾶς ἀνεγκλήτους. Πράους ποίει χ' ἁγνούς.

Alius.

Ave maris ſtella, Dei Mater alma, Atq; ſemper virgo, Fœlix Cœli porta. Sumẽs illud Ave, Gabrielis ore. Funda nos in pace, Mutãs Evæ nomẽ.

Solve vincla reis, Profer lumẽ cęcis, Mala noſtra pelle, Bona cũcta poſce. Mõſtra te eſſe Matrẽ, Sumat per te preces, Qui pro nobi, natus, Tulit eſſe tuus. Virgo ſingularis, Inter omnes mitis, Nos culpis ſolutos, Mites fac & caſtos.

Vi-

Vitã præsta puram
Iter para tutum,
Vt videntes Iesũ,
Semper collætemur. Sit laus Deo Patri, Sũmo Christo decus, Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

Βίον καθάρισον
Τεῖβον ἀσφάλισον,
Ὡς ἰδόντες Ἰησῦν,
Ἀεὶ σωησθῶμεν.
Δόξα Θεῷ Πατρὶ,
Καὶ Υἱῷ τῷ κύδος,
Πνεύματι Ἁγίῳ,
Τειστὶ μία τιμή,
Ἀμήν.

Septem Sacramenta Catholicæ Ecclesiæ.

BAptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pœnitentia, Extrema unctio, Ordo, Matrimonium.

Ἑπτὰ Μυστήρια τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

ΒΑπτισμὸς, Σφραγισμὸς, Εὐχαριστία, Μετάνοια, Τελευταία Χρίσις, Χειροτονία, Συζυγία.

Virtutes Theologicæ.

FIdes, Spes, & Charitas.

Ἀρεταὶ Θεολογικαί.

ΠΊστις, Ἐλπὶς, καὶ Ἀγάπη.

Ἀρε-

εται Πρωτεύουσαι. *Virtutes Cardinales.*

Ρόνησις, Σωφροσύνη, Δικαιοσύνη, καὶ Ἀνδρεία.

PRudentia, Temperantia, Iustitia, & Fortitudo.

Δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Dona Spiritus Sancti.

Οφία, Σωσις. Βουλὴ, Ἰσχὺς, Γνῶσις, ἐβεια, καὶ Φόβος υείου.

SApientia, Intellectus, Consilium, Fortitudo, Scientia, Pietas, & Timor Domini.

Καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Fructus Spiritus Sancti.

Γάπη, Χαρὰ, Εἰρήνη, Ὑπομονὴ, Χρηστό- Ἀγαθωσύνη, Μακροθυμία, Πραότης, ις, Ἐγκράτεια, ότεια, Ἁγνεία.

CHaritas, Gaudium, Pax, Patientia, Benignitas, Bonitas, Longanimitas, Mansuetudo, Fides, Modestia, Cõtinentia, Castitas.

PRÆ-

PRÆCEPTA Charitatis.

DIliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.
Diliges proximum tuum ſicut teipſũ.

PRÆCEPTA Eccleſiæ.

1 STatutos Eccleſiæ feſtos dies, ab operibus ſervilibus abſtinendo, celebrare.
2 Sacrum Miſſæ officium reverenter audire.

Ε' ΝΤΟΛΑΙ τῆς Α'γάπης.

Α'Γαπήσεις Κῦ τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου.
Α'γαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Ε' ΝΤΟΛΑΙ τῆς Ἐκκλησίας.

α'. ΤΑ'ς τεταγμένας Ε'ορτὰς τῆς Ε'κκλησίας, τοῦ ἀπέρχεσθαι ἔργων τῶν λατρευτῶν, ἑορτάζειν.
β'. Τὴν Α'γίαν Λειτουργίαν ἐν ταῖς Ε'ορταῖς εὐλαβῶς ἀκούειν.

γ'.

γ'. Τῇ τεσσαρακοστῇ, τοῖς τῶν Ἑπτὰ χρόνοις τέσσαρσι, καὶ τοῖς Προεορτίοις, κατὰ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἔθος, νηστεύειν, καὶ τῇ ἕκτῃ, καὶ τῷ Σαββάτῳ τῶν κρεῶν ἀπέχεσθαι.

3 Quadragesima, quatuor Anni tẽporibus, et Vigiliis secundùm morem Ecclesiæ jejunare: et feria sexta, ac Sabbato à carnibus abstinere.

δ'. Τὰς ἁμαρτίας τῷ Ἱερεῖ ἐγκριθέντι ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὴν Ἁγιωτάτην Εὐχαριστίαν περὶ τὴν τοῦ Πάσχα Ἑορτὴν λαμβάνειν, καὶ τοῦτο τοὐλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους.

4 Peccata Sacerdoti approbato confiteri, et Sacrosanctam Eucharistiam circa festum Paschæ sumere idque saltem semel in anno.

ε. Ταῖς ἡμέραις ταῖς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀπηγορευμέναις τοὺς γάμους μὴ συντελεῖσαι.

5 Diebus ab Ecclesia interdictis nuptias non celebrare.

ΕΡΓΑ ΕΛΕΟΥΣ

Πνευματικά.

Διδάσκειν τὸν ἀγνοοῦντα.
Ἐλέγχειν τὸν ἁμαρτάνοντα.
Συμβουλεύειν τῷ ἀποροῦντι.
Παρακαλεῖν τὸν παλαιπωροῦντα.
Καρτερεῖν τὰς ἀδικίας.
Συγγινώσκειν τὸ παράπτωμα.
Προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ζώντων, θανόντων, καὶ διωκόντων.

ΣΩΜΑΤΙΚΑ.

Σιτίζειν τὸν πεινῶντα.
Ποτίζειν τὸν διψῶντα.
Σκεπάζειν τὸν ξένον.
Περιβάλλειν τὸν γυμνόν.
Ἐπισκέπτεσθαι τὸν ἀσθενῆ.
Ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἐν φυλακῇ, καὶ λυτρῶν τὸς αἰχμαλώτους.
Θάπτειν τὸν θανόντα.

OPERA MISERICORDIÆ
Spiritualia.

DOcere ignorantem.
Corrigere peccantem.
Consiliis juvare indigentem.
Consolari afflictum.
Ferre patienter injurias.
Remittere offensam.
Orare pro vivis, defunctis, & pro persequentibus.

CORPORALIA.

PAscere esurientem.
Potare sitientem.
Colligere hospitem.
Operire nudum.
Visitare infirmum.
Ire ad eos, qui sunt in carcere, & captivos redimere.
Sepelire mortuum.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν Δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν Δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Πέντε Αἰσθήσεις τοῦ σώματος.

Ὄψις, Ἀκοὴ, Ὄσφρησις, Γεῦσις, Ἁφή.

Ἔπτα

BEATITUDINES.

BEati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt Regnum Cœlorum.

Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.

Beati mites, quoniam ipſi poſſidebunt terram.

Beati qui eſuriunt & ſitiunt juſtitiam, quoniam ipſi ſaturabuntur.

Beati miſericordes, quoniam ipſi miſericordiam conſequentur.

Beati mundo corde, quoniam ipſi Deum videbunt.

Beati pacifici, quoniam ipſi filii Dei vocabuntur.

Beati qui perſecutionem patiuntur propter juſtitiam, quoniam ipſorum eſt Regnum Cœlorum.

Quinque ſenſu corporis.

VIſus, Auditus, Odoratus, Guſtus, Tactus.

Τὰ ἑπτὰ Ἁμαρτήματα Θανάσιμα.

Ὑπερηφανία, Πλεονεξία, Ἀσέλγεια, Φθόνος, Γαστριμαργία, Ὀργὴ, Ἀκηδία.

Τέσσαρα Ἐσχατα ἀξιομνημόνευτα.

Ἄπατος, Κρίσις τελευταία, Ἅδης, καὶ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Εὐλογία τῆς Τραπέζης, πρὸ τοῦ γεύσασθαι, Ἐν ἡμέραις Γραϊκῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχαριστία, μετὰ τὸ γεύσασθαι.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐλογία τῆς Τραπέζης ἄλλως.

Εὐλογεῖτε, ὁ Θεὸς, πᾶν τὸ παρατεθειμένον, καὶ παρατεθησόμενον· διὰ τοῦ Θείου λόγου ἁγιασθήτω ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εὐχα-

Septem Peccata Mortalia.

SUperbia, Avaritia, Luxuria, Invidia, Gula, Ira Accidia.

Quatuor Noviſſima memoranda.

MOrs, Judicium extremum, Infernus, & Regnum Cœlorum.

Benedictio Menſæ, ante deguſtationem, More Græcorum.

CHriſte Deus, benedic cibum & potum ſervorum tuorum, quoniam Sanctus es jugiter, nunc, & ſemper, & in ſęcula ſęculorum. Amen.

Gratiarum actio, poſt deguſtationem.

BEnedictus Deus, qui miſeretur & alit nos ex largis donis ſuis, ex gratia & benignitate ejus jugiter, nunc, & ſemper, & in ſęcula ſęculorum. Amē.

Benedictio Menſæ aliter.

BEnedicite Deus, omne quod appoſitum eſt, & apponetur; per Verbū Dei ſanctificetur in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

Εὐχαριστία τῆς Τραπέζης.

Ἐυχαριστοῦμέν σοι, παντοκράτορ Θεὲ, ὑπὲρ πάντων τῶν δωρεσιῶνσε· ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ τῶν Ἀγγέλων.

Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ. Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Αἰνοῦμέν σε, Εὐλογοῦμέν σε, Προσκυνοῦμέν σε, Δοξολογοῦμέν σε. Εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Θεὲ, Βασιλεῦ Οὐράνιε, Θεὲ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε, Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστέ. Κύριε Θεὲ, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός. Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ Κόσμου, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν. Ὁ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ μόνος Ἅγιος, Σὺ μόνος Κύριος, Σὺ μόνος Ὕψιστος, Ἰησοῦ Χριστέ. Σὺν τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Grátiarum áctio Menſæ.

GRatias agimus tibi, Omnipotens Deus, pro omnibus beneficiis tuis, qui vivis & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Canticum Angelorum.

GLoria in Excelſis Deo. Et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Laudamus te, Benedicimus te, Adoramus te, Glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuã. Domine Deus Rex Cęleſtis, Deus Pater omnipotens. Domine Fili unigenite Jeſu Chriſte. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata Mundi, miſerere nobis. Qui tollis peccata Mundi ſuſcipe deprecationem noſtram. Qui ſedes ad dexteram Patris miſerere nobis. Quoniam tu ſolus Sãctus, Tu ſolus Dominus, Tu ſolus Altiſſimus, Jeſu Chriſte. Cum Sancto Spiritu, in Gloria Dei Patris. Amen.

Εὐχὴ τῦ ἁγίοις Θωμᾶ Ἀκβίνατε πρὸ τοῦ διαζίβειν τὰ Βιβλία.

Ὦ Δημιεργὲ ἀπόῤῥητε, Κύριέμε καὶ Θεέμε, ὁ ἐκ τῶν θησαυρῶν τῆς Σοφίασε τὲς ἐννέα τῶν Ἀγγέλων Χορὲς κτισάμενος, καὶ αὐτὲς ὑπεράνω τῦ Οὐρανῦ τῦ Ἐμπυρίε θαυμασῆ τάξει καταπησάμενος, καὶ τὰ τῦ Ὅλε μέρη κομψοπάτως διελόμενος. Σὺ, φημὶ, ὁ τῦ φωτὸς καὶ Σοφίας ἡ ἀληθὴς πηγὴ, καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος ἀρχὴ ἐπωνομασθείς, καταξίωσον ἐμβαλεῖν τῷ σκότει τῆς διανοίασμε τλὺ ἀκτῖνα τῆς σῆς λαμπρότητος, τὸ διπλῆν σκότος μα ἀφελόμενός με, τλὺ ἁμαρτίαν δηλονότι καὶ ἀγνοίαν, ἐν ᾗ ἐγωνήθλυ. Σὺ, ὁ τὰς τῶν νηπίων γλώσσας εὐλάλες κατασκευάζων, τλὺ γλῶσσάμε παίδευσον, καὶ εἰ τοῖς χείλεσίμε τλὺ χάριν τῆς εὐλογίας τῆς σῆς ἔγχεε. Δέεμαι πρὸς τὸ διανοεῖν, ὀξυδερκειαν, πρὸς τὸ διατηρεῖν, εὐφυίαν, πρὸς τὸ ἐξηγήσασθαι, ἀγχίνοιαν, πρὸς τὸ μανθάνειν, εὐπρεπειαν, καὶ πρὸς τὸ λαλεῖν, χάριν ἄφθονον. Τλὺ εἴσοδον φύλαττε, τὴν πρόοδον εὐθυνε, καὶ τλὺ ἔξοδον συμπλήρωσον, διὰ Χειςῦ τῦ Κυρίε ἡμῶν. Ἀμλύ.

Εὐχ-

Oratio Divi Thomæ Aquinatis, ante ſtudium Literarum.

CReator ineffabilis, Domine meus & Deus meus, qui de theſauris tuæ Sapiẽtiæ novẽ Angelorũ Choros condidiſti, & eos ſuper Cẽlum Empyreũ miro ordine collocaſti, atq; elegãtiſſimè partes univerſi diſtribuiſti. Tu, inquam, qui verus fons luminis & Sapientię diceris, atq; ſupereminens principium infundere digneris ſuper intellectus mei tenebras tuæ radium claritatis, duplices à me removẽs tenebras, peccatũ ſcilicet, & ignorãtiã, inqua natus sũ. Tu qui linguas infantium facis diſertas, linguã meã erudias, atq; in labiis meis gratiã tuæ benedict. infũdas. Da mihi intelligẽdi acumen, retinendi capacitatẽ, interpretãdi ſubtilitatẽ, addiſcẽdi facilitatẽ, & loquẽdi gratiã copiosã. Ingreſsũ inſtruas, progreſsũ dirigas, egreſsũ cõpleas, per Chr. D. no. A.

Ἐκ τῆ Σουίδα.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς Μάρτυρος, πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ Ἁγίῳ Ὁμολογητῇ Χριστῇ Χρυσογόνῳ, Ἀναστασία Χαίρειν.

Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς Πατὴρ τὰ Εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' ἦν ἡ Μήτηρ μου Φλαβία δικὴ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς ἔσα, ὅς ὅτε μὲ ἐγέννησε, Χριστιανὴν με ἐποίησε. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζήλωσα ἀνδρὶ μαρτυρικῷ· ἔτινος, χάριτι Θεῦ, τὴν σωτήριαν διέφυγον, δεομένη τῦ Κυρίου Ἰησῦ Χριστῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ Εἰδωλολάτρου ἐκείνου, Ὅστις τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ὄψῃ διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ Εἰδωλολατρῶν ὄψεται λήσας· ἐμὲ δὲ ὡσανεὶ φρυμακὸν καὶ ἱερόσυλον βαρυπάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωὴν, ἣ μὴ ἔνοι, πάρεξ τῆς ψυχῆς, ὠφελήσειν. Πλὴν ἔυχομαι μετὰ τῆς τοῦ Θεῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν· Οὐμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ τῦ Χριστῦ, πάνυ λυπῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν σωτηρίαν, ἣν ηὐχόμην σώζειν τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ διαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος Δαιμονολάτρης

Epistola Anastasiæ Martyris ad Chrysogonum.

Sancto Christi Confessori Chrysogono Anastasia S. D.

ETsi meus Pater Idola maximè venerabatur, attamen Flavia Mater mea, quæ perpetuò Christiana fuit, ex quo genuit me, Christianam fecit. Post ejus verò mortẽ viro impurissimo jũcta sũ, cujus, Dei beneficio, effugi contactũ; Domin. N. J. Chr. dies ac noctes rogans, ut ab impuro illo me eripiat cultore Simulacrorũ. A quo meas facultates deinceps assiduè cũ scelestis & Idolatris profũdi cõstat; quippe me tãquã venefică, & sacrilegã in custodiam gravissimã tradidit, ut hãc vitã perdam tẽporariam; nihilq; mihi, prẽter animã, relictũ est. Verũ, ut cum Dei spe moriar, opto. Attamẽ quã vis glorier in cõfessione Christi mei, valde ãgor, quòd facultates meas, quas cupiebam in Dei

fama-

λάξαις ἐπιχορηγεῖ· ἢ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδῶναι τοῖς τοῦ Θεοῦ δούλοις ἠυχόμην, ταῦτα αἰχροῖς ἢ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. Καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ-σε, Δῶλε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν Θεὸν δυσωπήσῃς, ὥστε (εἰ μὴ προγινώσκει ὁ Θεὸς) πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πέπλιον εἰς τὸν Χριστόν· εἰδὲ μήγε, συγχωρῆσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. Κάλλιον γάρμοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπαρνήσασθαι, ἢ τοῖς πιστεύσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. Αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ, ὅτι οὐκ ἀπαλλαγήσομαι τῆς πλανήτης πίστεως, τοῖς Ἁγίοις προσκαρτερήσω, ἢ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. Εἴρηται, Δῶλε τοῦ Θεοῦ, καὶ μέμνησόμεθα.

Ὁ δὲ Χρυσόγονος, δεξάμενος ἔγραψεν ὅτως.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν.

ΧΕιμαζομένοισι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τιμὴ τοῦ Διαβόλου δωάμεν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. Μεγαλοφρόνως τοίνυν, ἢ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαίσε· ἢ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέ-

ψασα,

famulos conferre, homò ille ſceleſtus cultoribus Dæmonum ſuppeditat: & quæ ego Dei ſervis impertiri cuperem ea turpidus & impiis hominibus elargitur. Ac propterea te oro, Serve Chriſti Dei, ut ſuppliciciter pro me Deum roges, ut, (ſiquidē id ſtatuit, ac præno-ſcit Deus) meus vir Publius in Chriſtū credat: ſin minùs, certè in ſuis, erroribus eū perire ſinat; meq; ab ipſo liberet. Melius enim mihi eſt mori, quàm Dei Filiū abnegare, atq; in ipſum credentibus impedimento eſſe. Ipſe autē præpotens Chriſtus teſtis eſt, fore ut ſi ab hac eripiat impoſtura, Sanctis adhæreſcam, & ipſorum procurationem, ut cæpi, quibuſcunq; rebus potero ſuſcipiā. Vale, Serve Dei, & memento mei.

Chryſogonus, acceptis litteris, ita reſcripsit.

Chryſogonus Anaſtaſiæ ſalutem.

CHriſtus, qui ſuper undas eſt ingreſſus, tibi, quæ vitæ procellis jactaris, opem ferat, ut eius verbo vires Diaboli frangas. Magno igitur animo, atque ut in medio mari ſita, crede fore

ut

ψασα, αἰαβόησον μετὰ τῦ Προφήτυ εἰπόντος, Ἵνα τί ὠφέλυπος εἶ ἡ ψυχήμυ; ἐκ τὰ ἐξῆς. Διπλῆ γὰρ ἡ δωάμις τῆς τοῦ Θεῦ χάειπος ἀποδείκνυται· καὶ γὰρ τὰ ὠρόσκαιρά σοι ὠειττδύσει, ἢ προσεδείσεταίσοι τὰ ἐπερανία. Ὁ δὲ Θεὸς τὰς μὴ παρακαλῶντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται· ἢδὲ γάρ ἐςιν δύτελὲς τὸ χάεισμα αὐτοῦ. Βλέπε μὴ ταραχθῆς ἐν τύτῳ, ὅτι δύσεβῶς διαγινομένοις πρὸς τ Χειςὸν συμβαίνει τἀναντία. ἢ δὲ γὰρ ἀπατᾶσε ὁ Χειςὸς, ἀλλὰ δοκιμάζεισε. Οὔτε ἀσφαλὴς ἐςιν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγέσης. Ἐπικαπάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, ἢ δύλογημένος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τ Θεόν. Βλέπε γμναίως ἢ ἀγρύπνως, καὶ ζαυῶς διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν. Τάυτιω παρὰ τοῦ Θεῦ ζήτησον παραμυθίαν, ἥτινος τὰς Ἐντολὰς φύλαττε. Ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηείας καιρὸς ἐλδύσεται ἐπίσε. Καὶ, καθάπερ ὑπὸ σκοτεινιὰ νύκτα, τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ Θεῦ ἐπιλάμψεισοι, καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρόσσοι ἢ ἔυδιος ἐπιγελάσει καιρὸς, ἢ, ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τ Θεὸν θλιβομένοις, παραχήσεισοι τιὰ πρόσκαιρον ὑπομονιύ. διὰ τῦ τ αἰώνιον ἐπιλήψη μισθόν. Ἔῤῥῶσο ἐν Κυείῳ, ἢ ἔυχε ὑπὲρ ἐμῦ.

Καὶ

ut te Christus inviſat, & ad te rediens ex-
„ clamat cum Propheta, Quid triſtis es ani-
ma mea? & quæ conſequuntur. Duplex enim
Divinæ gratiæ virtus oſtenditur; nam & re-
bus temporariis affluës, & addentur tibi cæ-
leſtia. Deus autem eos, qui pro bonis con-
ſequendis eum non obſecrant, averſatur: ne-
que enim eſt ejus beneficium utile. Vide ne
hac re turberis, quod piè tibi in Chriſtum af-
fectæ adverſa eveniant: non enim te Chri-
ſtus decipit, ſed probat, neque tutum eſt ho-
„ minum auxilium ut exiſtimas, quum Scri-
„ ptura dicat, Maledictus homo, qui ſperat
in homine, & benedictus homo, qui ſperat
in Deo. Attende igitur ſtrenuè, atque acri-
ter omne de vita peccatum. Hoc a Deo quæ-
re ſolatium, ejus Præceptis obtempera. Iam
tibi ſalutis tempus adveniet. Et, tanquam in
tenebricoſa nocte, tibi præclarum Dei lu-
men affulgebit, poſt hyemem hilaris tibi, &
ſerena tempeſtas arridebit, atque ut omni-
bus, qui propter Deum premuntur, in hac
vita tibi patientiam præbebit; propter quam
mercedem recipies ſempiternam. Vale in
Domino, & ora pro me.

Καὶ ἄυθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χῦ Ἀναστασίᾳ χαίρειν.

Ὅτι τὸ τέλος παρέστι τῷ σώματι μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, διὰ τὰς παρ' ἐμοῦ τὰς θλίψεις ὑπομένων.

Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος αὐτέγραψεν ἄπω.

Τῇ τοῦ Θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος.

Δηλόν ἐστιν, ὅτι, ὡς τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος, ἅπω μετὰ ἀθάνατον ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. Τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἡ, τε βιοτὴ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μὴ δὲ οἱ παπεινοὶ συγκάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται· μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διαζέχει, ἐξ ὑφ' ἑνὸς Κυβερνήτου διὰ τύνεται. Ὧν τινων τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύονται, ταῖς πρόσθεν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβῶς τὸ πέλαγος διαζέχουσιν, αἱ δὲ ἀσθενεῖς, ἐξ ὀλίγα κυμάτων, ἐπ' αὐτῇ τῇ γαλήνης κινδυνεύουσιν· ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὴν λιμένα τοῦ σώματος σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. Σὺ δὲ, ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα, τῷ Χῦ δούλη, τὴν Σῶσιν πάσῃ τῇ ψυχῇ διατήρησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς στέφανον παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χῦ ἀριθμηθῆναί σε. Ἔρρωσο.

Εὐ-

Et rursus eadem ad eundem scribit. Chrisogono Christi Confessori Anastasia S.

QVia finis instat corporis mei, ora pro me, ut ille animam recipiat, propter quem has æruminas fero.

Ad hæc Chrysogonus ita rescripsit. Dei Ancillæ Anastasiæ Chrysogonus.

VT luce tenebras fugari cernimus, ita infirmitatem consequitur salus, & vita post mortem, eaque pro meritis datur. Eundem enim sortitur finem humanarum quoque rerum felicitas; ut neque humiles mœrore conficiantur, neque elati se jactent. Vnum est enim salum, in quo navigia nostri corporis decurrunt, & ab uno reguntur Gubernatore. Quorum igitur naves robustæ sunt, carinisque munitæ, eæ pelagus incolumes tranant, at imbecillæ etiam sine fluctibus in ipsa tranquillitate periclitantur. Prope enim ab exitio absunt, quæ non ad salutis portum venire contendunt. Tu autem, Innocens Christi Ancilla, Crucem toto animo conserva, teque ipsam ad salutem para, ut in Christi Martyribus numereris. Vale.

Εὐχὴ Γ΄κέσιος, εἰς τὴν Τ΄περαγίαν Θεοτόκον, Παύλε Μοναχῦ τῆς Εὐεργέτιδος.

Ἄ"Σπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἁγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα. Η΄ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἑνώσασα, ἐ τὴν ἀπωδεῖσαν φύσιν τῦ Γενέτε ἡμῶν τοῖς ὐρανίοις συνάψασα. Η΄ τ ἀπελπισμένων μόνη ἐλπὶς ἐ τ πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τ εἰς σὲ προσρεχόντων, ἡ πάντων τ Χεσιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃμε τ ἁμαρτωλὸν, τ σκαγῆ, τ αἰσχροῖς λογισμοῖς ἡ λόγοις ἡ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, ἡ τῇ τ ἡδονῶν τῦ βίυ ῥαθυμίᾳ γνώμη δ΄ὅλον γλυκόμενον. Α΄λλ' ὡς τῦ φιλανθρώπυ Θεῦ Μὴρ φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ ἡ σώτῳ, ἐ δέξαιμε τ ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σου δέησιν. Καὶ τὸν σὸν Υἱὸν, ἡ ἡμῶν Δεσπότην ἐ Κύριον, τῇ μητρικῇ σε παῤῥησίᾳ χρωμένην, δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτῦ ἀγαθότητος· ἐ παραδώνμε τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα ἐπιστρέψῃμε πρὸς μετάνοιαν, ἡ τ αὐτῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃμε. Καὶ πάρεσόμοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων, ἡ συμπαθὴς, ἡ φιλάγαθος, σὺ μὴ

τῷ

Pauli Monaci Cœnobii Evergetidos.

E Græco in Latinum ab Ioanne Gradenico, Filio Bibliophylacis converſa.

IMmaculata, Impolluta, Intemerata, Incontaminata, caſta Virgo, Dei Sponſa Domine; Quæ Deum Verbum Hominibus admirabili tuo partu uniſti, & expulſam naturam generis noſtri Cœleſtibus conjunxiſti. Sola deſperatorum ſpes, ac oppugnatorum auxilium: Promptum ad Te recurrentium ſubſidium, & omnium Chriſtianorum confugium. Ne abomineris me, peccatorem execrandum, turpibus cogitationibus, verbis, ac operibus totum me redactum inutilem, & deliciarum vitæ ſocordiâ ſervum voluntati factum: Sed, utpote humani Dei Mater, humaniter viſcera tuæ pietatis oſtende mihi peccatori nequam, & ſuſcipe meam ex impuris labiis tibi oblatam deprecationem: Et Filium tuum, noſtrumque Dominum, materna tua Majeſtate utens exora, ut mihi quoque aperiat humana tuæ benignitas viſcera; & deſpiciens innumerabiles culpas meas, convertat me ad pœnitentiam, & ſuorum mandatorum operarium probatum conſtituat. Adſis mihi ſemper, ut miſericors, & commiſerans, ac probitatis amatrix: In preſenti quidem vitâ, fervida ac auxiliatrix Patrona, incurſus adverſariorum arcens, & ad ſalutem deducens me; ac in tempore mei exitus ab hac vita

τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προσάτις καὶ βοηθὸς, τὰς δὲ ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα, καὶ πρὸς σεῖραν καθοδηγοῦσα μετὰ τῷ καιρῷ τὴν ἄσκησιν τῷ ἀθλίου μου ψυχῶν ἀνέπεσα, καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῷ πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῷ ἀπελάυνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῷ Κρίσεως, τῷ αἰωνίου μου ῥυομένη κολάσεως· καὶ τὴν ἀπορρήτου δόξης τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν κληρονόμου μου ἀποδεικνύουσα. Ἧς καὶ τύχοιμι Δέσποινά μου, Υπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῷ σῆς μεσιτείας καὶ αντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τῷ μονογενοῦς σου Υἱῷ, τῷ Κυρίου καὶ Θεῷ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀναρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἐπικοίτιος, εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, Ἀντιόχου Μοναχοῦ, καὶ Παυδέκτου.

ΚΑὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπαθῆ σιν αὐάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἐνυπαθείας. Πάυσον τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ Πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως

κινου-

miseram animam meam fovens, nec non ab ea calidorum tenebrosas visiones Dæmonum procul expellens. Terribili verò Judicii die æterna me liberans damnatione, & Ineffabilis Gloriæ Filii tui, & Dei nostri heredem constituens. Quam utinam consequar, Domina mea, Sanctissima Dei Genitrix, tua mediatione, atque subsidio, gratia, & humanitate Filii tui Vnigeniti, Domini, & Dei, atque Salvatoris nostri Iesu Christi. Cui debetur omnis gloria, honor, & adoratio unà, cum Æterno ejus Patre, & Sanctissimo, bonoque, ac vivificante ejus Spiritu, nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen.

Oratio Epicœtia,

Ad Dominum Nostrum Jesum Christum,

Antiochi Monaci, & Pandecti.
Eodem Gradenico interprete.

ET da nobis, Domine, in somnum abeuntibus quietem Corporis, & Animæ, & custodi nos à tenebroso somno peccati, & ab omni obscura, & nocturna mollitie. Cessa impetus passionum: extingue ignita tela maligni, contra nos dolosè commota. Carnis nostræ rebelliones suprime; & omnem terrenam, ac materialem cogitationem nostram sopi. Et tribue nobis, Deus, vigilem mentem, castam cogitationem:

κινήμματα. Τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάσειλον, καὶ παῦγεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήψασαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς, ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐσπουδασμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν ῥημάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ παντίμιον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ἐπικοίτιος.

Κύριε, ὁ τῆς μὲν ἡμέρας τὸ φῶς τοῖς πόνοις, τῆς δὲ νυκτὸς τὸ σκότος τῇ τῶν πόνων ἀναπαύσει ἀποπαίξας, δόσμοι ζεπομένῳ παρὸς ὕπνον, ὅπως διαναπαύσῃ ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὸ ἐμὸν σῶμα, ὥστε, μετὰξυ καθεύδοντος αὐτοῦ ἐγρηγορῆσαν τὴν ψυχήμου ἀτειὲς πρὸς σὲ βλέπειν, καὶ τῷ παθῶν αἰσχρῶν ἀπτεσθαι. Μηδέμε ἀθεώρα, ὅταν πάσας τὰς

βίω-

cor sobrium, somnum levem, omnique satanica phantasia liberum. Resuscita autem nos, tempore orationis, firmatos in tuis mandatis, & memoriam tuorum Iudiciorum in nobis inconcussam habentes. Per totam noctem nobis tui glorificationem dona, in Laudando, Benedicendo, & Glorificando venerabile, & Magnificum Nomen tuum, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Nunc, & semper, & in secula seculorum. Amen. Εὐχὴ ἐπικοίτιος.

Η"γουν, ὅπῶ τὼ λέγει ὁ Χεισιανὸς, ὅταν ὑπάγει εἰς τὼ κλίνω, τὸ βράδι, νὰ κοιμηθῇ.

Ἐσὺ, Κύμε ἑ Θεέμε, ὅπῶ ἔβαλες εἰς τάξιν τὸ φῶς τ ἡμέρας διὰ τὲς κόπες, νὰ κοπιάζῃ ὁ ἄνϑς, κ τὸ σκότος τ νυκτὸς ἔπαξες δι' αἰανατολὼ τ κόπων, νὰ ἀναπαύεται ὁ κοπιασμένος, δ' ὁσμε τώρα, ὅπῶ σρέφομαι τρὸς ὕπνον, διὰ νὰ κοιμηθῶ ἐτότεω τ χάριν, νὰ ἀναπαύω τέτοιας λογῆς εἰς ἐτότεω τ νήκτα τὸ Κωρμίμε, ὅπῶ, τ ὥραν ὅπῶ κοιμᾶται αὐτόμε τὸ Κωρμί, ἡ ψυχήμε νὰ εἶναι ξύπνητή κ ἀτενίζσα τρὸς σὲ μὲ τὸ βλέμμα, νὰ ἀπαιτᾷ κ μὲ τ πόθον εἰς τ ἀγάπωσε. Μὴ δὲ μὴ θελορᾷς, μήτε μὲ ἐπιζέφῃς, εἰς καιρὸν ὅπῶ ἀποθέπω

βιωτικὰς μεριμνας ἀποθῶμαι, ἐφ᾽ᾧ τῳ αὐτάρκη καίαν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ αὐάπαυσιν δῶναι, ἅμα καὶ σὲ ἐπιλαθανόμενον· μᾶλλον δὲ ἡ τῆς σῆς ἀγαθότητος ἐς χάεστος μνήμη ἀνεξάλειπτος ἐν τῇ ἐμῇ ψυχῇ διαμένῃ, ἵνα, ὥσπερ τὸ σῶμα, ὕπω καὶ ἡ ἐμὴ συνείδησις ἡσυχίας τυγχάνῃ. Κώλυσον δὲ καὶ τὸ ἐμὸν σῶμα ἐνζυφᾶν τῷ ὕπνῳ, ὅπως ἂν μὴ ἀπολαύω πλέον αὐτῦ, ἢ ὅσον κεκοπιασμένῳ σώματι ἀρκεῖ, ἐφ᾽ᾧ πρὸς τῳ σῳ θεραπείαν, μετὰ ταῦτα, κάλλιον παρασκευάσθαι. Τέλος δὲ ἀγνόμε τάτε κατὰ τὸ σῶμα, καὶ τὰ κατὰ τῳ ψυχῳ διατήρησον, καὶ παντὸς κινδυνῳ ἀπάλλαξον, ἵνα καὶ ὁ ὕπνος μῳ πρὸς τῳ Δόξαν τῦ σῦ Ὀνόματος ἀναφέρηται. Ἐπειδὴ δὲ ὕπως δικαφόρως πρὸς τὸ ἁμαρτεῖν ἔχω, ὥσε εὐδὲ παύτῃ τῇ ἡμέραν διανυσθῆναι ἄπαιξός διαπερᾶν, δαίομαίσυ, καθάπερ τῷ τῆς νυκτὸς ζόφῳ, τῷ ἐπὶ τῳ γῆ ὑπὸ σῦ καταπεμπομένῳ, τὰ πάντα νῷ κεκάλυπται, ὕπω καὶ τὰ ἐμὰ πταίσματα τῷ σῷ ἐλέῳ ἀποκρύπτειν, ὡς ἂν μὴ αὐτὰ τῆς πρὸς σὲ εἰσόδυ ἀπείργῃμε. Εἰσάκυσόν μυ, ὦ Θεόςμυ, ὁ Πατὴρ ἅμα καὶ Σωτήρμυ ὢν, διὰ τῦ Κυρίυ ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ· Ἀμήν.

Ora-

ἐκ μέρους ταῖς μερίμναις καὶ λογισμοὺς τ ζωῆς, διὰ
νὰ δώσω τ ἀναγκαίαν ἀνάπαυσιν εἰς τ ἀθυμίαν
μου, ὅτι ὁμάδι νὰ ἐπιλησμονῶ καὶ τὰ λόγια· μᾶλι-
στα ἡ σὺν ὑμησις τ καλοσυνῶν καὶ χάδι τοσα ἀς μνή-
σκῃ εἰς τ ψυχήμου ἄσβυστος, διὰ νὰ ἡσυχάζῃ καὶ ἡ
σωτηρία μας εἰς τ αὐτ τρόπον, ὁπὰ ἠρεμεῖ καὶ τὸ
Κωρμί. Ἐμποδίσου δὲ τὸ αὐτόμου Κωρμὶ νὰ μοῦ
δυφραίνεται πολλὰ εἰς τ ὕπνον, ἐ νὰ μοῦ ἀπολαύῃ
τὸ ἀσφαλέστερον, ἀπ' ὅ,τι χρειάζεται ἕνα κοπιασμένον
Κωρμί· ἐ τοῦτο, διὰ νὰ ἑτοιμάζεται ὕστερα καλλιώ-
τερα πρὸς τ θεραπείαν καὶ δόλυσίνου. Εἰς ὅλον τὸ
ὕστερον διαφυλαξόμεν καθαρὸν ἐ εἰς τὸ σῶμα, καὶ εἰς
τ ψυχήν, καὶ ἐλευθερωσόμεν ἀπὸ κάθε λογῆς κιν-
δύνου, διὰ νὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ ὕπνος μου εἰς δόξαν τ
Ὀνόματός σου. Ἀλλ' ἐπειδὴ τόσον ἔυκολος εἶμαι νὰ
πέφτω εἰς τ ἁμαρτίαν, ὥστε ὁπὰ δὲν ἐτέλειωσε τ ἡμέ-
ραν ἠμπορῶ νὰ περάσω δίχως πταίσιμον, παρακα-
λῶσε, καθὼς μὲ τ σκοτεινάδα τ νυκτὸς, ὁπὰ ἔπεμ-
ψες εἰς τ γῆν, ὅλα τὰ πράγματα δυείσκονται κε-
κρυμμένα, ἔτω καὶ μὲ τ ἐλεημοσύνην σου κρύψαι τὰς
ἁμαρτίας μου, διὰ νὰ μήμε ἐμποδίσῃ εἰς τ εἴσο-
δόν σου. Ὥσπας ἐσὺ λοιπὸν, Θεέμου, ὁ Πάρμου ὁμάδι
καὶ ὁ Ἐλευθερωτήσμου, ἐπάκουσόνμου διὰ τ Κυρίου
ἡμῶν Ἰ Χ Ἀμήν.

Orazione da dirsi quando si vuol andar al Letto.

TV, Signor mio, e mio Dio, che a bello ſtudio, dividendo la luce del giorno dalle tenebre della notte, deſtinaſti, che in quella s'affatichi, ed in queſte ripoſi l'huomo: concedimi, mentre mi rivolgo alla quiete del ſonno, di quietare sì fattamente in queſta notte il mio corpo, affinche, mentr' eſſo ripoſa, ſtia vegilante l'Anima mia; e fiſſamente guardandoti, ſi ſollevi col deſiderio a te. Non permettere, all'hora ch'io depongo li penſieri mondani, per dar il neceſſario ripoſo alla mia debolezza, ch'inſieme mi dimentichi di te; anzi la memoria della tua Bontà e Grazia rimanga ſempre indelebile nell'Anima mia, acciò, ſi come il Corpo, così anche la mia coſcienza ſia partecipe della quiete. Impediſci, che

il

il mio Corpo non si delicii smoderatamente nel sonno, nè dorma più, che quanto basti ad un'affaticato corpo, perche poi si prepari meglio al tuo servitio. Finalmente conservami puro e nel Corpo e nell'Anima, e liberami da ogni pericolo, perche anche il mio sonno risulti in gloria del tuo Nome. Ma poiche sono in tal maniera fragile nel peccare, che nè meno il giorno presente posso passar immune dal peccato; ti prego, si come con l'oscurità della notte, da te diffusa sopra la Terra, si è ogni cosa nascosta, così nascondere li miei peccati colla tua Misericordia, perche non m'impediscano l'ingresso a te. Essendo Tu, ò mio Dio, Padre insieme e mio Salvatore, essaudisci le mie preci per il Nostro Signor Giesù Christo. Amen.

Ὦ Θεόμε, ὁ Πατήρμε καὶ Σωτὴρ ὢν, ἐπειδὴ ἐχαείσωμοι τὸ διανύσαντα τὴν νύκτα μὲ χειτάυτης τῆς ἡμέρας πεειγενέσθαι, δόςμοι καὶ νῦν τὸ τάυτην διαπερᾶν λαξεύοντάσοι, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν διανοεῖσθαι, μηδὲ λαλεῖν, μηδὲ ποιεῖν, εἰμὴ ἐφ' ᾧ εὐαρεστεῖν σοι κὴ τῷ σῷ θελήματι πείθεσθαι, ὡς ἂν πάντα τὰ ἔργαμε πρὸς τὴν δόξαν τε σε Ὀνόματος κὴ τὴν οἰκοδομὴν τε πέλας τείνη. Ὥσπερ δὲ ἀξιοῖς τὰ ἡμῶν σώματα καταυγάσαι, τὰς τε σε Ἡλίε ἀκτῖνας εἰς τὴν γῆν καταπέμπων, ὅπως τὴν ἐμὴν καρδίαν τῇ αὐγῇ τε σε Πνεύματος φώτισον, τῇ πρὸς τὸν σὸν Δικαιοσύνην ὁδηγήσημε· ὥσε,

Προσδυχὴ Ὀρθρεινὸς.

Ἤγουν, ὁπὲτλω λέγει ὁ Χριστιανὸς εἰς τὸν ὄρθρον, ἢ τὸ ταχύ, ὅταν ἀπὸ τ̃ κλίνης συκώνεται.

Ὢ Ναὶς ἐσὺ, Θεέμε, ὁ Ἐλευθερωτὴς ☩ Πάτερμε, ἐπειδὴ μὲ ἔδωκες χάριν νὰ ἀποτελέσω σὺν ὑγείᾳ τ̃ περασμένην νύκτα, καὶ νὰ ἐμμείνω ζωντανὸς ἕως τ̃ σήμερον ἡμέρας, δόσμε ☩ τώρα χάριν νὰ περάσω ἐτέτλω, λαβὲ εὐωνιάσσε, ὥστε ὁπὲ μηδένα πρᾶγμα ὅλως διόλε νὰ λογιάζω, μήτε νὰ ὁμιλῶ, μήτε νὰ κάνω, πλὴν ὅ,τι σὲ ἀρέσκει· καὶ νὰ ὑπακούω εἰς τὸ σὸν θέλημα, διὰ νὰ ἐξαπλώνωνται ὅλαμε τὲ ἔργα πρὸς δοξολογίαν τ̃ σ̃ Ὀνόματος. Καὶ καθὼς καταδέχεσαι νὰ λαμπρύνῃς τὲ σώματά μας, πέμποντας κάτω εἰς τ̃ γῆν τ̃ ἀκτῖνες τ̃ σ̃ Ἡλίε, εἰς τ̃ αὐτ̃ τρόπον καὶ τλω

σε, ὦ αὔποτε ἐγχειρήσω πράγματι, πρὸ πάντων, ἀεὶ τὸν φόβον σε παρασκεύαιμι, καὶ πάντα πρὸς τὸ σὸν τιμὸν ἀναφέρειν, ἀδὲ ἀγαθὸν ἄλλοθεν, ἢ παρὰ τῆς χάριτος καὶ εὐλογίας προσδοκῶντα, ἵνα μηδ' ὅτιοῦν ὁρμήσω, πλὴν τῷ ἀρεσκόντως σοι ποιεῖν. Δός δὲ, ὦ τὸ μεταξὺ πονοῦντα, ἐπὶ τῷ πυνθάνεσθαι τὰ πρὸς τὸν παρόντα βίον ἀναγκαῖα, περαιτέρω προβαίνειν τῇ διανοίᾳ, ἀποβλέποντα εἰς τὸν ἀΐδιον βίον, ὃν τοῖς σοῖς Τέκνοις δώσειν ὑπέχει. Οὐμὸν ἀλλὰ τὸ, τε σώματος καὶ τῆς ψυχῆς μου ὑπεραστίζων, πρὸς πάντας τὸ Διαβόλου πειρασμοὺς ὁπλισόμενος καὶ ἀπὸ παντὸς τοῦ ἡμῖν ἐπικρεμαμένου κινδύνου ῥῦσαι. Ἐπειδὴ δὲ ἀδὲν ὠφελεῖ τὸ ἄρξασθαι καλῶς ποιεῖν, ἐὰν μήτις ἕτω

ποιῶν

τ καρδίαν μου φώτισαι μὲ τ λαμπρότητα τ σου Πνς, ὁπου μὲ ὁδηγᾷ πρὸς τ Δικαιοσύνην σου· ὥστε ὁπου, εἰς ὅ,τι πρᾶγμα θέλω ἐπιχειρήσω νὰ κάμω, παντοτε, ἀπ' ἀνωθεν εἰς ὅλα, νὰ παρατέχῃ ὁ φόβος σου ☩ νὰ ἀναφέρω τὰ πάντα εἰς ἐδικήν σου τιμήν, δὲν ἀναμένοντας ἀπ' ἄλλον τόπον χαμένα καλόν, πάρεξ ἀπὸ τ χάριν ☩ εὐλογίαν σου, διὰ νὰ μὴν ἐπιστρέψω τ νοῦν μου εἰς ἄλλο, εἰ μὴ εἰς τὰ ἀρεσκόμενα ☩ εὐάρεστά σοι. Δόξαν προσέτι χάριν, ὅτι, ἀνάμεσα εἰς τ κόπον ὁπου καίω διὰ νὰ ξεδουλεύσω τὰ χρειαζόμενα πρὸς τ παροῦσαν ☧ πρόσκαιρον ζωήν, νὰ περνῶ παρέμπροσθεν μὲ τ νοῦν, ἀποβλέποντας εἰς τ μέλλουσαν ἐκείνην ☧ παντοτινήν, ὁπου ἔταξες νὰ δώσῃς τ Γένναν σου. Καὶ ὄχι τοῦτο μόνον, ἀλλ' ὑπεραστίζων ☧ βοηθῶν

τὰς

ποιῶν διατελῇ, μὴ εἰς τλὼ σήμερον μόνον Ἡγεμὼν καὶ Κυβερνήτης ἐμοὶ εἴης, Κύριε, ἀλλὰ παρὰ πάντα τὸν βίον ἐπίδοσιν σὺ ἐμοὶ καθ' ἑκάστην, λαμβανούσης τῆς σῆς χάριτος, ἕως ἂν παντελῶς σωθῶ τῷ Υἱῷσου Ἰῦ Χῷ, ὅς ἐστιν ἔντως Ἥλιος τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, λάμπων ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, καὶ εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον. Ἵνα δὲ τὰ πρὸ τῶν παρὰ σοῦ καταξιωθῶ, ἀντιβολῶσε τῶν ἁμαρτιῶν μοι ἀμνησεῖν, καὶ διὰ τὸ σὸν ἀνεκδιηγήτου ἐλέους συγγνώμην ἐμοὶ ἔχειν· ὥσπερ ἐπηγγείλω ἔξειν πᾶσιν, ὅσοι ἂν ἐκ καρδίας ἐπικαλέσωνταί σε· ὑπὲρ ὧν ἁπάντων, σὺ Ὀνόματι τοῦ σοῦ Υἱοῦ Ἰῦ Χῦ, ἱκετεύσου ποιοῦμαι, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ παραδοθεῖσαν ἡμῖν προσδυχὴν, λέγων. Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, &c. τὰ ἑξῆς. Ταύτην

δὲ τὴν

πάσμε εἰς τὸ κωρμὶ, καὶ εἰς τ' ψυχλὼ, ἁρ-
μάπωσαίμε, ἐναντίον εἰς ὅλας τὰς Δια-
βολικὰς πειρασμὰς, καὶ λύτρωσαίμε ἀπὸ
κάθε κίνδωνον, ὁπὰ κρέμεται ἀπὸ πά-
νωμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὠφελᾷ τί ποτας,
τὸ νὰ ἀρχήσῃ νὰ κάνῃ καινεὶς καλὸν, ἀ-
νίσως καὶ δὲν τελειώσῃ καλὰ
εἰς τ' ἴδιον τρόπον, διὰ τὸ το μήμε εἶσαι,
μόνον τ' σήμερον Ἡγεμὼν καὶ Κυβερνή-
της, ὦ Κύριε, ἀλλ' εἰς ὅλωμα τ' ζωὴ
πρόκοψαίμε, λαμβάνωντας καθ' ἡμέραν
τ' χάριν σα, διὰ νὰ σωθῶ παντελῶς μὲ
τ' Ἰ'ν Χ'ὺ τ' Υἱόν σα. ὁ ὁποῖος εἶ ἀληθείᾳ
εἶναι ὁ Ἥλιος τῶν ψυχῶν μας, διαλάμ-
πωνας εἰς τ' ἡμέραν καὶ εἰς τ' νύκτα, καὶ εἰς
διὰ τ' αἰεκδιήγητόν σα ἐλεημοσύνην, κα-
θὼς ἔταξες εἰς ὅλας νὰ ἔχωσι τὴν αὐ-
τ' συγχώρησιν, ὁπὰ ἀπὸ καρδίας ἠθέ-

λασι

δὲ ἡ εὐεργεσίαν, Κύριε, ταῖς ἄλλαις πρόσθες, τὸ σὺν τῇ Ἱερᾶσυ πίστει ἐρρίζωμένον διατελεῖν, ἵνα σὺν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ ὑπὸ τῶν ἄγαν ἐλέους σου σκεφύσας. Ταύτην καθ' ἑκάστην ἡμέραν σὺ ἐμοὶ δεῖξον· καὶ προσεπιμεξῶν ὁ διαλίμπανε, ἕως ἂν ἔκπλεως γένηται· Ἧς τὴν ἐξομολόγησιν ποιοῦμαι, λέγων. Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα Παντοκράτορα Ποιητὴν Οὐρανοῦ, καὶ Γῆς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ora-

λασι σ'ἐπικαλεθῆ. Διὰ τὰ ὁποῖα ὅ-
λα σὲ ἱκετεύω διὰ τὸ Ὄνομα Γησᾶ Χρι-
σᾶ τᾶ Γιοῦσα, κ' διὰ τ' Προσευχιὰ ὁ-
ποῦ μᾶς ἐπαραδόθηκεν ἀπὸ λόγια τα.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ςὶ τοῖς Οὐρανοῖς, κ' τὰ
ἑξῆς. Καὶ πάντιωτιὰ ἐνεργεσίαν πρό-
θεσαι, Κέ, αὐάμεσα εἰς ταῖς ἄλλαις, νὰ
διατελῶ τὰ ὅσα ἔχω ἐρίζωμενα εἰς τ'
Γεραύσα Πίσιν· τιὰ ὁποίαν εἰς τ' καρ-
δίαν μου ἐφύτεψεις διὰ τὸ ἄμεξ ὁύσου
Ἔλεος. Ε' πάντιωτ' Πίσιν ἄυξησαι καθ'
ἡμέραν εἰς τᾶ λόγουμου· κ' μὴ χολάζῃς
νὰ βάνῃς μέξου ἀπαύω εἰς μέξον, ἕως
ὁποῦ νὰ γεύῃ γεμάτ. Τῆς ὁποίας τ'
ἐξομολόγησιν καύω, λέγωντας. Πι-
στεύω εἰς ἕνα Θεον Πατέρα Παντοκρά-
τορα Ποιητιὰ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, καὶ
τὰ ἑξῆς.

Oratione da dirsi, quando la mattina si leva dal Letto.

ESsendo Tù, mio Dio, il mio Padre ed il mio Salvatore, poiche m'hai concessa gratia di passar con salute la notte, e mantenermi sano sin' al presente giorno, concedimi gratia di passar anche questo con adorarti, affinche non habbia da pensar in modo alcuno, nè favellare, nè operare, fuorche quello ti sia grato; ed ubbidir al tuo volere, acciò le mie operationi si estendano in glorificatione del tuo Nome. E si come non isdegni d'illustrare li nostri Corpi, diffondendo sopra la Terra li raggi del tuo Sole, così illumina l'Anima mia collo splendore del tuo Spirito, che m'indrizza alla tua Giustitia: Di modo che, ad ogni cosa ch'io intraprenda di fare, sempre m' assista sopra tutto il tuo timore; e che il tutto riporti al tuo honore, non aspettando bene altrove, che dalla tua Beneditione e Gratia, acciò non mi rivolga con l'animo, se non à quello ti piace. Dammi Gratia ancora, frà questo mentre che vò procacciando le cose necessarie alla presente Vita, d'inoltrarmi colla mente, riguardando alla sempiterna c'hai promessa di dare a tuoi Figliuoli: nè di ciò solamente, mà, essendomi Protettore nel corpo e nell'Anima, provedimi d'arme contra tutte le tentationi di Satanas-

ſo, e liberami da tutti li pericoli che mi ſovraſtano. Ma poiche nulla giova il cominciar oprar bene, quando non ſi perſeveri ſino al fine. Non mi ſii, mio Signore, il dì d'oggi ſolamente Condottiere e Governatore, ma per tutto'l corſo della vita fammi profittar giornalmente con l'aiuto della tua Gratia, perche totalmente mi uniſca con Gieſù Chriſto tuo Figliuolo, ch'è veramente il Sole dell'Anime noſtre, riſplendendo dì e notte, e per tutti li ſecoli. Ed acciò appreſſo di Te mi renda degno di queſte coſe, Ti ſupplico mandar in oblivione li peccati da me commeſſi, concedendomi indulgenza per la tua ineffabil Miſericordia, la qual hai promeſſa a tutti che T'invocheranno di cuore. Per tutte le quali coſe, Ti prego per il Nome di Gieſù Chriſto tuo Figliuolo, e per l'Oratione a noi da eſſo inſegnata, dicendo, *Pater noſter qui es in Cęlis*, &c. E queſto beneficio aggiongi, Signore, agli altri, col far che compitamente adempiſca quello che hò nella tua Santa Fede radicalmente concepito; la quale hai Tu piantata nel mio cuore per l'infinita tua Miſericordia. Queſta aumenta di giorno in giorno in me, perche con pienezza ecceda nel mio cuore: La Confeſſion della quale faccio, dicendo, *Credo in unum Deum Patrem Omnipotentem*, &c.

Τῷ Ἁγίῳ Γρηγορίῳ Ναζιανζηνῷ.
Νικοβούλῳ εὖ πράττειν.

Ἀεὶ προτιμήσας ἐμαυτοῦ τὸν Μέγαν Βασίλειον, εἰ καὶ κείνῳ τἀναντίον δοκεῖ, καὶ νῦν προτιμῶ, οὐχ ἧττον διὰ τὴν ἀλήθειαν, ἢ τὴν φιλίαν. Διὰ τοῦτο προτιθεὶς τὰς ἐκείνου Ἐπιστολὰς, τὰς ἐμὰς ὑποτίθημι. Καὶ γὰρ ἐπιθυμῶ παντὸς σωματὸς ὄχθαι Ἡμᾶς ἀλλήλοις, καὶ ἅμα τύπον παρέχων τοῖς ἄλλοις τῆς μετρίας καὶ τῆς ὑφέσεως.

Τῷ αὐτῷ τῷ αὐτῷ.

Τὸ λακωνίζειν οὐ τοῦτό ἐστι, ὅπερ οἴει, ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ σφὶ πλείσσων ὀλίγας· Οὕτως Ἐγὼ καὶ βραχυλογώτατος Ὁμήρου λέγω, καὶ πολλὰ Ἀντίμαχον. Πῶς; τοῖς πράγμασι κείνων τὸ μῆκος, ἀλλ' οὐ τοῖς γράμμασι.

Sancti Gregorii Nazianzeni. Nicobulo S.

QVum Basilium Magnum mihi semper prætuli, tametsi illi contrarium videtur, tum etiam num præfero, non minus veritate compulsus, quàm amicitia. Quocirca ejus Epistolis priore loco positis subjungo meas. Ubique enim Nos inter nos cupio esse conjunctos: & simul id ago, ut cæteris præbeam moderationis & submissionis exemplum.

Ejusdem Eidem.

LAconica brevitate uti, non est, ut opinaris, paucas scribere syllabas, sed paucas de rebus plurimis. Ita Ego & maximè breviloquentem esse Homerum judicio, & prolixum Antimachum. Quid ita? quia longitudinem rebus, non litteris metior.

Φίλιππος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν. Πολλὴν ἔν τοῖς Θεοῖς χάριν ἔχω, οὐχ ὅτως ἐπὶ τῇ γενέσει τὸ Παιδὸς, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὸν σὸν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. Ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν, ὑπὸ σοῦ ζαφυέντα καὶ παιδευθέντα, ἄξιον ἔσεσθαι τῆς Ἡμῶν, καὶ τῆς ἀρχῆς Πραγμάτων διαδοχῆς.

Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.

Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας, ἐκδοὺς τὰς Ἀκροαματικὰς τῶν Λόγων. Τίνι γὰρ ἔτι διοίσομεν Ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ, καθ' οὓς ἐπαιδεύθημεν Λόγους, ἅπαντες ἔσονται κοινοί; Ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα Ἐμπειρείαις, ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν.

Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν.

Ἔγραψάμοι περὶ τῶν Ἀκροματικῶν Λόγων, οἰόμενος δεῖν αὐτὰς φυλάττειν εὐ ἀπορρήτοις. Ἴσθι δὲ αὐτοὺς ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους· ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς Ἡμῶν ἀκούσασι.

Phi-

Philippus Aristoteli S.

SCito mihi Filium natum esse. Maximam igitur Diis gratiam habeo, nō tam ob nativitatem Filii, quam quòd in tuam ætatem ejus nascendi tempus incidit. In spem enim venio eum, tua educatione, atque institutione dignū Nobis, & Regni successione evasurū.

Alexander Aristoteli S.

NOn rectè fecisti, qui Auscultatorias Disputationes edideris. Qua enim re Nos alios posthac superabimus, cū eæ Disputationes, quibus eruditi fueramus, omnibus erūt communes? Ego verò malim Optimarū Rerū cognitione, quàm potentia excellere.

Aristoteles Alexandro S.

SCripsisti ad me de Sermonibus Auscultatoriis hac sententia, quòd putes eos clā fuisse servādos & custodiēdos. Scias igitur eos editos & nō editos a solis enim his, qui Nos audiverūt, intelligentur.

LVCIANI.

De rerum mortalium contemptu.

Θνητοὶ τὸ μὲν φεύγουσι, καὶ πάντα πρὸ αὐτῶν ἡμᾶς
Ἢ τὸ δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ παρερχόμεθα.

Idem Latinè.

Mortales fugiũt nos cũcta, cadẽtia Fato; Vel, quod crediderim, nos magis hæc fugimus. *Palladæ.*

Γυμνὸς ἐπίβλω γυμνὸς, γυμνὸς θ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι·
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνῶν ὁρῶν τὸ τέλος;

Idem Latinè.

INgredior nudus terram, egredior quoque nudus:
Quid fruſtra ſtudeo, funera nuda videns? *Vel*

NUdus ut in terram veni, ſic nudus abibo: Quid fruſtra ſudo, funera nuda videns?

Ejuſdem Palladæ, de Fortunâ.

Σκωὴ πᾶς ὁ βίος, ἢ παίγνιον· ἢ μάτην παίζειν,
Τυφλῷ ἀκυβδήλῳ μεταδοὺς, ἢ φέρε τὰς ὁδυσίας.

Idem

Idem Latinè.

DIsce jocos, Scena est, ludus quoque vita: repugnans.
Fortunæ, tristis damna nociva feres.

Ejusdem, de eadem.
Fortuna.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰδ' ἀγανακτεῖς.
Καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

Versio ad verbum.

SI Fatum te fert, fer & abi: si autem ægrè tuleris.
Et te læseris, & Fatum te feret.

Idem metricè.

SI ferris ferre, & fer: sin irascaris, & te.
Læseris, & quod fert te feret, immò trahet.

Ab hujus Epigrammatis sententia, quæ Biantis esse fertur (ut quibusdam placet) non abhorret hoc

Ἄλλον.

Εἰ μὲν ἦν μαθεῖν ἃ δεῖ παθεῖν,
Καὶ μὴ παθεῖν, καλὸν ἦν τὸ μαθεῖν.
Εἰ δὲ δεῖ παθεῖν ἃ δεῖ μαθεῖν.
Τί δεῖ μαθεῖν; παθεῖν γὰρ χρή.

Idem Latinè metricè.

SI posset casus quisquã pręscire futuros, Et vitare simul, scire suave foret
Sin patienda tibi prorsus quæ scire requiris.
Quid præscisse juvat? nãq; necesse pati.

Idem Carmine Iambico trimetro.

PRęscire si queas, quę oporteat pati, Queasque non pati, bonum est ut præscias.
At si te oporteat, licet scias pati, Præscire quid juvat? necesse enim est pati.

CA-

CATONIS *SENTENTIÆ de Moribus.*

Præemium.

CVm animadverterem, quam plurimos homines graviter errare in via morum, succurrendum & consulendum eorum opinioni fore existimavi, maximè ut gloriosè viverent, & honore contigerent. Nunc te fili charissime docebo, quo pacto mores tui animi componas. Igitur præcepta mea ita

ΚΑΤΩΝΟΣ ΓΝΩΜΑΙ *παραινετικαί.*

Προοίμιον.

Ἀναπολήσας ἐγὼ καπ' ἐμαυτὸν, ὡς πλεῖστοι δὴ τῶν ἀνθρώπων τῶν τῆς ἠθῶν ὁδοῦ παραζέπονται, συλλυπτέον τε εἶναι καὶ γνώμην σωφρονικτέον ὡς ἥδιστα δεῖν τοῖς σοφῶν ὑπολήψεσιν, ἵνα ὅτι μάλιστα σωὴ δόξαι τε βιῶναι καὶ τιμῆς ἐπιτύχοιεν. Δεῦρο τοίνυν σε φίλτατε Υἱὲ διδάξω, ᾗ τόπον τινὰ πὰ τῆ σῇ νοὸς ἤθη κοσμήσεις. Οὕτω δ' ἂν ἀναλέγῃ τὰς δὲ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς,

ὥσε

ὥστε μὴ συνιέναι αὐτῷ. Τὸ γάρτοι ἀναγινώσκειν, μὴ γινώσκειν καταγινώσκειν ἐστί.

legas, ut intelligas. Leggere enim, & non intelligere negligere est.

Καὶ δὴπα Θεῷ λάζυε.
Τὰς τοκέας ἀγάπα
Τὰς προσήκοντας τίμα.
Τὸν Καθηγητὴν δέδιθι.
Τὸ πιζυθένοι τήρει.
Σεαυτῇ, τῷ Βυλευτηρίῳ δεξιὸν πάρεχε.
Ἀγαθοῖς ὁμίλει.
Μὴ προτερονεῖς βυλῇ παρέλθῃς, πρὶν ἂν κληθείης.
Καθάριος ἴσθι.
Ἀσμένως ἀπάζυ.
Τῷ μείζονι ὑπείκασο.
Πρὸς τὰς ἥττας μεζίαζε.
Τὰ ὑπάρχοντα φύρει.
Τὴν αἰδῶ φύλαττε.
Τῇ ἀκειβείᾳ πρόσεχε.

ITaque Deo supplica.
Parentes ama.
Cognatos cole.
Magistrum metue.
Datum serva.
Foro te para.
Cum bonis ambula.
Ad consilium ne acceſseris, antequam voceris.
Mundus esto.
Saluta libenter.
Majori cede.
Minori parce.
Rem tuam custodi.
Verecundiam serva.
Diligentiam adhibe.

Li-

Libros lege.	Τὰς βίβλους διέρχε.
Quod legeris memento.	Ἧς ἀνέγνως μνήμων μέ-
	μνησο.
Familiam cura.	Τῆς οἰκίας ἐπιλεμοῦ.
Blandus esto.	Ἤπιος ἔσο.
Irasci abs re noli.	Μὴ ὀργίζου αἰκαίως.
Neminem condemnes.	Μηδένα κατακρίνῃς.
Miserum ne irriseris.	Δυστυχοῦντα μὴ χλευάσῃς.
Mutuum dato.	Σκόπει δ' ἔντινι παρέχεις
Cui des, videto.	Εἰς δίκην προκληθείς.
Judicio adesto.	πάριθι Συμποσίοις συμ-
Convivare rarò.	ποσίαζε. Τὸ ὑπνοῦν
Quod satis est, dormi.	κάθιδε. Ὅρκον τήρει.
Jusjurandum serva.	Οἴνῳ σεαυτὸν κεράννυε.
Vino te tempera.	Μάχου ὑπὲρ Πατρίδος.
Pugna pro Patria.	Μηδὲν προπετὲς ἕτερον
Nil temerè credideris.	πίστευε Ἀσφαλῶς βου-
Tutò consule.	λεύου. Ἑταίρας φεῦγε.
Meretricem fuge.	Γράμματα μελετᾶν
Litteras disce.	θέλε. Τοῖς ἀγαθοῖς ἀ-
Bonis benefacito.	γαθὸν ποίει.
Maledicus ne esto.	Κακολογίας ἀφίστασο.
Existimationem retine.	Τὴν ὑπόνοιαν ἔπεχε.
Æquum judica.	
Nil mentiri debes.	
Parentes patientia vince.	

Τὰ

Τὰ δίκαια κεῖνε.
Μὴ ψεύδεσθαι βάλε.
Τὰς τεκόντας ὑπομενῆ νίκα.
Εὐπορίας, ἧς ἔτυχες, μνημονεύειν.
Τῷ Πραιτωρείῳ ἐμφιλοσύμβυλος ἴσθι. (χώρει.
Ἀρετῇ χρῶ.
Τὴν ὀργιλίτητα κίρνα.
Σφαίραις ἄθυρε.
Κύβων ἀπέχε.
Μηδενὶ τῇ τῆς ἰχίος κρίσει διαφάξῃ. (λίσης.
Τὶν ἐλάτω μὴ ἀποσκυβα
Ἀλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει.
Τὴν σωίσικον σέργε.
Τὰ φίλτατα παίδευε.
Φέρε Νόμον, ὃν αὐτὸς ἄλλοις ἐπέθηκας. (λάλει.
Βραχέα σὺ συμπισίῳ
Ὃ δίκαιον, ποίει.
Ἀπαιδεύτους φιλίαν φέρε.

Beneficii accepti memor esto.
Ad Prætorium stato.
Consultus esto.
Vtere virtute.
Iracundiam tempera.
Trocho lude.
Aleas fuge.
Nihil ex arbitrio virium feceris.
Minorem non contempseris.
Aliena concupiscere noli
Conjugem ama.
Liberos erudi.
Patere Legem, quam ipse tuleris.
Pauca in conuiuio loquere.
Illud stude quod justum est.
Amorem libenter ferto.

CAPUT DECIMVMTERTIVM.

De nexibus, & compendiis Literarum.

ἀπὸ	ἀπὸ	ᾗ	καὶ	ς	στ	ϯ	τιὼ
ὑπὸ	ὑπὸ	πτ	πτ	χ	σχ	τ̃	τῆς
ει	ει	ὑπὲρ	ὑπὲρ	χρ	χρ	τ̃	τῶν
αι	αι	πρ	πρ	υι	υι	τ̃	τῦ
ου	ου	στ	στ	ου	ου	τ̃	ταῖς
γὰρ	γὰρ	σσ	σσ	ει	ει	τῳ	τῷ
γεν	γεν	ιν	ιν	σϑ	σϑ	τ̃ν	τῶν
μεν	μεν	ων	ων	τὸν	τὸν	ξ	τρ

Θὲν	Θεὸν	Χὲσ	Χεισὲ
Θὲς	Θεὸς	Χὲν	Χεισὸν
Θῦ	Θεῦ	Χὲς	Χεισὸς
Θῶ	Θεῷ	Χῦ	Χεισῦ
Ἰ'νῦ	Ἰ'ησοῦν	Χῶ	Χεισῷ
Ἰ'ς	Ἰ'ησοῦς	Κὲ	Κύριε
Ἰ'ῦ	Ἰ'ησοῦ	Κὲν	Κύριον

Κ̓ς	Κύριος
Κύ	Κυρίε
Κῷ	Κυρίῳ
Σ̓ηρ	Σωτὴρ
Σ̓ρς	Σωτῆρος
Σ̓ρι	Σωτῆρι
Σ̓ρα	Σωτῆρα
Σεἰα	Σωτηρία
Σεἰος	Σωτήριος
Π̓ηρ	Πατὴρ
Πεἰ	Παζρὶ
Π̓ρς	Παζρὸς
Μ̓ηρ	Μήτηρ
Μ̓ρς	Μητρὸς
Μεἰ	Μητρὶ
Μ̓ρα	Μητέρα
Π̓να	Πνεῦμα
Π̓νς	Πνεύματος
Δἀδ	Δαβὶδ
Ἰλ	Ἰσραὴλ
Ἰλ̓μ	Ἰερουσαλὴμ
Οὐνὲ	Οὐρανὲ
Οὐνὸν	Οὐρανὸν
Οὐνὸς	Οὐρανὸς
Οὐνοὶ	Οὐρανοὶ
Οὐνῷ	Οὐρανῷ
Οὐνῶ	Οὐρανῶ
Στρὲ	Σταυρὲ
Στρὸν	Σταυρὸν
Στρὸς	Σταυρὸς
ςρώσας	Σταυρώσας.
ςρῶϑεὶς	ςαυρωϑεὶς
Ἀ̓νε	Ἀ̓νϑρωπε
Ἀ̓νὸν	Ἀ̓νϑρωπον
Ἀ̓νὸς	Ἀ̓νϑρωπος
Ἀ̓νοὶ	Ἀ̓νϑρωποι
Ἀνῷ	Ἀνϑρώπῳ
Ἀνῶν	Ἀνϑρώπων
Φιλἀ̓νος	Φιλάνϑρωπος
Φιλανί̓α	Φιλανϑρωπία.
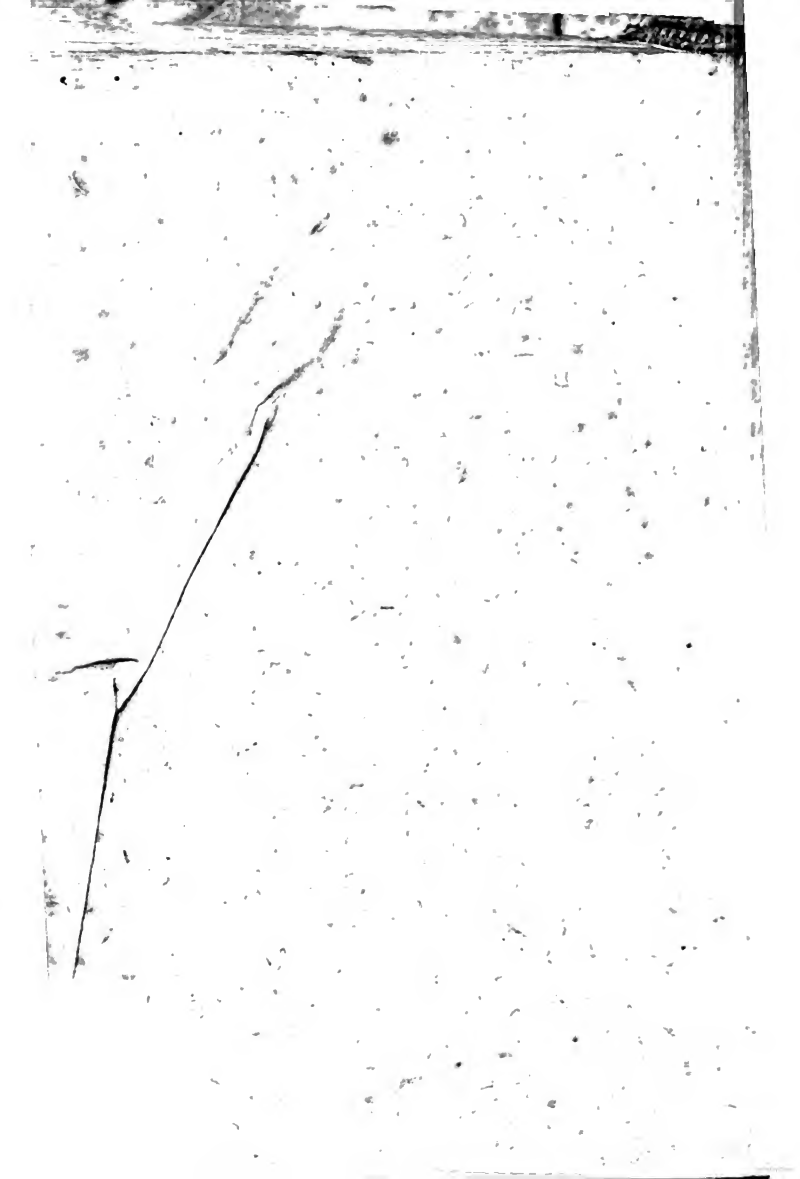
MAN 2013056